

Sandra Brown

**USPJEŠNA
POTRAGA**

Sandra Brown:

USPJEŠNA POTRAGA

1. poglavlje Unatoč dojemu smirenog samopouzdanja što ga je ostavljala, Erin O'Shea je u sebi drhtala od nervoze kad je pritisnula zvonce. Čula je odjek zvonjave u unutrašnjosti kuće. Bila je to lijepa kuća, smještena u području San Francisca u kojem živi srednja klasa. Pogledavši preko ramena druge kuće duž ulice, Erin opazi kako su dobro održavane. Tratine su pomno njegovane; kuće su besprijekorno i ukusno uređene, ali nerazmetljive. Kuća pred kojom je stajala oličena je golubljesivom bojom naglašenom bijelim obrubima. Poput ostalih kuća u ulici, tipični je predstavnik arhitekture San Francisca jer joj se garaža nalazi u razini ulice, a sama je kuća malo uzdignuta. Strme betonske stubbe vode do ulaznih vratiju na kojima se ponosno koči starinski prozor od izrezbarenog stakla. Pokuša virnuti kroz tamno staklo ne bi li opazila neki znak kretanja ili čula približavanje koraka, ali ništa nije vidjela niti čula iz unutrašnjosti kuće. Što ako nema nikoga kod kuće? Erin nije pomislila na tu mogućnost. Zapravo nije ni o čemu razmišljala otkako je izišla iz zrakoplova kojim je stigla iz Houstona, osim o pronalaženju ove kuće. Dok se kretala slikovitim ulicama San Francisca, sve su joj misli bile usredotočene samo na jedno. Danas je kulminacija trogodišnje potrage. Izdržala je prašnjave arhive, beskonačne međugradske telefonske pozive, zatvaranje vratiju pred nosom i razočarava-juće lažne tragove, da bi u ovom trenutku ovdje stajala. Danas će prvi put u životu vidjeti svoga brata. Danas će se naći licem u lice s jedinim članom svoje obitelji. Srce joj poskoči kad začuje kako se koraci približavaju vratima. Njegova žena? Sluškinja? Njezin brat? S mukom proguta slinu. Vrata se polako otvore. On se pojavi pred njom. - Gospodin Kenneth Lyman? - upita Erin. Čovjek ništa ne reče. Umjesto odgovora, odmjeri je pogledom od glave do pete. Njegov hitri pregled nije mogao trajati više od djelića sekunde, ali ona osjeti da mu ništa nije promaknulo.

- Gospodin Kenneth Lyman? - ponovi Erin. On kratko kimne glavom. Sva njezina nervoza u trenu nestane, a zamijeni je beskrajna radost kad je čovjek potvrdio da je on njezin brat. Tako je privlačan! Čudilo ju je da ništa u njegovu izgledu ne sličij njoj. Upravo su suprotni, on svijetle puti, a ona tamne. Kad god ga je pokušavala

zamisliti, pred očima bi joj se pojavljivalo lice koje je bilo muška verzija njezina lica, ali ovaj čovjek ni izbliza nije ono što je očekivala. Ima kosu boje pijeska, sa zlatnim odsjajem na suncu. Na razbarušenu kosu nasadio je naočale za vid u tankom okviru od kornjačevine. Guste obrve što se pružaju preko njegova široka čela jednako su zlatne kao i njegova kosa. Plave oči, koje ju pomno proučavaju, uokvirene su gustim trepavicama, tamnim pri korijenu, ali pozlaćenim na krajevima. Nos mu je ravan i uzak. Ima čvrsta, široka, gotovo stroga usta. Na snažnoj bradi nalazi se očaravajuća udubina koja navješćuje snagu volje. - Oprostite što zurim - ispriča se ona, ali ga i dalje nastavi gledati. Hoće li se ikad umoriti od promatranja lica koje je tako dugo tražila? On je i dalje šutio. Hitro pogleda iza nje kao da očekuje da će netko biti s njom. Jednim pogledom obuhvati bijeli mercedes što ga je unajmila u zračnoj luci, kuću na suprotnoj strani ulice i cijelu okolinu, a potom opet pogleda nju. Smetalo joj je što ništa ne govori. No s druge strane, on ne zna tko je ona. - Prevalila sam dugi put kako bih vas vidjela - počne ona. - Mogu li ući i načas porazgovarati s vama? - O čemu bismo trebali razgovarati? U srcu osjeti slatku bol kad prvi put začuje njegov duboki glas. No zadovoljstvo se promijeni u nelagodu zbog njegova gruba tona. On zacijelo misli da ona nešto prodaje. - Ja... ovaj... to je prilično osobno. - Nije mu se htjela predstaviti dok stoje na pragu. - U redu. Bolje da uđete. - Čovjek se pomakne u stranu, a ona nesigurno prekorači prag. On još jednom preleti pogledom po dvorištu, a potom se okrene k njoj. Našla mu se vrlo blizu pa prvi put postane svjesna njegove visine. Nju smatraju visokom ženom, ali on je puno viši. Ili je to samo dojam što ga ostavlja. Čini se da iz njezina brata zrači moć i sposobnost kontroliranja. Nije pretjerano mišićav, ali oko sebe širi snagu koja zastrašuje. Erin pogleda kraj olabavljene kravate na snažne žile njegova vrata. Zavrnuo je rukave košulje pa su se vidjele preplanule, žilave podlaktice. Bijeli pamuk nategnuo se preko širokih prsiju koja se sužavaju u ravan truh, a njegove duge noge djeluju čvrsto i vitko ispod sivih hlača od flanela. Možda igra košarku. Tenis? Zasigurno se bavi nekim sportom kad je uspio održati ovako čvrsto tijelo. Znala je da su mu trideset tri godine. On je nastavio sa svojom obeshrabrujućom tišinom, a zurio je u nju jednakom smjelošću kao i ona u njega. Kad je skinula remen torbice s ramena i premjestila je

ispod ruke, svi su mu se mišići napeli iako se zapravo uopće nije pomaknuo. Podsjećao je na mačku spremnu na skok. Nimalo mi ne olakšava situaciju, pomisli Erin. Možda ne želi znati što se dogodilo s mlađom sestrom od koje su ga rastavili prije trideset godina. Možda uopće ne zna da ima sestru.

- Zovem se Erin O'Shea - predstavi se ona. - Gospođice O'Shea - izgovori njezino ime istim dubokim glasom. Njegove plave oči ostanu prikovane na njezinom licu. Erin vrškom jezika ovlaži svoje suhe usne. - Smijem li negdje sjesti? - upita. On ispruži ruku i pokaže prostoriju s lijeve strane predsoblja, a ona pođe onamo. Pogledom preleti udobni namještaj prostorije. Sve je uređeno s ukusom, ali ne pretjerano skupo. Unutrašnjost kuće nekako se nije slagala s dojmom što ga je na nju ostavio njezin brat. Činilo joj se da bi trebao biti skloniji strožem dekoru koji bi odgovarao njegovoj mučalji-voj osobnosti. Što to ona radi? Tek ga je prije nekoliko minuta upoznala, a već analizira njegovu psihu! Ipak, ova kuća, ova soba u kojoj se nalazi udoban kauč nekako uopće ne odgovara čovjeku. Zacijelo je kuću uredila njegova žena. - Je li Melanie kod kuće? - pristojno upita Erin. - Nije. Morala je izaći - odgovori on polako i oprezno. Erin se nasmiješi i malo opusti. Bilo joj je drago što će imati malo vremena nasamo. Moglo bi im oboma biti neugodno ako bi se morala predstaviti pred publikom. - Kad bolje razmislim, čudi me da sam vas našla kod kuće usred radnog dana. Čovjek bi mislio da ćete biti u banci. - Znala je da je njezin brat bankar. Pomno ju je proučavao, suzivši oči, a sad pogleda njezinu smeđu torbicu od antilop kože što ju je odložila kraj sebe na kauču. Uspijevao je u čovjeka 12 usaditi osjećaj da on ne propušta niti jednu kretnju. - Danas sam ranije došao kući - glasio je odgovor.

- Kenneth, smijem li vas zvati Kenneth? - On ki-mne glavom, a ona nastavi. Stigao je taj trenutak. -Kenneth, iznenadit će vas ono što ću vam reći. -Erin se nervozno nasmije. - Možda je šokirati bolja riječ. Pogleda svoje čvrsto stisnute ruke u krilu, a potom podigne glavu i pogleda ga u oči. - Jeste li znali da ste usvojeni? Njegove se oči ponovno stisnu dok ju je proučavao. Gotovo neprimjetno spusti bradu što je zacijelo predstavljalo potvrđan odgovor. Ona duboko udahne. - Tražim vas već godinama, Kenneth. Ja sam vaša sestra. Njegovo lice ostane nepromijenjeno. Ona je napeto sjedila, čekajući

nekakvu reakciju. Erin je očekivala da će potrčati k njoj i zagrliti je, smijati se, plakati, psovati, pokazati ogorčenje, bilo što osim sjediti i zuriti u nju s licem nalik maski. On konačno posegne za naočalima na tjemenu i skine ih, a potom ih zavrti u ruci. - Moja sestra? - Da! - ona oduševljeno kimne glavom, a njezini tamni uvojci poskoče. - Znam da je to nevjerojatno, ali je istina! Mogu li vam ispričati što znam? - Molim vas. - Još uvijek nije pokazivao uzbuđenje zbog otkrića, ali je barem nekako reagirao. Više od svega željela je raspršiti njegov oprez. - Usvojili su nas u malenom katoličkom sirotištu u Los Angelesu. Jeste li to znali? - Mislim da jesam - ravnodušno će on. - Vi ste tri godine stariji od mene. Naša nas je 13 majka ostavila kad je meni bilo tek nekoliko mjeseci. Mene je usvojio bračni par po imenu O'Shea. Brzo nakon usvojenja preselili su u Houston, Texas, gdje sam odrasla. Tek u srednjoj školi počela su me mučiti pitanja o tome tko sam i odakle potječem. Pretpostavljam da takva pitanja muče sve mlade ljude, ali budući da sam bila usvojena, za mene je bilo još važnije otkrivanje korijena, da tako kažem. Sigurna sam da možete razumjeti taj osjećaj.

- Da - reče on. Sjedio je u pretjerano mekanom naslonjaču prekrživši ruke na prsima. To je bio opušteni položaj, ali je Erin osjećala da je njegov nehaj samo poza. Činilo se da se njezin brat ne može u potpunosti opustiti. - Tek godinama kasnije konačno sam se financijski i na sve druge načine dovoljno osamostalila i počela sveobuhvatnu potragu za istinskim identitetom. Sad postoje organizacije koje pomažu usvojenoj djeci u potrazi za biološkim roditeljima ili izgubljenom braćom i sestrama. Vjerujte mi, sad već dobro poznajem sve te organizacije. Zavirila sam pod svaki kamen. Prije gotovo četiri godine Prekinula se kad je zazvonio crveni telefon na stolu. Brzinom kobre on skoči iz naslonjača i jurne preko sobe. Naglo podigne slušalicu kad je telefon drugi put zazvonio i kratko reče: - Da. - Poslušaj na trenutak, uopće ne skidajući pogleda s Erinina iznenađena lica. - Da. Ne, sve je u redu. Čut ćemo se. - Spusti slušalicu na aparat i vrati se do naslonjača. - Nastavite - mirno reče. Erin su zbunili njegovi nagli pokreti. Ne bi li čovjek obično rekao: Oprostite, ako bi se morao javiti na telefon dok s nekim razgovara? I zašto je napao aparat umjesto da se smireno javi? Je li očekivao važan poziv? - Pa, ja... - zamuca ona. Što je ono

govorila? Izgledalo je da je njemu sumnjivo što je ona izgubila nit. - Govorili ste: Prije gotovo četiri godine... - O, da - nervozno će Erin. - Prije gotovo četiri godine počela sam ozbiljnu potragu za našim biološkim roditeljima. Moja pomajka je razumjela tu potrebu i dala mi ime sirotišta u Los Angelesu. Teško me pogodilo otkriće da je kratko vrijeme nakon našeg usvajanja sirotište izgorjelo, a s njim i svi spisi. To je usporilo moje traganje za nekoliko mjeseci. Konačno sam uspjela naći časnu sestru koja se nalazila u sirotištu kad smo mi onamo stigli. Tada sam prvi put saznala da i vi postojite. - Erin se užasne kad joj glas počne podrhtavati, a tamne se oči obliju suzama.

- Možete li shvatiti kako sam toga dana bila sretna? Imam brata! Nekoga s kim dijelim svoje naslijeđe. Počela sam proučavati lica u mnoštvu ljudi. Zagledala sam svakog muškarca vaše dobi, pitajući se niste li to vi. Neću vas sad zamarati svim dosadnim pojedinostima, ali ušla sam u trag ljudima koji su vas usvojili. To je bilo relativno jednostavno jer su oni ostali u Los Angelesu. Žao mi je što su umrli. Koliko sam shvatila, poginuli su prije nekoliko godina? - Da. 15 - Izgubila sam oca, gospodina O'Shea, kad sam bila na fakultetu. Nadam se da ste i vi bili jednako sretni s ljudima koji su vas usvojili, kao i ja. Moji su me posvojitelji voljeli kao da sam njihova krv i meso. I ja volim njih. - Da, moji su roditelji, odnosno Lvmanovi, bili sjajni. - O, tako mi je drago - zaneseno će ona. - Jedna od agencija o kojima sam govorila pomogla mi je da vam uđem u trag. Znam sve o vama, ali ni izdaleka onoliko koliko želim znati. Želim znati sve o vama, o vašem životu. Naočale su mu se spustile na vrh nosa, a on se zagleda u nju preko okvira. Skine ih i odloži na stolicu. - To je zanimljiva priča - primijeti. Uopće ne sličimo jedno drugome. Tko bi vjerovao da smo brat i sestra? Erin se nasmije, zadovoljna što konačno normalno razgovaraju. Ublažile su se tvrde crte oko njegovih ustiju. Mora imati strpljenja s njim. Na kraju krajeva, danas ga je prilično šokirala. - Ja sam isto pomislila kad ste otvorili vrata. Uopće nismo slični. Pogledom obuhvati svaku crtu njezina lica, a ona je mirno sjedila dok ju je proučavao, pružajući mu istu mogućnost kakvu je sebi priskrbila kad ga je prvi put ugledala. Preleti pogledom hrpu crnih uvojaka koji joj, začušljani od lica, okružuju glavu. Tamne, glatke obrve izvijaju se poput krila nad

njezinim očima, očima Natalie Wood, kako ih je nazvao jedan od 16 njezinih momaka iz srednje škole. Okrugle i krupne, tamne poput ebanovine. Dok je živjela u New Yorku, savjetovala se sa stručnjakom za šminku koji ju je naučio kako će ih naglasiti olovkama i sje-nilima. Njezine su oči oduzimale dah svakome tko bi je prvi put vidio. Oči su izražavale više Erininih osjećaja i misli od bilo kakvih riječi. Takvo proučavanje njezina brata izazove u njoj nervozu. Dugo je zadržao pogled na njezinim usnama, mekanim i vlažnim, naviklim na smiješak. Dok je očima putovao s njezine brade niz vrat, učini joj se da je zapazio kako se nježna svijetla put, suprotnost tamnoj kosi i očima, pruža i niže od njezina vrata. Erin poravna nevidljive nabore na suknji svog bijelog vunenog kostima dok je on nastavljao svoje proučavanje. Smaragdnozeleno svilena bluza što ju je nosila ispod jakne odjednom joj se učini previše tijesnom, pogotovo kad se njegov pogled zadržao na niski perli što je počivala na njezinim prsima. Smeteno spusti nogu s noge kad se njegov pogled spusti od njenih koljena do prstiju smeđih cipela od antilop kože. Potom vrati pogled do njezina lica, ustane, prijeđe sobu i stane ispred nje. - Nije svaki čovjek toliko sretan da ima sestru - tiho reče i spusti pogled na nju. - Pravi je fenomen saznati za njezino postojanje nakon toliko godina. To što je ljupka kao vi doista je rijetko zadovoljstvo. Erin radosno porumeni. - Hvala, Kenneth. - Ponosi se njome! Možda će se s vremenom ona i ovaj 17 stranac upoznati i svidjeti jedno drugome, možda će se čak zavoleti.

- Želite li štogod popiti? - On ispruži ruku, a ona je bez oklijevanja uzme dok joj je pomagao da se podigne s jastuka mekanoga kauča. Erin osjeti toplinu njegove ruke kad ju je prstima ovlaš stisnuo. - Da, hvala. Zrakoplov je bio pretrpan, a ja sam bila previše uzbuđena i previše mi se žurilo da bih se negdje zaustavljala prije dolaska ovamo. Nadam se da ne mislite kako sam nepristojna što sam ovako banula. Držala sam najboljim osobno doći, a ne se predstavljati preko telefona. - Imali ste pravo. Drago mi je da ste došli ravno ovamo. Povede je kroz kuću, duž glavnog hodnika, kroz blagovaonicu, u suncem obasjanu kuhinju. Erin pogleda kroz prozor. Kennethova se kuća nalazi na brdu, ali na žalost ne pruža pogled na zaljev, ili na Golden Gate Bridge, ili na bilo koju znamenitost slavnoga grada. Umjesto toga, s prozora se pruža pogled na

krovove kuća smještenih na nižim padinama brežuljka. Kenneth joj ponudi stolicu za malenim okruglim stolom u sredini kuhinje. - Što ćete popiti? Sok? Pivo? Vino?

- Sok, molim vas - reče. - Jedva čekam da upoznam vašu ženu. Zna li ona da ste posvojeni? Ignorirajući njezino pitanje on otvori kutiju soka i dohvati dvije čaše iz ormarića. Dok je stavljao kocke leda u čaše, on reče: - Melanie bi se uskoro trebala vratiti. Izašla je po nekom poslu. 18 19 - Koliko dugo ste u braku? Zastane dok joj je pružao čašu. - Već nekoliko godina - neodređeno odgovori. Uputi joj očaravajući smiješak, a Erin prvi put ugleda dva niza savršenih, blistavo bijelih zubi. Zapravo je sasvim privlačan kad s lica ukloni onaj namrgođeni, sumnjičavi izraz. - Vidim da ste i vi udani - ležerno primijeti i sjedne joj nasuprot. Primijeti da on gleda veliki dijamantni prsten na njezinoj lijevoj ruci. Nisam - promrmlja. - Samo sam zaručena. - Iz nekog razloga nije mu sad željela pričati o Bartu. Bart je uvijek na neki način dominirao u svakom razgovoru, a ona ga ne želi čak ni spomenuti da se ne bi upleo u ovu rijetku intimnost njezina prvog susreta s bratom. - Pričajte mi o svom poslu - reče Erin kako bi promijenila temu. - Što u vezi posla? - upita on. Erin zabrinuto shvati da ponovno zuri u nju onim svojim sumnjičavim pogledom od kojeg se osjećala poput laboratorijske životinje pod povećalom. - Što točno radite? Znam da radite u banci. - Da - on slegne ramenima. - Čini mi se da radim svašta pomalo. - Shvaćam - reče Erin iako uopće nije shvaćala. - A vi? - upita on. - Što vi radite? - Imam vlastiti posao u Houstonu. Guste zlatne obrve upitno se uzdignu. - Kakav posao? - Osloni se laktovima na stol i šakama podboči bradu. Nadlanice i zglobovi prstiju posuti su mu kovrčastim svijetlim dlačicama. Prsti su mu dugački i vitki, a ne debeli i kratki poput Bartovih. Ima dobro njegovane nokte, objektivno zapazi. Erin podigne pogled do njegovih očiju. Jedva je nazirala plavetnilo njegovih šarenica kroz guste trepavice. Postane joj nelagodno zbog njegove privlačnosti. Kao da je njegova naočitost prepreka za njihovo bolje upoznavanje. Iz nekog se razloga intimnost među njima činila opasnom. - Ja... ovaj... bavim se organiziranjem i postavljanjem modnih revija objasni ona.

- Nikad nisam čuo za tako nešto - primijeti on. Erin se nasmije. - To nas čini jedinstvenima! vedro izusti i potapša ga po ruci. Jednakom

brzinom kakvu je zapazila ranije, on zarobi njezinu ruku i zadrži je u svojoj. Nekoliko beskrajnih trenutaka zurili su preko stola jedno u drugo. Kad je progovorio, glas mu je bio dubok i treperav. - Maločas ste rekli da me želite upoznati. I ja vas želim upoznati. Mislim da bismo sada trebali početi, zar ne? S mukom proguta slinu i poželi da joj pusti ruku. Nema smisla da je pokuša izvuci. Njegovi prsti kao da su od čelika. Ugleda svoj odraz u njegovim zjenicama, a njezin je vlastiti izraz lica uplaši. - Početi s čime? - drhtavo upita. - Početi s upoznavanjem. Prije nego je uspjela trepnuti, on ustane i zaobiđe stol. Prije nego je dospjela udahnuti, on je povuče na noge i objuči rukama. Jednu ruku zavuče u tamne, bujne uvojke, nagne joj glavu unatrag i zagleda se u njeno lice. 20 - Ima li boljeg načina za upoznavanje od poljupca uzajamne bratske ljubavi? Na licu što se saginjalo prema njoj nije bilo ni traga bratskoj ljubavi. To je bila Erinina zadnja svjesna misao prije no što je osjetila njegove usne na svojim. Tako joj je čvrsto zapleo prste u kosu da su se suze bola pridružile suzama postidečnosti koje su joj već navrle na oči. Drugom joj je rukom čvrsto pritisnuo leđa, zarobivši njene ruke uz tijelo i priljubivši je uza se. Ona se pokuša izmigoljiti, ali njezini pokušaji samo pojačaju njegov stisak. Ona vrisne duboko u grlu, ali njegova usta progutaju taj vrisak jer je njima pokrio i prisvojio njezina. Usne su joj pulsirale od žestine njegova pritiska, a nikako nije mogla spriječiti da se njegov neumoljivi jezik uvuče u njen-zia usta. Nikad je nitko nije ovako poljubio. Ovo je odvratno. To je gnusni grijeh. Budući da zna u kakvoj su rodbinskoj vezi, način na koji istražuje njezina usta dekadentan je i pokvaren. Također je uzbudljiv. Borila se za uspostavljanje kontrole; ne fizičke kontrole. Njezini su udovi postali beskorisni i, na svoju sramotu, ona se oslonila na njega kako ne bi pala. Borila se za kontrolu nad svojom voljom, a bitku je gubila. Borila se protiv osjeta što su poigrali duž njene kralješnice. Oni su krivi za drhtavu toplinu u njezinoj utrobi koju je nastojala ignorirati. Njezine oči, koje su maločas bile širom otvorene od iznenađenja i ogorčenja, sklopile su se same od sebe, oglušivši se 21 na njezine zapovijedi da ostanu otvorene i prezru ovog morskog čovjeka. Zvuk ključa u bravi stražnjih vratiju spasio je Erin od posvemašnjeg poniženja i prepuštanja. Ponovno se počne opirati dok ga ne odgurne od sebe, a on podigne glavu i spusti ruke. Okrene se prema

vratima, ali nastavi čvrsto držati Erin za nadlakticu. Na vratima se pojavi nježna, mlada, plavokosa žena. Lice joj je obasjavao dječji osmijeh, unatoč tuzi što je zamaglila njezine smeđe oči i svjedočila o nekoj dubokoj brizi. Dvoje ljudi nasred prostorije ukočilo se u nekakvoj karikaturizagrljaja. Ženin izraz lica odaje krivnju, lice joj je iskrivljeno i blijedo. Muškarčevo lice je tvrdo, hladno i ulijeva strah. Prema njemu plavokosa žena uperi svoj upitni pogled.

- Zdravo, gospođo Lyman. - Gospodine Barrett - plaho će ona. - Što - Gospođo Lyman, poznajete li ovu ženu? - prekine je on. - Jeste li je ikad ranije vidjeli? Mlada žena, kojoj se čovjek koji je trebao biti njezin muž obratio kao gospođi Lyman, pogleda Erin i odmahne glavom. - Ne, gospodine Barrett, nikad je ranije nisam vidjela. Barrett! Barrett! Erin podigne pogled ispunjen nevjericom prema čovjeku koji ju je i dalje čvrsto držao za ruku. Njegove plave oči bile su ledene i nesmiljene. - Tko ste vi? - upita ona. 22 2. poglavlje - To sam baš ja vas htio pitati, mlada damo - izdere se on i grubo je povede preko kuhinje. Zaprepaštenoj Melanie Lyman dovikne preko ramena: -Gospođo Lyman, molim vas, nazovite Mikea i recite mu neka dođe ovamo kako bi pazio na telefon. Recite mu neka provjeri automobil parkiran ispred kuće. Bit ću u radnoj sobi, ali volio bih da me nitko ne smeta, osim ako doista nije hitno. I molim vas, nemojte izlaziti ako jedan od momaka ne pođe s vama. - Ne, neću - pokorno će ona. Očito je navikla primati zapovijedi od ovog neotesanca, ali Erin O'Shea nije. Čim joj to pođe za rukom, sručit će na njega takav gnjev da neće ni znati što mu se događa. Gurne je u malenu, drvom obloženu prostoriju i tresne vratima za njima, a potom ih glasno zaključa. Ona se naglo okrene, spremna na okršaj. Na njezin 23 užas, on joj grubo povuče jaknu s ramena i spusti je niz njene ruke. Baci je preko sobe na kožnati kauč. Od zaprepaštenja se nije uspjela pobuniti kad joj je izvukao bluzu iz pojasa suknje. Gurne je uz najbliži zid, okrene prema njemu i raširi joj ruke iznad glave. Erin ostane bez daha od poniženja i odvratnosti kad joj on zavuče ruke ispod pazuha i klizne prema naprijed. Nezaustavljivo prijeđu njezina rebra, potom dojke, pa između njih do struka. Zavuku se u pojas suknje gdje počnu istraživati njezin trbuh i bokove. Kad su stigle do vanjske strane njezinih bedara, on je okrene prema sebi. Nije se mogla sjetiti je li ikad bila toliko bijesna kao u tom trenutku. Krv joj je uzavrela u

venama, a bilo u glavi mahnito tuklo. Erin trepne kako bi razbistrila vid kojeg joj je bijes zamaglio. - Zar me nećete skinuti do gola i pretražiti? - procijedi ona. - Samo ako to smatram nužnim. Što trenutno ne smatram. Ali nemojte iskušavati sreću. Njegov zajedljivi odgovor još je više razbjesni pa ga pokuša odgurnuti što dalje od sebe. Iznenadi se kad joj on udovolji i korakne unatrag. - Što dovraga mislite, tko ste vi da se ovako ponašate prema meni? Trenutno zahtijevam objašnjenje! - Znala je da će njezine riječi slabo djelovati na ovog grubijana. I njoj samoj zvučile su melodra-matično i djetinjasto, ali u glavi joj je vladao kaos pa nije mogla složiti nešto razumnije. - Polako, mlada damo. Predstavit ću vam se pa 24 ćete prekinuti ovo histeriziranje i otkriti mi tko ste vi, što je daleko važnije. On izvadi lisnicu iz džepa i otvori je. Primakne je njezinim očima da bi mogla pročitati: Lawrence James Barrett, Ministarstvo financija Sjedinjenih Američkih Država. Erin se širom otvorenim očima zagleda u njegove kojima ju je prodorno promatrao. Učini joj se da se topi pod njegovim oštrim pogledom. Energija i bijes polako nestanu iz nje. Bože! U što li je upala?

- Drago mi je da sam vas upoznao, gospođice O'Shea - sarkastično će on. Uhvati je za ruku jednakom snagom kao i ranije i gurne prema kožom presvučenom kauču. - Sjednite i ne mičite se - naredi. Erin je bila previše zaprepaštena i zbunjena da bi se pobunila pa ga instinktivno poslušala i spusti se na kauč. Gospodin Barrett uzme njezinu jaknu i pretraži džepove. Ništa ne našavši, spusti je natrag na kauč. Erin je odsutno složi i položi uza se. Nije joj palo na pamet da bi je mogla ponovno obući ili uvući bluzu u suknju. Kao da ju je preplavila nekakva grozničavost, a koža ju je pekla od nenormalne vreline. On pođe do vratiju i otvori ih. - Mike? - vikne. - Da, Lance. - Donesi mi onu torbicu s kauča u dnevnoj sobi, molim te. - Svakako - odgovori anonimni glas. - I pogledaj možeš li naći moje naočale. 25 - Nalaze se na stolu kraj naslonjača u kojem ste sjedili - automatski će Erin. Lance iznenađeno okrene glavu prema njoj. Mogla si je odgristi jezik. On sad zna da je zapazila njegove kretnje i podsvjesno ponašanje. - Pogledaj na malom stoliću - dovikne kroz vrata. Dok je čekao da njegov podređeni izvrši ono što je od njega tražio, Lance Barrett je proučavao Erin. Ona se s nelagodnom promeškolji pod njegovim pogledom i opet se osjeti poput uzorka što

ga je trebalo pomno proučavati. Pokušala je hrabro izdržati njegov pogled, ali je znala da joj to baš ne polazi za rukom. Nikad se u životu nije osjećala tako nervoznom ili zaprepaštenom nad razvojem događaja. Da se posluži izrazom svoje majke, bila je zgranuta. Mike je mlađi od svog pretpostavljenog, nizak, crne kose. Crte njegova lica ni po čemu se ne ističu. Dobro su ga izabrali za ovakvu vrstu posla, pomisli Erin. Nitko ga nikad ne bi zapamtio. U mnoštvu bi ostao nezamijećen. Gospodin Barrett iz ruku mlađeg čovjeka uzme naočale i njezinu torbicu te upita: - Automobil? Mike pogleda Erin, ali njegovo lice ostane bezizražajno. Još jedna karakteristika njegova zanimanja, pomisli ona. - Čist je, Lance. Unajmljen je danas malo iza podneva u zračnoj luci San Francisca.

- U redu, hvala. - Mike se okrene prema vratima, ali ga gospodin Barrett zaustavi. - Donesi mi sve iz automobila, torbe, prtljagu, sve što bi moglo biti važno. Još uvijek nije zaključan? 26 Mike kimne glavom i izađe zatvorivši vrata za sobom. Gospodin Barrett se okrene k njoj i ponovno je počasti jednim od svojih dugih, beskompromisnih pogleda. Stavi svoje naočale i reče: U redu, gospođice O'Shea, počnite pričati. - Dugim koracima pođe do stolića za igru i istrese sadržaj njezine torbice na zelenu površinu. - Neću reći ni riječi dok mi ne kažete o čemu je ovdje riječ. Kojim pravom me ovako vrijeđate i ispitujete? Što se dogodilo? I, gospodine Barrett, kanim se žaliti vašim pretpostavljenima zbog vašeg neotesanog i nepotrebno grubog ophođenja. Pogleda je i uzdigne jednu obrvu, kao da ga zabavlja njezin pokušaj pokazivanja hrabrosti. -Samo naprijed. Žalite se. Svakoga nas dana optužuju za daleko gore stvari. Bit će vaša riječ protiv moje. U svakom slučaju, mlada damo, niste baš u položaju za postavljanje ultimatum. Svakog bih se trenutka mogao vraški razbjesnjeti na vas. Vjerujte mi, bilo bi mudro da to izbjegnute. - Drsko je odmjeri pogledom, a ona porumeni kad se sjetila kako ju je poljubio. Zašto je to učinio? - Počnite pričati - upozori je tihim, prijetećim glasom. U redu, gospodine Vladin Agente, malo ću sudjelovati u vašoj igrici, a kasnije ću se osvetiti zbog svih poniženja. - Što želite znati? - kiselo upita. - Vaše ime. - Već sam vam rekla. - Recite ponovno. 27 Ona uzdahne. - Erin O'Shea. - Adresa. - 4435 Meadowbrook Road, Houston, Texas. - Tako piše na vozačkoj dozvoli. Vrlo dobro -reče on. Za cijelo

vrijeme razgovora on je prekopavao po stvarima iz njezine torbice. Proučio je njezinu vozačku dozvolu, pregledao sadržaj novčanika, prelistao čekovnu knjižicu i preletio pogledom popis izdanih čekova. Nastavite - reče. - Što - Što radite ovdje? - I to sam vam rekla - ljutito će ona. Njezino strpljenje s ovim klipanom bilo je gotovo na izmaku. Počela ju je zamarati njegova igra policajca i lopova. Gospodin Barrett podigne glavu, pogleda je i reče: - Recite mi ponovno. - Njegov hladni, čelični glas nije trpio prigovora. - Usvojili su me dok sam bila malo dijete. Nekoliko godina tražila sam biološke roditelje i brata za kojeg sam saznala da postoji. Razdvojili su nas kad su nas usvojile različite obitelji. Agencije tada očito nisu vodile računa o takvim stvarima. Otvorio je njezinu plastičnu torbicu za šminku i proučio svaki ruž, puder i sjenilo. Pomirisao je staklenu bočicu Lauren parfema. Otvorio je kutiju za tablete i izvadio malenu bijelu tabletu. - To je aspirin - izusti Erin kao da se brani. Barrett kimne glavom i zatvori kutijicu. - Nisam vas ni za što optužio - reče. - Nastavite. - Saznala sam da mi je Kenneth Lyman brat. Danas sam stigla iz Houstona da bih mu se predstavila. To je sve. Ostalo znate. Molim vas, recite mi o čemu se ovdje radi. Barrett zatvori kozmetičku torbicu i baci je na stol. Gurne naočale na tjeme, sjedne na kut stola i prekriži ruke na prsima. Pomno je promatrajući reče: - Kenneth Lyman je prije deset dana pronevjerio sedamsto pedeset tisuća dolara iz Yerba Buena National Bank. Otad ga nitko nije vidio ni čuo. Mirnim glasom izgovorene razgovijetne riječi pogodile su Erin poput topovske kugle. Snažno su djelovale. Nekoliko trenutaka nije mogla disati, a potom je počela kratko i brzo dahtati. Prije no što je uspjela smisliti odgovor na poraža-vajuće vijesti, Mike otvori vrata i unese njezina dva kovčega i kožnati ogrtač. Spusti kovčege na pod, a ogrtač prebaci preko stolice. Potom izađe jednako tiho kao što je i ušao. - Pokušajmo iznova, gospođice O'Shea, ako je to doista vaše ime reče gospodin Barrett. - Koliko dugo poznajete Lvmana? Erin raširi oči i s nevjericom ga pogleda. - Ja... nikad ga nisam srela dahne. - Rekla sam vam da

- Znam što ste mi rekli, gospođice O'Shea. No morate priznati da je to prilično nevjerojatna priča. Hajde, budite iskreni. Jeste li s Lvmanom surađivali na tom poslu? - Što?! - Erin skoči na noge. - Zacijelo ste poludjeli! - Sjednite - prijeteći zareži Barrett. Ona se

po29 vuče unatrag pred njegovim prijetećim licem dok joj noge ne dotaknu kauč pa ponovno sjedne. - Nikad nisam upoznala svoga brata - polako ustvrđi. On klekne na pod kraj njezine prtljage i otvori kovčegu. Lepršavo rublje i spavaćice prospu mu se po rukama. Podigavši svaki odjevni predmet, on ga temeljito prouči. Jedna prozirna plava spavaćica s čipkastim gornjim dijelom zaokupi njegovu pozornost. Polako je provuče preko dlana. Pogleda je i reče: Vrlo lijepo. - Erin porumeni od nelagode i bijesa. - Čekam - reče on i nastavi pregledavati predmete u njenom kovčegu. - Što? Priznanje? - Erin slatko upita. Barrett u trenu skoči s poda i nagne se nad nju prije no što je zamrla njezina zadnja riječ. - Prokletstvo, već mi je dosta vaših lukavo duhovitih odgovora. Želim čuti istinu, sada. Jeste li me razumjeli? Oslonio se rukama s obje strane njezinih bokova i tako je zarobio pod sobom. Ona osjeti njegov vreli dah na svom licu. Iz njegovih nevjerojatno plavih očiju isijavale su iskrice bijesa. - Da - procijedi ona kroz stisnute zube. On se polako uspravi i odmakne od nje. Je li se ljutio na sebe zato što je na trenutak izgubio kontrolu? Činilo se da mora uložiti priličan napor da bi opet postao hladni, bezlični vladin agent. - Kakvim se poslom bavite? - Već sam vam rekla... - Prekine se kad opazi kako se namrštio. Proguta svoj bijes i ponos pa odgovori: - Moja se kompanija zove Spotlight. Organi30 ziramo modne revije za velike prodavaonice, organizacije, pojedince, svakoga kome su potrebne naše usluge. Obavljamo sve, od zapošljavanja modela i biranja odjeće do naručivanja cvijeća i zakuske.

- Oprostite mi, gospođice O'Shea, ali nijedna obična zaposlena djevojka ne može unajmiti mercede-des, nositi petsto šezdeset dolara gotovine u torbici, ili se odijevati u kostime Oscara de la Rente. Kako li je uspio pobrojiti novčanice što ih je samo ovlaš pogledao? Kako je znao čiji je znak na njezinu kostimu? Erin pogleda jaknu na kauču i shvati da osoba sokolova oka i lisičje lukavosti može vrlo lako uočiti znak. Vidio je kako razmišlja o tome pa reče: - Možda jesam neotesani vladin agent, ali sam ipak čuo za Oscara de la Rentu i znam da vas je taj kostim što ga imate na sebi zasigurno stajao moju tjednu plaću. Odakle vam toliko novca, gospođice O'Shea? - Zarađujem ga - vikne ona. - Nisam obična zaposlena djevojka, gospodine Barrett. Vlasnica sam kompanije, a za mene radi

dvanaest darovitih ljudi. Moj je posao vrlo uspješan. - Čestitam - naceri se Barrett. - Odakle vam kapital za pokretanje takvog posla? - Od moga muža. Njezin ga odgovor iznenadi pa je prijeteći pogleda suženim očima. Ranije ste mi rekli da niste udati. - I nisam - reče Erin. Kad on korakne prema njoj, ona podigne obje ruke kao da ga želi zaustaviti. - Ja sam udovica. 31 Bila je posve nespremna na njegovu reakciju na tu izjavu. On zabaci glavu i glasno se nasmije. - O, zaboga. Poznati su vam svi trikovi, zar ne? Jedva čekam da čujem tu priču - reče i ponovno se nasmije. - To je istina! - vikne Erin. - Molim vas, nastavite. Ostao sam bez daha od iščekivanja. - Nakloni joj se s izrazom izrugivanja. - Čim sam diplomirala, pošla sam u New York. Tamo sam dvije godine radila kao model. Nisam imala puno uspjeha kao vrhunski model pa sam prihvatila posao kućnog modela u jednoj krojačkoj tvrtki. Po njegovom skeptičnom izrazu lica Erin shvati da ne objašnjava baš jasno. - Vidite, svaka modna kuća, ili krojačka tvrtka, ima model po kojem određuje mjere i veličinu. Moje mjere savršeno su odgovarale veličini osam. Modele su mjerili na meni, sve dok sam održavala potrebne mjere. Ona nervozno obliže usne jer je on procjenjivao njezino tijelo kao da pokušava odrediti ima li doista savršene mjere. - To... to je bio dobar posao jer kad me kreatori ili krojačice nisu trebali, učila sam o poslu;

o kreiranju, bojama, tkaninama, priboru, čak i o otpremi i računima. - Mislio sam da su svi modeli visoki, mršavi i ravnih prsiju. Vi, gospođice O'Shea - on se naceri - jeste visoki i vitki, ali sigurno nemate ravna prsa. Erinine obraze prelije vrelo rumenilo. - Rekla sam vam da nisam imala uspjeha kao model visoke mode - promrmlja. 32 Nakon duge, neugodne tišine, on upita: - Što se dogodilo s tim bajkovitim poslom? - Udala sam se. - O, da, zamalo sam zaboravio na muža. Erin proguta ljutiti odgovor i ravnodušnim glasom nastavi: - Udala sam se za vlasnika kompanije. Bili smo u braku tek nekoliko mjeseci kad su liječnici dijagnosticirali smrtonosni karcinom. On je umro. Ostavio mi je nešto novca. Vratila sam se u Houston i pokrenula Spotlight. - On je bio stariji od vas? - Znatno. - Dakle, živite od nasljedstva i time unajmljujete mercedes! - Ne, gospodine Barrett. Nije tako - vatreno će ona. - On je iz prvoga braka imao dvoje odrasle djece. Najveći dio njegove imovine naslijedili su oni. Tražila sam da mi ostavi tek toliko novca da mogu pokrenuti

vlastiti posao. - Kako velikodušno s vaše strane. - Sad je prekopavao po sadržaju manjeg kovčega. Sve je unutra bilo izrazito ženstveno, a ona je mrzila takvo narušavanje njezine intimnosti. Neće imati nikakvih tajni pred ovim prijezira vrijednim čovjekom. Barrett podigne kufiju tableta i upitno uzdigne obrvu. - Pilule za kontracepciju? Njegova je drskost razbjesni. - Ne. Antibiotik. Prošli sam tjedan imala upalu grla. - Ovo nije uobičajeno pakiranje lijeka koji se dobije na recept. - Dobila sam ga u liječničkoj ordinaciji iz njego 33 vih zaliha uzoraka. Uštedio mi je odlazak u ljekarnu. Činilo se da ga je njezin odgovor zadovoljio. Dok je mirisao parfimirani sapun, Barrett reče: - Zacijelo me smatrate budalom, gospođice O'Shea. Predstavljate se djevojačkim prezimenom, zar ne?

- Ona kimne glavom. - Zašto? Sramite li se udaje za nekog starca oboljelog od karcinoma i nasljeđivanja njegova novca kad je on vrlo uviđavno odapeo? Erin osjeti kako joj krv nestaje iz lica, a potom se naglo vraća. Skoči s kauča, zaleti se prema njemu i uzdigne ruku kako bi mu opalila zasluženu, bučnu pljusku po samozadovoljnom licu. On joj u zraku uhvati ruku i bolno je savije iza njezinih leđa. Privuče je k sebi držeći je nepomičnu i bespomoćnu. - Da sam na vašemu mjestu, nikad više ne bih pokušao tako nešto - prijeteći će Barrett. - Dakle, zašto ne koristite vjenčano prezime? Ako tako nešto uopće postoji. - Moje vjenčano prezime bilo je Greene. Bila sam udana za Josepha Greenea. Njegovo je ime još i danas dobro poznato u odjevnoj industriji. Ne koristim se njegovim imenom jer bi licemjerni, šovinistički gadovi poput vas mogli pomisliti da je moj posao uspješan zbog njegova jnena i novca, a ne zahvaljujući satima naporna rada. On pojača svoj stisak oko nje, a ona ostane bez daha od bola što joj ga je nanosio iskrivivši joj ruku iza leđa. Erin susretne njegov hladni plavi pogled svojim, jednako ledenim. Njezinu ljutnju potisne neočekivana smućenost. 34 35 Bol u njezinoj ruci nije ništa u usporedbi s bolnom sviješću o njegovu tijelu priljubljenom uz njezino. Prsa koja gnječe njezine dojke podsjećaju na čvrsti zid. Tvrda bedra pomiču su se uz njezina dok ne nađe odgovarajući položaj. Hladno plavetnilo njegovih očiju što je do maločas ljutito sijevalo, počne gorjeti nečim daleko opasnijim. Svaka crta njezina lica nađe se pod vrelin plavim plamenom, a njoj se učini da plameni jezici ližu njene oči, sljepoočnice, obraze i usne. Erin je shvatila, ali

nije mogla podnijeti sve snažnije zadovoljstvo u prsima, pa spusti pogled. Odmah osjeti kako popušta napetost u njegovu tijelu, a on je pusti. Erin mu okrene leđa, pokuša se pribрати i, budući da nije imala drugog rješenja, vrati se na svoje mjesto na kožnatom kauču.

- Tko je sretnik? - upita Barrett pokazujući na golemi prsten na njezinoj lijevoj ruci. Zvuči li njegov glas drugačije? Manje sigurno? Pomalo drhtavo? - Moj se zaručnik zove Bart Stanton. On je poslovni čovjek u Houstonu. On se ponovno zagrcne od zlobnog smijeha. - Bart Stanton! Bart, za Boga miloga - podrugljivo će on. - Vozi li El Dorado s parom rogova pričvršćenim na haubi? - Ne moram više slušati vaše uvrede, gospodine Barrett! - Slušat ćete što god ja hoću - prasne on, a njegov smijeh zamre. - Ni na trenutak nisam povjerovao da ste vi ona za koju se predstavljate. Mislim da ste vi nekakva veza za Lvmana. Danas ste se pojavili očekujući ovdje njega, a naletjeli ste na mene. Izmislili ste sve ove priče u nadi da ću biti toliko glup i nasjesti. Pokušajte ponovno, mlada damo. - Molim vas, prestanite me zvati mlada damo. Znete moje ime. - Barem ono koje ste mi dali, gospođice O'Shea. Ili treba reći gospođo? Nije važno - reče Barrett kad shvati da se ona kani pobuniti. - Kad bolje razmislim, O'Shea je irsko prezime. A vi ste rekli da su vas usvojili u katoličkom sirotištu. Možda je, kojim slučajem, sedamsto pedeset tisuća dolara trebalo upotrijebiti za kupovinu oružja i poslati ga u Sjevernu Irsku? Ili ste možda ovdje kako biste prodavali drogu. Ili kupili drogu. Još ne znam, ali otkrit ću. - Vi ste ludi - promuklo šapne Erin. - Samo morate provjeriti moje dokumente. Nazovite moju tvrtku. Nazovite Barta. - Ne zvučite poput Teksašanke. - Pet sam godina živjela u New Yorku. Izgubila sam naglasak. - Ako je istina to što govorite, tko je znao za vašu fantastičnu potragu za davno izgubljenim bratom? - Ljudi s kojima radim. Bart. Moja majka, gospođa Merle O'Shea. Ona živi u Shreveportu, Louisiana. Zapisivao je podatke u notes što ga je izvadio iz 36 37 džepa na košulji. U tom trenutku zastane. - Rekli ste da ona živi u Houstonu.

- Preselila je u Louisianu kako bi živjela sa sestrom nakon što je umro moj otac, Gerald O'Shea. - Kako se zove ta sestra? - kratko upita Barrett. Erin mu reče. Telefonski broj. - Erin mu reče telefonski broj i adresu svoje tete. Barrett zatvori notes s bilješkama i reče: - Ra-skomotite se, gospođice O'Shea. Moram obaviti nekoliko

telefonskih razgovora. - Pođe prema vratima, a potom se okrene k njoj držeći ruku na kvaki. -Usput rečeno, Mike će se nalaziti točno pred vratima. - Očekujete li da ću ispod suknje izvući automatsku pušku i raznijeti ovo mjesto? - sarkastično upita Erin. - Ne, ne očekujem - otegnuto će on. - Znam što se nalazi ispod vaše suknje. - Polako je odmjeri uvredljivim pogledom, a potom izađe u hodnik i zatvori vrata za sobom. U idućih pola sata Erin je bjesnila, nervozno šet-kala sobom, mrmljala, plakala i proklinjala gospodina Lawrencea Barretta. Kad ništa od tih iscrpljujućih pokušaja nije dalo rezultata ili promijenilo njezinu situaciju, ona rezignirano klekne na pod i unese malo reda u svoje kovčege. Ruka joj zadrhti kad dotakne spavaćicu što ju je on onako milovao. On je užasan čovjek koji izdaje naređenja, terorizira svakoga, vrijeđa je bez ikakva razloga. Svaki je njegov postupak bio brutalan, čak i kad ju je poljubio. Zašto se njezin um uporno vraća na to, a ona želi posve potisnuti svako sjećanje na taj događaj? Tješilo ju je samo jedno: on nije njezin brat; incest nije jedan od njegovih grijehova. Neću razmišljati o tom poljupcu, obeća sama sebi. Niti će misliti na nepoznato treperenje u želucu što ga je osjećala kad god bi je Barrett fiksirao svojim prodornim pogledom. Ono je bila posve nesvjesna reakcija kad su se njene usne lagano rastvorile kad ih je on proučavao dok ju je držao uza se. Erin O'Shea s tim nije imala nikakve veze. Definitivno. U tom slučaju, zašto se prepire sama sa sobom? Glavu je oslonila na naslon kauča i sklopila oči, a on je tada otvorio vrata. Ona poskoči od iznenađenja. Zar je zadrijemala? - Danas jednostavno nemate sreće, gospođice O'Shea. - Kako to mislite? - Ljutito shvati da joj glas podrhtava od zabrinutosti.

- Dobio sam broj tvrtke Spotlight od informacija o međugradskim brojevima. Nitko se ne javlja. - Što? - uzvikne Erin. Tada shvati što je tome razlog. Pogleda na svoj zlatni ručni sat. - U Houstonu je već prošlo šest sati. Svi su otišli kućama -očajnim će glasom Erin. - Bart Stanton je otišao u Panhandle na dva dana. U Shreveportu se nitko ne javlja na telefon. Erin nervoznim prstima protrlja čelo. Misli, Erin, naredi sama sebi. No u glavi joj se vrtjelo od događaja tijekom proteklih nekoliko sati. Učini joj se da su od trenutka kad se jutros ukrcala u zrakoplov u 38 Houstonu prošla stoljeća. Iscrpljena je i ne može jasno razmišljati. U samo nekoliko sati na nju se sručilo

previše nepredvidivih, nezamislivih događaja. - Ipak sam saznao jednu stvar koja vam ide u prilog. Pitao sam gospođu Lyman je li njezin muž posvojen. Jest. - Onda mi zacijelo vjerujete. - Mrzila je molećivi ton u svom glasu i suze što su se počele skupljati u kutovima njezinih očiju. - Približavam se tome - prizna on. - O, hvala vam, gospodine Barrett. Ako nemate ništa protiv, ja ću sada poći. Ovo je bio dugi, zamorni dan, najblaže rečeno. Bit ću u Fairmontu ako me želite još nešto pitati. Prirodno, uzrujana sam zbog brata i htjet ću znati kako se stvari razvijaju. Neću otići iz San Francisca dok se sve to ne raščisti. Erin uzme torbicu, jaknu i kožni ogrtač te pođe prema vratima. Međutim, ne stigne do njih. Gospodin Barrett joj položi ruku na rame i uzme torbicu. - Opet pogrešno, gospođice O'Shea. Nikamo ne idete. Ovdje ćete provesti noć. Sa mnom. 39 3. poglavlje Erin se s izrazom nerazumijevanja u očima okrene prema čovjeku koji ju je silom spriječio da izađe iz sobe. Njegovo je lice ostalo bezizražajno, ali strogo. Kad je značenje njegovih riječi konačno prodrlo kroz smućenost u njezinoj glavi, Erin se istrgne iz njegova stiska i povuče unatrag nekoliko koraka. - Zsigurno ste izgubili zdrav razum, gospodine Barrett. - Priznao bih da je tako kad bih vas pustio iz ove kuće bez da točno znam tko ste i zašto ste se danas poslijepodne pojavili na pragu Lymanove kuće. On joj okrene leđa i pođe do vratiju. Ponovno se okrenuvši prema njoj, reče: - Ovako, sasvim sam razuman. - Uputi joj očaravajući, prijateljski smiješak, a ona zadrhti od bijesa. - Ispričajte me, molim vas. Imam posla. Raskomotite se. Cijela vam je soba na raspolaganju. 40 - Idite dovraga - procijedi Erin. Njegov se smiješak proširi. - Više je nego vjerojatno da će mi se baš to dogoditi. Bio je dva koraka iza vratiju kad ih ona naglo otvori. Poznatom hitrinom i preciznošću on se odmah nađe pred njom. - Ne možete me ovdje držati poput kažnjenice! - vikne Erin. - Ne? Tko će me spriječiti? - izazovno će on. Opustio se kad je vidio da mu od nje ne prijete nikakva stvarna opasnost. Ona otvori usta kako bi mu prezirno odgovorila, ali joj ništa ne padne na pamet. Doista, tko će ga spriječiti? Nesvjesno opusti ramena i duboko uzdahne. Zašto vodi izgubljenu bitku? Izdržat će jednu noć. Ujutro će on nazvati Houston, dobiti potvrdu o njezinu identitetu, objašnjenje o njezinu traganju za Kennethom Lymanom, i tada će ga se zauvijek riješiti. Lance Barrett je pomno promatrao

Erin i gotovo je mogao pročitati misli što su joj letjele glavom. Njegov je zadatak otkrivati što ljudi doista misle i osjećaju, unatoč onome što govore, a on se u tome dobro izvježbao. Prokletstvo! Ona je prelijepa žena, pomisli. Kad je otvorio vrata i ugledao je kako stoji na pragu izgledajući poput osobe iz modnih časopisa, osjetio se kao da ga je netko šakom tresnuo u truh. Naravno, početni je dojam brzo nestao, a zamijenio ga je profesionalni oprez. Ipak, nije uspijevaao otrgnuti pogleda s nje. 41 Ona je daleko više od lijepog, seksi tijela. Snalažljiva je i pametna. Nije obična, plašljiva žena kakve često jednim optužujućim pogledom može pretvoriti u želatinu. Erin O'Shea mu uporno prkosi. Dovraga, gotovo je uživao u njihovu rječkanju. Nije ju smio poljubiti. Šutnuli bi ga ravno natrag u Washington kad bi saznali o tome. I ona je u pravu. Nije ju trebao onako pretražiti. Priznaj, čovječe, samo si želio svoje ruke staviti na nju. Prokletstvo, čovjek mora samo pogledati i vidjet će svaku oblinu njezina čvrsta tijela ispod dobro krojenog kostima koji joj savršeno pristaje. Dovraga! Doista stoji više od njegove tjedne plaće, a to ga ljuti. Promatrao ju je kako sitnim, pravilnim bijelim zubima gricka punu donju usnu. Osjećaji su joj se pojavljivali na licu kao na filmu. Nije ona nikakav zločinac i njemu je to jasno. Priča što ju je ispričala previše je fantastična da bi bila izmišljena. Istini za volju, odmah je može pustiti i poslati jednog od svojih ljudi da pripazi na nju. Dakle, zašto to ne učini? Lancea su učili kako će na licu zadržati nepomičan i neprobojan izraz. Stoga Erin nije zapazila njegove misli o njoj kad ga je pogledala. Odlučila je najbolje iskoristiti ovu užasnu situaciju.

- Čini se da nemam izbora, gospodine Barrett. Ostati ću ovdje do jutra kad očekujem da ćete obaviti potrebne telefonske razgovore koji će vam dokazati da sam vam rekla čistu istinu. 42 - Vaša domoljubna suradnja vrijedna je hvale -podrugljivo će on. Erin potisne poriv da pljusne njegovo samouvjereno, podrugljivo lice i upita: - Smijem li posjetiti Melanie? Nismo se pravo ni upoznale, a ona je moja šurjakinja. Ovo je zasigurno užasno teško za nju. - Ne vidim u tome nikakva zla. Poslat ću je ovamo. Volio bih da zasad ostanete u ovoj prostoriji. - Obećaj em da se neću dati u bijeg. - Dobro. - On se udalji. Toliko o pokušaju s humorom, suho pomisli Erin i vrati se u drvom obloženu sobu. Čovjek nema u sebi ničeg ljudskog. Ledena voda zamijenila je krv u njegovim žilama. Zacijelo

gleda svaki film Clinta Eastwooda i onda oponaša grubog supermuškarca. Mora mu priznati da je temeljit u svom poslu. On je ipak vladin službenik koji mora obavljati vrlo teške zadatke. Zacijelo je godinama bio na discipliniranoj obuci. Sad je shvaćala zašto njegovom pogledu nikad ništa nije promaklo. Od trenutka kad joj je otvorio ulazna vrata osjećala je da je vidio svaki njezin pokret i pročitao svaku njenu misao. Erin priđe prozoru i pogleda van. S mukom proguta slinu. Ponada se da ipak nije pročitao svaku njezinu misao. Neke koje su se odnosile na njega radije bi zadržala za sebe. Srce joj je poskočilo kad ju je obavijestio da će noć provesti s njim. Jasno, to je samo bio način izražavanja. Nije tako mislio. Samo je zvučilo kao 43 da tako misli. Ipak, njezino bi samopoštovanje pretrpjelo prilično veliku štetu kad bi znao kako je njegov izbor riječi na nju djelovao. Obrazi joj se zarumene pri pomisli na onaj strastveni poljubac u kuhinji. Pokrije ih dlanovima kad se sjetila kako mu je počela odgovarati prije no što se, srećom, pojavila Melanie Lyman. Čak i dok ga je držala bratom, gotovo je bila kriva za uzvratanje poljupca. Je li ikad osjetila takvu trenutnu privlačnost prema nekom muškarcu? Bilo kojem muškarcu? Pogleda blistavi dijamant na širokom zlatnom prstenu na svom prstu i pokajnički se osmjehne. Bart ne bi blagonaklono gledao na njezino uspoređivanje njegovih i Barrettovih poljubaca. Ovaj drugi bi bolje prošao. Erin je znala da nije poštena prema Bartu. Kad je prije šest mjeseci prihvatila njegov zaručnički prsten, učinila je to uglavnom zato da utiša njegovo uporno navaljivanje.

- Ma daj, dušo. Nosi ga. - Ali, Bart - Znam, znam, šećeru. Još uvijek nisi sigurna želiš li se ponovno udati. Obećavam da te neću gnjaviti s određivanjem dana vjenčanja, ali samo kad bi nosila ovaj zaručnički prsten. Osim toga, ako ga odnesem natrag u draguljarnicu, sutra će cijeli Hou-ston znati da je Bart Stanton dobio nogu. - Nakrivio je svoju krupnu glavu glumeći smjernost. Kao i obično, popustila je pred njegovom bezazlenošću. Nasmijala se i u šali ga udarila po masivnom ra44 menu. - O, molim te. Poštedi me predstave. Tisuće žena bi tjednima i mjesecima stajale u redu da im se pruži prilika nositi zaručnički prsten legendarnog Barta Stantona. - Ali ja želim samo jednu ženu, šećeru. - Iz njegova je glasa nestalo zadirkivanja i govorio je ozbiljno. Erin je znala da je tako. To joj je kompliciralo

život. Više su od godinu dana zajedno izlazili. Bart je bio moćan čovjek u Houstonu, uvijek se držeći u pozadini, ali mašući oštrim mačem u poslovnoj zajednici. Malo se velikih poslova sklapalo o kojima Bart nije znao ili sudjelovao u njima. Novinski i televizijski izvjestitelji su ga obožavali. Šarmirao ih je svojim imidžem bezbrižnog, stidljivog seoskog momka. No ispod tamnih uvojaka nalazio se lukavi mozak koji je mogao prijeći žrtvu i iscijediti je prije nego shvati što joj se događa. Činjenica da joj je udvarao Bart Stanton nije bila mala stvar pa su mnogi zavidjeli Erin na toj rijetkoj privilegiji. Kad je bila s njim, ukazivali su joj kraljevske počasti, a to je bilo prilično zabavno. No tada je počela primjećivati da Bart ovi osjećaji postaju ozbiljniji, a ona mu nije mogla uzvratiti istom mjerom. Sviđao joj se, cijenila je njegove poslovne sposobnosti i uživala u njegovu društvu, ali ga nije voljela.

- Nosit ću prsten, Bart. Ali molim te, shvati da me to ne obvezuje. Još uvijek se ne želim udati. I to ne znači da ću se predomisлити u vezi... u vezi... - Spavanja sa mnom? - pitao je što je blažim glasom mogao. 45 Erin ga je pogledala ravno u oči. - Da. - Neka sam proklet ako sam ikad upoznao tvrdoglaviju ženu - ljutito je rekao. Potom se tiho nasmijao. - Možda te zato toliko volim, dušo. -Obujmio ju je čvrstim zagrljajem pa su svoje zaruke zapečatili poljupcem. Čudno, ali otad nije od nje tražio da spava s njim. Dotad je to bio razlog stalne napetosti među njima. - Ne radi se o tome da si djeвица ili tako nešto -pobunio se kad je prvi put odbila poziv da prenoći u njegovoj prostranoj kući u Houstonu. Bila si udana, za Boga miloga. Tada je bila odlučna, a s istim je ponašanjem nastavila. Očito je, nakon što je prihvatila prsten što je bio znak da mu pripada, našao rješenje za svoje seksualne frustracije. Erin je osjećala perverznu zahvalnost prema anonimnoj ženi, ili ženama, koja je Bart u pružala ono što mu ona nije mogla dati. Na kasnom poslijepodnevnom suncu dijamant se prelijevao u svim duginim bojama dok ga je vrtjela na prstu. Erin uzdahne. Čim se vrati u Houston, morat će raščistiti situaciju s Bartom. Dovoljno je dugo potragu za bratom koristila kao izliku. On će očekivati stvaranje planova za vjenčanje. I ranije se dvoumila, ali nakon poljupca Lancea Barretta Erin je postala sigurna da se nikad neće udati za Barta Stantona. Njezina razmišljanja prekine zvuk

otvaranja vra-tiju. Okrene se i u do vratku ugleda Melanienu plavokosu glavu.

- Gospođice O'Shea? - plaho upita. - Gospodin Barrett je rekao da me želite vidjeti. 46 Erin potisne poriv da se glasno nasmije. Ona se nalazi u Melanienoj kući, a domaćica zapravo pita dopuštenje za ulazak u prostoriju. Hitro prijeđe preko sobe i obje ruke ispruži prema svojoj šurjakinji. Melanie. Mlada žena zatvori vrata za sobom i prihvati Eri-nine ruke. Dugo su se gledale, procjenjujući jedna drugu, a potom se posve prirodnim učini da se nađu u sestrijskom zagrljaju. Erinino se srce stisne kad osjeti kako se krhko Melanieno tijelo tresse od plača. Nisu joj smetale suze koje će ostaviti trag na njezinoj svilenom bluzi. Počne milovati Melanienu dugu kosu i umirivati je, uvjeravajući je da će sve biti u redu. I u njezinim su se očima pojavile suze do trenutka kad je Melanie isplakala svoju bol i odmaknula se od Erin. - Baš se budalasto ponašamo, zar ne? - primijeti Erin. - Sjednimo ovamo i bolje se upoznajmo. - Žao mi je, gospođice O'Shea - šmrčne Melanie. - Ovo mi je bilo potrebno još otkako je Ken... otkako je... učinio ono što je učinio. Nemogu to razumjeti. - Žalosno odmahne glavom nesretno se zagledavši u Erinino lice. - Molim te, zovi me Erin. - Jesi li ti doista Kenova sestra? - s nadom upita ženadijete. - Sigurna sam u to koliko je moguće u ovim okolnostima - iskreno odgovori Erin. - Sličiš mu - reče Melanie pomno proučavajući Erinino lice. 47 - Doista? - nasmije se Erin, oduševljena tim saznanjem. - Imaš li njegovih fotografija? - Svakako. Gomilu. - Melanie skoči s kauča, na trenutak zaboravivši na suze i muku, i otvori ladicu pisaćeg stola, onoga na kojeg se Lance Barrett onako nemarno oslonio, bezrazložno pomisli Erin ljuteći se na sebe zato što mu dopušta da joj se uvuče u misli.

- Ovdje su naše fotografije s vjenčanja - reče Melanie. - Koliko dugo ste u braku? - Nije li to pitanje postavila Lanceu? Nekako je izbjegao odgovor. - Četiri godine - odgovori Melanie, sjedne na kauč kraj Erin i otvori veliki bijeli album. - Evo ga. Erin polako uzme album iz Melanienih ruku i podigne ga prema sebi. Osjeti neobjašnjivu nervozu kad spusti pogled na nasmiješenog muškarca na fotografiji. Slika joj se zamagli pred očima na koje navru suze. Nestrpljivo ih obriše kako bi ga bolje vidjela. Bio je visok, puno viši od svoje mladenke koja ga je gledala s obožavanjem. Imao je jednako tamnu

kosu kao i Erin, ali ravnu, bez minivala što ga je Erin napravila. Češljao ju je ravno unatrag. Oči su očito bile obiteljska karakteristika. Njegove su se obrve izvijale iznad dubokih crnih očiju točno kao i njezine. Usta mu nisu bila onako puna jer je imao tanje usne, ali je sličnost među njima bila golema. - Vrlo je privlačan, zar ne? - promuklim će glasom Erin. Grlo joj se stisnulo od emocija. - Da - složi se Melanie. - Zaljubila sam se u 48 njega kad sam prvi put ušla u banku i ugledala ga za blagajničkim šalterom. Pitala sam tatu tko je novi djelatnik, ali mu on nije znao ime. No ja sam se pobrinula da to otkrijem! - Tvoj otac radi u istoj banci gdje i Kevin? - On je predsjednik i predsjedavajući Upravnog odbora - odsutnim će glasom Melanie nastavivši okretati stranice. Erin je razmišljala o toj informaciji usput kimajući glavom dok je Melanie pokazivala Kenove fotografije. Kasnije će ih na miru pozornije pogledati. Smetalo joj je nešto u činjenici da je Melanien otac imao tako važnu ulogu u banci u kojoj je njezin brat radio. Možda je to i Kenu smetalo? Može li to biti razlog za pronevjeru što ju je počinio? - Oprosti mi što sam tako radoznala, Melanie. Želim što više saznati o svom bratu. Ti si znatno mlađa od njega, zar ne? - Jesam - prizna ona spustivši pogled. - On je deset godina stariji. Bilo mi je tek dvadeset godina kad smo se vjenčali. Mama i tata su pobjesnili kad smo ih upoznali s našim planovima. Krišom smo se sastajali. Mislim da sam cijelo vrijeme znala da neće biti baš presretnik kad otkriju da izlazim s Kenom. Željeli su da hodam sa sinovima njihovih prijatelja koji svakodnevno igraju tenis i golf u otmjenim klubovima, a vikendima odlaze na jedrenje. Jednostavno me niti jedan nije zanimao. Zaljubila sam se u Kevina kad me je prvi put poljubio, a potom molio za oprostaj zato što je to učinio. - Njezine smeđe oči zablistaju pa doda: - Uvjeravala sam ga da mi to ne smeta. 49 Ali tvojim je roditeljima smetalo, pomisli Erin. Na vratima se začuje lagano kucanje, a potom Lance uđe. - Što biste vas dvije željele za večeru? Mislio sam da bih mogao izaći po kinesku hranu, ako se svi slažu. Erin nije shvaćala kako može biti tako bezosjećajan. Prema bizarnoj se situaciji odnosi kao da je riječ o obiteljskom pikniku.

- Meni sjajno zvuči kineska hrana - radosno će Melanie. - Sviđa li se tebi, Erin? Ako ne, možemo naručiti nešto drugo. - Mislila sam da se zatvorenike drži na kruhu i vodi - Erin reče izravno gospodinu

Barrettu. Na trenutak se ledenim pogledom zagleda u nju, a potom zareži: Samo oni koji se prave pametni. -Izađe i s treskom zatvori vrata za sobom. - Neodgojeni klippan - promrmlja Erin. - Gospodin Barrett? - zapanjenim glasom upita Melanie. - Zaboga, pa on je najljubazniji čovjek od svih koje sam ikad upoznala. Osim Kena, naravno. Erin je zbunjeno pogleda. - Valjda ne misliš ozbiljno! Praktički je preuzeo kontrolu nad tvojom kućom i nad tvojim životom. Izdaje naređenja poput nekakvog narednika i očekuje da se svi odmah razlete i poslušaju ga. Do krajnjih je granica narušio tvoju privatnost. - On samo radi svoj posao, Erin - mirno će Melanie. - Ken se uvalio u velike nevolje, znaš. Kad je gospodin Barrett došao ovamo, ispričavao se što mora biti tako. Tijekom dugih sati koliko me ispitivao ponašao se poput savršenog džentlmena. Umiri50 vao me kad sam bila uplašena i u brizi zbog Kena i onoga što je učinio. Naveo me da se sjetim stvari kojih se inače nikad ne bih sjetila; stvari koje bi im mogle pomoći da uđu u trag Kenu. Učinit ću sve što je u mojoj moći da im pomognem. Želim da nađu Kena i dovedu ga kući. Želim znati da je na sigurnom. Erin je suosjećala s mladom ženom i rekla kako i ona vjeruje da će uskoro naći Kena u Lvmana. No zaprepastilo ju je kad je čula kako Melanie s ushićenjem opisuje Lancea Barretta. Riječi kao što su džentlmen, ispričavanje, navesti nisu odgovarale načinu na koji se čovjek ophodio prema njoj. Što je Erin činilo sumnjivom u zločinu, kad očito nije mislio da je Kenova žena umiješana? Zlostavljao ju je fizički i verbalno odtrenutka njezina dolaska. Što je učinila da bi zaslužila tako grubo ponašanje? Melanie je ustvrdila da, unatoč svemu, Erinino pojavljivanje u kući zahtijeva proslavu. Nagovorila je Mikea da joj dopusti izaći iz radne sobe i pomogne postaviti stol u blagovaonici. Upotrijebivši najbolji stolnjak, porculan i kristal, Melanie postavi stol kao za svečanu večeru. Njezina su nastojanja bila dirljiva i pomalo patetična. Djelovala je puno mlađe od svojih dvadeset četiri godine. Iako je govorila o ozbiljnosti Kenove krađe, Erin je sumnjala da Melanie doista shvaća težinu situacije. U svemu što je činila ili rekla odmah se vidjela naivnost i slijepo povjerenje. 51 Njih se troje smijalo tvrdoglavom ubrusu koji nije želio uspravno stajati u porculanskom tanjuru kako je Melanie željela, a tada uđe Lance. Na licu mu se pojavi izraz negodovanja kad ugleda Erin. Ne skrivajući svoje nezadovoljstvo

zato što je izašla iz prostorije koju joj je namijenio, on se obruši na Mikea.

- Ovaj... ja... ona... to jest, gospođa Lyman je mislila... - promuća Mike, ali ga Lance milostivo prekine i reče: - Pojedimo ovo prije nego se ohladi. Mike vidljivo odahne i dobaci pogled Erin kao da je ona kriva što je on zastranio. Hitro priskoči Lanceu i oslobodi ga nekoliko kutija kineske hrane. Bijele kartonske kutije bile su u neskladu s finim lanenim stolnjakom i blistavim kristalom, ali nitko na to nije obraćao pozornost kad su sjeli na svoja mjesta za stolom. Erin je zabezeknuto gledala kako Lance pridržava Melanienu stolicu. Ponašao se vrlo brižno, a u očima bi mu se pojavljivao blag izraz kadgod bi je pogledao. Erin ljubazno prihvati Mikeovu pomoć s njezinom stolicom. Nasmiješi mu se i reče: - Hvala vam - ne primijetivši oštri, pritajeni pogled što ga je Mikeu uputio njegov pretpostavljeni. Melanie objasni Lanceu razloge iz kojih se potrudila oko postavljanja stola u blagovaonici. - Ne događa se svaki dan da čovjek otkrije kako ima prelijepu, dragu šurjakinju. Da je Ken ovdje - glas joj lagano zadrhti - sigurna sam da bi želio proslaviti njezin neočekivani dolazak. - Je li vaš muž ikad spomenuo da ima sestru od koje su ga rastavili? blago upita Lance. Njegov 52 lažno ljubazni ton bio je namijenjen samo Melanie. Kad je pogledao Erin, ona je zadrhtala pod njegovim ledenim očima.

- Nije. Ako je znao za Erin, meni nikad nije govorio o njoj. Bit će presretan kad je vidi. Znam. - Gospođice O'Shea. - Erin poskoči kad se Lance obrati njoj. Tijekom potrage za svojom obitelji, jeste li uspjeli pronaći roditelje? Da ga je postavio netko drugi, ona bi to držala razumnim pitanjem. No znala je da Lance Barrett samo postavlja zamku u koju bi ona trebala upasti. - Nažalost, nisam. Opatica koja mi je rekla za Kena sjetila se samo da nas je majka dovela zajedno. Nije se sjećala ničega o njoj ili zašto je... zašto nas je ona... - Kao i uvijek kad je govorila o toj temi, grlo joj se stisnulo pa je jedva dodala: -... napustila. Uslijedi zamjetljivi prekid svih zvukova. Nikakav pribor za jelo nije zveckao po tanjurima, u čašama su mirovale kocke leda, nitko nije ništa rekao. Konačno Melanie prekine tišinu. - Zacijelo je imala vrlo dobar razlog, Erin - reče slatko poput djeteta koje tješi rasplakanog prijatelja. Erin se pribere i pogleda Melanie. - Da, zacijelo - reče i osmehne se. Tijekom ostatka večere

razgovor je bio nekako prigušen. Samo je jednom Lance nasmijao Melanie prepričavši joj pustolovinu za koju se zakleo da je istinita, ali ju je Erin držala vrlo malo vjerojatnom. Zacijelo je neki obični događaj pretjerano ukrasio kako bi ga učinio zanimljivijim. Erin mu je morala priznati da je lijepo od njega 53 ft i što zabavlja Melanie i skreće joj misli s nevolje koja je srušila njezin svijet. Čak mu je nevoljko oprostila što je otišao po kinesku hranu koju je Melanie tako zadovoljno jela.

- Mike, ako si gotov, zašto ne pođeš prekoputa i zamijeniš jednog od momaka da može otići po jelo. Kad oni budu spremni za noć, vrati se ovamo i javi mi se. - Svakako, Lance. Moje dame. - Mike se ispriča na svoj karakterističan način, s vrlo malo riječi. - Što se nalazi prekoputa? - Erin je popustila svojoj radoznalosti i postavila, po njenom mišljenju, bezazleno pitanje. - Ekipa gospodina Barretta je ondje uspostavila svoj stožer. Mogu motriti na ovu kuću, slijediti telefonske pozive, takve stvari. Mi se nikad ne smijemo javljati na telefon. Svi naši pozivi se snimaju. Nije li sretna okolnost što je kuća bila prazna baš kad su je trebali? Melanie raširi oči od uzbuđenja, ali Erin u Bar-rettovim očima opazi tračak negodovanja. Nije bio zadovoljan Melanienim brbljavim objašnjenjem. - Vrijeme je da se vratite u radnu sobu, gospođice O'Shea - odlučno reče, pograbi je za nadlakticu i doslovce povuče sa stolice. - Mislim da bih trebala pomoći Melanie oko suda - pobuni se Erin i pokuša osloboditi ruku njegova stiska. Uzalud se trudila. - Ja ću joj pomoći reče Barrett. Spotala se hodnikom za njim, jedva uspijevajući pratiti njegov dugi korak. Kad su stigli do vratiju 54 radne sobe, ona uz trzaj oslobodi ruku i ratoborno ga pogleda. Morate li me ovako grubo potezati? - Jesam li vas povrijedio? - on brzo upita. Osjeća li se u njegovu glasu prizvuk iskrene zabrinutosti? On ponovno dotakne njezinu nadlakticu, ali je ovoga puta to više sličilo milovanju, kao da umiruje mjesto što su ga maločas povrijedili njegovi prsti. Dok joj je milovao nadlakticu, Erin osjeti toplinu njegove ruke kroz svileni rukav. Neobični osjeti poput zraka su se širili iz njegovih prstiju, prostrujili preko njezina ramena, okružili joj srce, nabujali, ispunili njena prsa. Njegova je ruka djelovala tako utješno dok joj je nježno trljao nadlakticu pa Erin osjeti neobičan poriv da se osloni na ta tvrda, snažna prsa i potraži još veću utjehu. Zar ne postoji neki znanstveni

rad o neobičnom odnosu što se razvija između zatočenika i njihovih tamničara? Nije li dokazano da zatočenici često postaju ovisni o svojim tamničarima i zavole ih? Ta joj mogućnost prostruji glavom i potrese je do dna duše. Odmakne se od njega, odjednom se pobojavši istinske fizičke prijetnje što ju je predstavljao. Zsigurno joj se samo učinilo da u njemu ima nježnosti, jer kad ga je pogledala u lice, bilo je tvrdo i oštih crta kakve je već upoznala. Čula je kako mrmlija neku psovku kad se okrenuo i žustro udaljio hodnikom. 55

4. poglavlje Erin je prelistavala albume s fotografijama kad se Lance nekoliko sati kasnije vratio u radnu sobu. Još nije bilo jedanaest sati, ali je njezino tijelo funkcioniralo prema vremenu u Houstonu, a s obzirom na sve što se toga dana dogodilo, Erin je bila posve iscrpljena. Ipak, nije se mogla natjerati da legne na kauč i potraži zaborav u snu. Proučavala je fotografije u albumima, a na svakoj je tražila vidljive tragove bratove osobnosti. Melanie joj je donijela albume kad je u radnu sobu unijela hrpu plahti, pokrivača i jastuka. - Gospodin Barrett me zamolio da ti ovo donesem. Predložila sam da bi mogla spavati u gostinskoj sobi na katu, ali je on to odbio. - To se moglo i očekivati - progundā Erin. - Sjetila sam se da su ovi albumi pohranjeni u ormaru u našoj spavaćoj sobi. Želiš li ih pogledati? - Hvala ti, Melanie. Ne mogu ti opisati kako su 56 ova četiri zida postala dosadna. Osim toga, želim o Kenu saznati sve što mogu. Pokazujući razumijevanje koje je iznenadilo Erin, Melanie je rekla: Rado bih ostala i razgovarala s tobom, ali mislim da bih te trebala ostaviti samu. Moraš upoznati više od trideset godina Kenova života. Erin nagoni priđe svojoj šurjakinji i poljubi je u obraz. - Hvala ti što si me prihvatila. Znam da će se sve srediti i dobro završiti za vas dvoje kad nađu Kena. Bit ću ti na raspolaganju ako ti treba pomoć. - O, Erin, Ken će te obožavati. Znam da hoće. - Ponovno je zvučila poput nedužna djeteta. Erin je izula cipele, sklupčala se u kutu kožnog kauča i počela proučavati fotografije. Bilo je snimaka Kena u društvu lijepe žene i muškarca za koje je Erin pretpostavila da su njegovi posvojitelji. Nasmijala se fotografiji što je prikazivala Kena od otprilike devet godina s golemim ušima Mickevja Mousea kako stoji ispred ulaza u Disnevlānd. U idućih nekoliko sati pred očima joj je u kaleidoskopu proletio cijeli njegov život. Ispružila je ruku i dotaknula noviju fotografiju snimljenu na Fisherman's

Wharfu. Kenovu tamnu kosu mrsio je vjetar, lice mu je obasjavao radostan osmijeh, a duge noge u odsječenim trapericama djelovale su mišićavo i preplanulo. Suze su je zapekle u očima dok se molila da uskoro uživo vidi jedinu osobu na svijetu u čijim žilama teče krv jednaka njezinoj. Nadlanicom obriše suze kad se otvore vrata i uđe Lance. 57 Lance na trenutak zastane na vratima i zagleda se u ženu sklopčanu u kutu kauča. Ili je doista ona za koju se izdaje, ili je vraški dobra glumica, pomisli kad opazi kako briše suze. Jasno se vidjelo koliko je umorna kad ga je pogledala, a njemu se učini čarobnim način na koji su njezini upali obrazi ostavljali dojam napuštenosti. Jedva zamjetljive ljubičaste sjenke pod njenim očima činile su ih još privlačnijima. Svaki bi razuman čovjek pobjegao glavom bez obzira pred tim očima. Lance osjeti kako ga u grlu nešto neobjašnjivo steže pri pogledu na njezine vitke noge što ih je savila ispod sebe. Njezina se suknja povukla prema gore i omogućila mu nesmetani pogled na glatka, vitka bedra u svilenim čarapama. Prokletstvo! pomisli. Da nije naučio na licu zalediti bezizražajnu masku, zacijelo bi od sebe napravio budalu. Osjećao se poput školarca koji prvi put vidi Playboy. Volio bi zaboraviti okus njezinih usta.

- Gospodine Barrett? S oklijevanjem izgovoreno pitanje prekine njegova razmišljanja. Možda mu lice ipak nije toliko bezizražajno kako on misli. - Mislio sam da ste možda već zaspali - reče i zatvori vrata za sobom. - Ne. Umorna sam, ali pretpostavljam da je dan bio previše uzbudljiv. Izgleda da se ne mogu opustiti. - Pogled na njega nije pridonio njezinom smirivanju. Ako će biti iskrena, mora priznati da je njegova nazočnost u malenoj prostoriji samo uvećala njezinu tjeskobu. - Želite li nešto iz kuhinje? - Ne, hvala. - Njegova ju je ljubaznost jednako uznemiravala kao i prijašnja grubost. Oprezno je gledala kako skida kravatu koja je cijeli dan bila labavo vezana. Prebaci je preko naslona stolice. Potom položi dlanove na križa i protegne se isturivši prsa prema naprijed. Opčinilo ju je poigravanje mišića ispod košulje. Konačno naglo izbaci dah iz pluća, a mišići se vrata u normalno stanje.

- Koji pokrivač želite? - upita i sjedne u duboki mekani naslonjač. Palcem jedne noge skine cipelu s druge. Zureći u njega, ne vjerujući vlastitim očima, Erin promuca: - Valjda ne mislite... ja... vi nećete... ovo je... - Možete li biti malo određeniji, gospođice O'Shea? -

podrugljivo upita Lance. Njegovo je ruganje razbjესni. - Valjda ne mislite spavati u tom naslonjaču? Lance pogleda naslonjač u kojem je sjedio kao da ga procjenjuje. - Pa, kanio sam. Ali ako biste radije da vam se pridružim na kauču - Ostanite gdje jeste - prekine ga ona uperivši zapovjednički prst u njega kad je počeo ustajati iz naslonjača. - Što to izvodite? - oštro upita Erin, ustane i korakne prema njemu podbočivši se. - Zacijelo imate kompleks Jamesa Bonda kad mislite da cijeloga dana možete terorizirati ženu, a potom je noću zavoditi. Pa, gospodine Barrett, želim vas obavijestiti da vam se, za razliku od požudnih žena u filmovima, ja mogu i hoću oduprijeti. 59 - Od muhe pravite slona, gospođice O'Shea -reče on mirnim i razumnim glasom. Njezina je tirada zvučila smiješno. - Budite uvjereni da su moji razlozi za boravak u ovoj prostoriji strogo profesionalne prirode. Vjerujte mi, radije bih se na suprotnoj strani ulice ispružio na krevetu što sam ga koristio proteklih deset dana nego spavao u ovom naslonjaču. - Nije mi potrebno stalno nadziranje - prasne Erin. On ponovno progovori razdražujuće mirnim glasom. - Vjerojatno nije, ali dok ne dobijem potvrdu o vašem identitetu, bit ćete pod mojim nadzorom. Ne bih želio da mi krijumčar oružja ili trgovac drogom pobjegne u noć. - O, za Boga miloga! - zastenje Erin i zakoluta očima. Skljoka se na kauč i ljutito se natmuri, a on počne slagati plahte i jastuke. Svaki njegov pokret privlačio je njezinu pozornost i ona nije mogla skrenuti pogled. Nije htjela sama sebi priznati da je pomisao o provođenju noći u istoj sobi s njim u njoj izazivala uzbuđenje. Zapravo se nije ljutila na njega već na sebe zbog mahnitog lupanja srca i pritajenog uzbuđenja kakvo nikad ranije nije osjetila. Kad je ravnomjerno podijelio posteljinu, okrenuo se prema njoj. Njezin pogrdan izraz lica dobro su poznavali oni koji su za nju radili. Obično je najavljivao loše vijesti za onoga tko je počinio glupu grešku. - Rado bih se istuširala.

- Ništa od toga. 60 - Moram poći u zahod! - vikne Erin. - To ću dopustiti. - Kako ljubazno - slatko će ona. Gurne se kraj njega, podigne svoje torbe i žustrim korakom pođe prema vratima. - Povedite me, tamničaru - reče. Njegove se zlatne obrve prijeteći spuste nad prodorne plave oči, ali ništa ne reče već otvori vrata i povede je slabo osvjetljenim hodnikom do sićušne kupaonice ispod stubišta. - Slobodno se preodjenite u nešto udobnije -reče Lance.

Stajao joj je blizu, a oko njih je bio gotovo potpuni mrak. Bez visokih peta, Erin je bila puno niža od njega pa joj se odjednom učini da će joj koljena popustiti. Podrhtavala su od umora. Kako bi prikrila vlastitu nelagodu, Erin reče: -To biste jako voljeli, zar ne? - Htjela je da riječi zvuče poput optužbe, ali s ogorčenjem shvati da zvuče poput prijedloga. On korakne prema njoj, a ona osjeti njegov dah na svom licu iako mu u mraku nije razaznavala crte lica. Nastavio se nagnjati prema njoj dok je nije zarobio između sebe i zida. Njegovo je tijelo bilo jednako ukočeno i napeto kao i njezino. Činilo joj se kao da je pritišće kip. No kip je oživio. Glina još uvijek nije pečena da bi postala tvrda poput kamena. I dalje se oblikuje, uz nju. Poprima oblik prilagođavajući se njoj dok se nije posve uklopila. Krajičkom oka Erin opazi kako Lance podiže ruku pa pomisli da će je zagrliti. No njegova ispružena ruka pritisne prekidač za svjetlo u kupaonici iza nje. Nenadana svjetlost rasprši trenutak koji kao da je potrajao malenu vječnost. Ona se hitro okrene i unese torbe u kupaonicu. - Nemojte se previše zadržati jer bih mogao ući po vas. - Zar nećete otići? - užasnuto upita Erin kad se on oslonio na dovratak. - Ni slučajno - reče on i odmahne glavom. Erin bijesno stisne usne i tresne vratima ispred njegova podrugljiva lica. Spusti torbe na pod i ukočenim se rukama osloni na umivaonik. Nekoliko puta duboko udahne, sklopi oči i pokuša iz misli izbrisati njegovo lice. No i dalje je lebdjelo pred njom, a ona nastavi drhtati čak i nakon što je otvorila hladnu vodu. On je neotesanac. Mrzak. Bezosjećajan. A ona se ipak ponaša poput idiota, potresena i dezorijentirana nakon samo jednog kratkog dodira. Doista je željela da je opet poljubi. Ne daj Bože! Ipak, uporno se pitala kakve bi bile njegove usne u nježnom poljupcu. Onaj od ranije bio je samo test. Želio je vidjeti dokle će istrajati u svojoj priči o bratu. Poljubac je bio žestok i grub. No u jednoj tisućinki sekunde, kad je njegov jezik prestao udarati po unutrašnjosti njenih usta, zastao, a potom jedva dotaknuo vršak njezina jezika, nije li zapazila trenutak slatke nježnosti? Ne! pomisli dok je prala zube takvom žestinom kao da je željela očistiti usta od svakog traga što ga je možda ostavio za sobom. Erin namaze lice kremom i počešlja se. Nije bilo nimalo jednostavno otvoriti veći kovčeg u tako skućenom prostoru, ali ga je uspjela tek toliko odškrinuti da zavuče ruku i pipkajući potraži odjeću. Na taj način pronađe traperice i

majicu kratkih rukava. Traperice nisu bile poznate marke kakve je obično nosila uškrobljene i ukočene. Ove su stare , izbljedjele od pranja i mekane. S puno izvijanja i okretanja, Erin uspije skinuti zgužvani kostim i navući traperice. Na trenutak se dvoumila hoće li skinuti prsluk. Nije željela spavati s prslukom pa ga brzo otkopča, prije no što se uspjela predomisli, a potom odahne od olakšanja. Iako više nije bila u dvadesetim godinama, kad je čovjek pun samopouzdanja, znala je da joj je tijelo dovoljno čvrsto pa povremeno može i bez prsluka. Večeras ionako nije važno. Navuče majicu preko glave i ustanovi da se od zadnjeg pranja malo stisnula. Ipak je važno što je skinula prsluk. Njezine dojke djeluju previše besramno i željno slobode. Uzdahne i uhvati rub majice kako bi je skinula, a u tom trenutku Lance pokuca na vrata.

- Vrijeme je isteklo - kratko reče. - Izaći ću za minutu. Odmah ću biti gotov -Prije no što je do kraja izgovorila, on otvori vrata. Na trenutak je ugledao njezin glatki trbuh i nagovještaj dvaju polumjeseca ispod mekanog ružiUspješnapotruga 63 častog pamuka jer ju je uhvatio s rukama prekriženim na prsima i uzdignutom majicom. Erin spusti majicu. Kao privučen magnetom, njegov se pogled prikuje za njene dojke. Erin osjeti kako njezine bradavice, tvrde i osjetljive, napinju tkaninu, Godinama je, prije udaje za Josepha Gree-nea i posla kućnog modela, sate i sate gotovo gola stajala dok su kreatori i krojačice popravljali odjevne predmete. Nikad nije bila ovako smetena, ovako svjesna svoga tijela. S mukom potisne nenadani osjećaj stida i vikne: - Vi ste nevjerojatno bezobrazni! Rekla sam da mi treba još nekoliko minuta. Lance otkrije da ne može govoriti. Njegov um nije se činio sposobnim prenijeti pravu poruku njegovom jeziku. Proguta slinu i reče što je mogao strožim glasom: - A ja sam rekao da vam je vrijeme isteklo. - Smijem li barem popiti tabletu? Danas sam već jednu propustila. Počne prekopavati po torbici za šminku, poželjevši da joj se ruke prestanu tako vidljivo tresti. Nađe paketić penicilina i izvadi tabletu iz folije. Nije bilo čaše pa gurne tabletu u grlo i potom popije vodu izravno iz slavine, s mukom je progutavši. Uspravi se i u zrcalu opazi kako Lance zuri u njezine bokove dok se naginjala iznad umivaonika. On žurno skrene pogled i promrmlja: - Možete ovdje ostaviti stvari ako želite. Nitko ih neće dirati. - Tiho se udalji hodnikom jer je na nogama imao samo čarape.

Ona bez komentara prihvati njegov prijedlog. 64 Ostavit će kovčege u kupaonici. On nije džentlmen koji bi joj ponudio pomoć, a ona više nema snage ni volje da ih sama nosi. Lakše je izbjegavati prepirku, ugasiti svjetlo i pokorno ga slijediti do radne sobe. Erin ude u sobu i opazi da je Lance već pogasio sva svjetla osim malene stolne lampe kraj svog naslonjača. Raširi jednu plahu na kauču, namjesti jastuk na jednom kraju, sjedne, ispruži noge i pokrije ih drugom plahom. Lance je strpljivo čekao, natmureno zureći u prazno, ne puštajući glasa od sebe. Nije ni pokušao ugasiti svjetlo, a Erin nije mogla leći dok je lampa upaljena. To bi je učinilo previše ranjivom, previše izloženom. Svim se silama trudeći da ne gleda u njega, Erin se osvrne po prostoriji, što je činila i veći dio poslijepodneva.

- U tom kaminu nikad nije gorjela vatra - lijeno primijeti. Lance ne pomakne glavu, ali skrene pogled prema njoj. - Što? - Jeste li primijetili da u tom kaminu nikad nije gorjela vatra? Ima lijepo izrezbarenu drvenu policu, cjepanice su naslagane, ali na ciglama nema čađe. Ne mogu zamisliti da bih imala kamin u kojemu nikad ne bih zapalila vatru. - To je izvrsno zapažanje. Možda ste se trebali baviti mojim poslom. Ona se okrene prema njemu i opazi da joj se smiješi. Ona mu bez razmišljanja uzvratu osmijeh. - Imate li vi kamin? - upita Lance. - Tri. -Tri? 65 Erin se nasmije njegovu čuđenju. - Da. Živim u kući svojih roditelja, tamo gdje sam odrasla. Kad je tata umro, mama ju je htjela prodati. Molila sam je da je na neko vrijeme iznajmi, a ona je to nekoliko godina i činila. Kad sam otišla iz New Yorka i vratila se kući, uselila sam onamo. Skromna je, ali vrlo stara i puna osobnosti. Popravila sam je i preuredila. - Zvuči privlačno. - Većina je ljudi ne bi dvaput pogledala, ali za mene je to dom. Pretpostavljam da su za onoga koji je posvojen jako važne obiteljske tradicije, i tome slično. Gotovo najvažnija stvar u životu postaje osiguravanje identiteta. Dugo su šutjeli, a potom Lance upita: - Bračni par O'Shea, bili su dobri prema vama? - Bili su divni roditelji. Nitko ne bi mogao tražiti bolje. Tata je bio visok i krupan. Meni je uvijek djelovao golemo, čak i kad sam odrasla. Unatoč veličini, bio je najnježniji čovjek kojeg sam ikad upoznala. Bio je stolar. Majka je sićušna i živahna, a bore od smijeha nalaze se oko najplavijih očiju koje ste ikad vidjeli. - Osim tvojih, doda u sebi. On ispruži ruke

visoko iznad glave, zijevne, a zatim provuče prste kroz svijetlosmeđu kosu. Bit će bolje da malo odspavate. Laku noć reče i ugasi svjetlo.

- Laku noć, Erin se spusti pod plahtu tako da je ležala na leđima i zurila u tminu. Čula je kako se Lance udobno nije namješta u naslonjaču. Začuje šuškanje pokrivača, duboki uzdah, a potom u sobi zavlada tišina. Nakon dugih, tihih minuta, osjećajući da Lance nije usnuo, Erin šapne: - Gospodine Barrett? -Hm? Ona je nervozno cupkala pokrivač. Tmina je činila situaciju intimnom. Poput ljubavnika nakon... - Sto će se dogoditi s mojim bratom kad ga nađete? Do nje dopru zvukovi njegova mijenjanja položaja u naslonjaču. Kad je odgovorio, njegov je glas bio tih, nesiguran... žalostan? - Ne znam. To nije u mojoj nadležnosti. Pronevjerio je golemu svotu novca iz državne banke. Zbog same bi krađe trebao odležati nekoliko godina. Savezna vlada jako je osjetljiva kad joj netko uzme novac. - Morat će poći u zatvor - bezličnim glasom izusti Erin. To je bilo samo utvrđivanje činjenice. Dosad nije o tome razmišljala. - Da. Mogla bi pomoći činjenica što mu je tast predsjednik banke. Winslow nije pozvao lokalnu policiju, iako mi koristimo neke njihove ljude koji su uvijekbani za traženje igle u plastu sijena, da tako kažem. Ako Lyman nije potrošio novac i može ga vratiti, možda će se izvući samo s globom i dugom uvjetnom kaznom. - Vi zapravo ne mislite da će biti tako, zar ne? Njegov glas zazvuči umorno i rezignirano kad reče: - Ne. - Trenutak kasnije doda: - Tijekom svih ovih godina koliko se bavim ovim poslom, nikad nisam uspio shvatiti zločinački um. - Moj brat nije zločinac! - uzvikne Erin. 67 - Počinio je zločin. Prema definiciji to ga čini zločincem - razumno će on. Ona duboko uzdahne. - Jasno, imate pravo. Oprostite. Što ste ono govorili? - Pa, meni se čini da mu je sve išlo u prilog. Zašto je to učinio? Zašto je sve stavio na kocku? Ostavio gospođu Lyman? To je bio besmisleni i glupi potez. Zsigurno zna da ćemo ga uhvatiti. Erin s iznenađenjem začuje prizvuk ljutnje u njegovu glasu. Kao da je želio da ne nađe Kena. - Me-lanie će sve ovo jako povrijediti. Ne vjerujem da shvaća ozbiljnost situacije.

- Doista ne shvaća. Ona je slatko dijete. Mogli smo bilo gdje uspostaviti naš stožer, znate. Ovdje smo dijelom zato da nju zaštitimo. Ne znamo je li Lyman radio sam ili je umiješan u nešto veće. Mogla bi postati nedužnom žrtvom nekoga tko žudi za

osvetom. Prokletstvo, ne znam. - Njegova ozlojedi đenost slučajem bila je više nego očita, a Erin zapeče savjest jer osjeti da je još više uvećala njegove probleme. Ona tiho upita: - Što je sa mnom? Mislite li da sam ubojica nedužna izgleda, a ovamo sam došla s patetičnom pričom kako bih osvojila naklonost ranjive djevojke i potom je ubila? Uslijedi podulja stanka, a tada Lance prizna: - I to mi je palo na pamet. - Shvaćam - šapne Erin. U glavi joj se vrtjelo od svega što joj je ispričao, ali se činila previše laganom da bi ostala na jastuku. Nemirno se vrtjela po uskom kauču pokušavajući 68 naći udoban položaj koji bi joj omogućio da utone u tako potreban san. Na koncu je, iznervirana besa-nicom, legla na leđa i zabacila ruke iznad glave. Je li je tiho šuštanje odjeće ili pucketanje u koljenima kad je čučnuo kraj kauča upozorilo da Lance više nije u naslonjaču? Nije znala. Znala je samo da joj je odjednom tako blizu da može osjetiti toplinu njegova tijela. Ležala je posve mirno, ne usuđujući se čak ni trepnuti. - Ne znam tko si ni što si, ali znam da nisi ubojica. - Njegov je glas bio hrapav od emocija, ali nije ga stigla analizirati jer je osjetila dodir njegovih usana na svojima. Je li izustila tihi uzdah zadovoljstva? Je li okrenula glavu kretnjomusrdne molbe? Što je natjeralo njegove usne da na trenutak lebde iznad njenih, a potom se stope s njima i posve ih prisvoje? Plašt tmine što ih je obavijao izbrisao je neprijateljstvo, oprez, sumnju i nelagodu što su postojali među njima. U crnoj baršunastoj čahuri gdje se ne donose osude i čuvaju se tajne, oni su izgubili svoje osobnosti. Razlike među njima činile su se neznatnima, zapravo su prestale postojati. Bili su samo dvoje ljudi, izjednačeni potrebom, tražeći ispunjenje žudnje podjednako snažne i neobjašnjive. Erinine su usne bile nježne i slatke ispod njegovih, a rastvorile su se u očekivanju. On ju je kušao, mirisao, memorirao svojim usnama, zubima i jezikom dok ona nije dahnula njegovo ime. Njezine su se ruke vlastitom voljom spustile na njegovu glavu. On joj je na vratu ostavio trag vrelih, 69 vatrenih poljubaca. Ruke joj je položio na struk, gotovo ga posve obuhvativši. Ona je osjetila kako se njegovi palčevi polako primiču njenim dojnama i lagano ih miluju. Ona mu zaplete prste u gustu zlatnu kosu dok se njegovo lice micalo između njezinih dojki. Vlažan dah pržio joj je kožu kroz majicu. Uz njezinu je pomoć uklonio i posljednju prepreku. Njegovi su prsti uživali u mekoći njene kože i željno istraživali svaki centimetar, od

vrata do struka. Zatim ju je poljubio, jednom u svaku dojku. Posve je prekrpio svaki vršak svojim ustima i napeo mišiće obraza. Kao da su povezani nevidljivom vrpcom, ona je to slatko uvlačenje bradavice osjetila u dubini trbuha. To je izazvalo erupciju sićušnog vulkana u njoj, ispunilo joj žile rastaljenom lavom i preplavilo tijelo vlastitom tekućom vatrom.

- O, Bože. - Njegov je uzdah izazvala agonija sa-moodricanja. Prekrpio joj je dojke dlanovima. Njegove su se usne opet spustile na njezine. Njegovu žestoku glad ukrotila je jedino želja da joj pruži jednako zadovoljstvo kakvo i on osjeća. Iako ju je njegov jezik navodio na poljubac kakvog nikad ranije nije osjetila, to je bio tek nježni nagovor. Previše je brzo podigao glavu. Mogla je osjetiti kako zuri u nju. Nije mu razaznavala crte lica u potpunom mraku, ali je i bez svjetla osjećala moć njegovih očiju. To ju je držalo nepomičnom i tihom. - Ovo se nikad nije dogodilo - promuklo šapne. - Razumiješ li me, Erin? - Govorio je napetim glasom prisiljavajući je da shvati značenje njegovih riječi. - Ovo se nije dogodilo. Razumiješ li me? Ona nijemo odmahne glavom. No jasno, u mraku je nije mogao vidjeti. 71 5. poglavlje On je već otišao iz radne sobe kad se ona probudila. Erin polako otvori oči i, ne mičući glavu, preleti pogledom prostoriju. Nije se promijenila tijekom noći. Sve je posve jednako kao i ranije. Samo je ona drugačija. Sve su se promjene zbile u njoj. Što je učinila? Kako se to dogodilo? Na što je mislila? Očito uopće nije mislila jer se inače tako nešto ne bi dogodilo. Zar je privremeno izgubila razum? Možda je to bila noćna mora. Da? Ne. U redu, ako je bilo previše ugodno da bi bila noćna mora, možda je to bio samo san. Ne. Još uvijek je na koži osjećala tragove Lanceove kolonjske vode. Njezine su dojke još i sada osjetljive na mjestima gdje su je mazili njegovi obrazi. Njezino tijelo pruža previše dokaza o njegovu intimnom zagrljaju. Čak se i sada jasno sjeća svakog detalja. To nije bio san. 72 Njezin pogled ponovno odluta do naslonjača u kojem je spavao. Na zgužvanom jastuku u kutu još uvijek se vidi udubina od njegove glave. Osjećaj velike nježnosti preplavi Erin i sjećanja joj izmame smiješak na usne. Smiješak nestane kad opazi odbačeni pokrivač na podu kraj naslonjača. Nema sumnje da je jednako ravnodušno odbacio i pomisao na nju. Nježnom šakom pokrije usta. Od stida čvrsto stisne oči kad se sjetila kako mu je slobodno

uzvraćala poljupce. Bože! Zacijelo je jutros ispunjen samodopadnošću. Zasigurno je jako zadovoljan sam sobom. Lako ju je mogao navesti na... Ne! Iz grla joj se otme tihi jecaj, a suza kapne ispod sklopljenih vjeđa i skotrlja se niz vreli obraz. Erin zakopa lice u jastuk. Kako se to dogodilo? Ne može se braniti time da ju je napio, ili igrao na njezino suosjećanje, ili je fizički prisilio da se pokori njegovim milovanjima. Čak je nije zavodio ljubavnim riječima. Ništa nije rekao. Jednostavno se pojavio iz tmine, počeo je milovati i ljubiti, a ona je bila više nego spremna dati mu i više od onoga što je tražio. Erin u mucu ponovno zastenje od poniženja sje-tivši se kako je Lance pohlepnim ustima harao po njezinim golim dojkama. Ne. Njegova usta nisu harala niti su bila pohlepna. Osjećaj poniženja pojačavala je čežnja od koje bi je zaboljelo cijelo tijelo kad bi dozvala u sjećanje te trenutke.

Ne smije ovdje ležati i razmišljati o tome. Bit će bolje da se suoči s njim i ponaša se hladno. Za njega 73 je to bila samo igra u mraku. Neće mu dati do znanja da je njoj to značilo puno više. Ustane s kauča i shvati da su joj dojke još uvijek gole. Nakon mahnite potrage nađe majicu iza kauča. Tiho se prišulja vratima. Pozorno oslušne, ali se u tihoj kući ništa nije micalo. Izađe iz radne sobe i pođe u sićušnu kupaonicu što ju je upotrijebila prethodne večeri. Strese se od srama kad se sjetila kako ju je Lance uhvatio u neugodnom položaju s uzdignutom majicom. Zapravo je svaka pomisao na Lancea Barretta izazivala val vreline.

- O, tu si - reče Melanie kad je Erin izašla iz kupaonice. Njezina je šurjakinja stajala na vratima radne sobe. - Dobro jutro - promrmlja Erin nadajući se da Melanie neće na njoj opaziti krivnju. Ponaša se poput idiota! Na kraju krajeva, što se zapravo dogodilo? Malo ljubljenja i maženja; to je sve. Ljudi to stalno čine. Nije kandidatkinja za grimizno slovo. Još nije. - Došla sam te spasiti - zavjerenički će Melanie. - Nagovorila sam Mikea da ti dopusti doći gore i okupati se. Tada ćemo nas dvije zajedno doručko-vati. - Što je s generalom Barrettom? Ne misliš li da će me držati neopravdano odsutnom? - Možda neće saznati - vedro će Melanie. - Nije ovdje. Dođi. Melanie je dala Erin tek toliko vremena da uzme kovčege iz kupaonice, ponudivši se da će ona nositi većega, a potom ju je doslovce odvukla na kat i odvela u malenu, ali udobnu gostinsku sobu. 74 U

sobi je bio namještaj od bijelog pletera što je predstavljalo lijep kontrast zelenim zidovima. Pokrivač na krevetu i zavjese djelovali su vedro zahvaljujući uzorku tratinčica. U kutu se nalazio naslonjač presvučen tkaninom na zelene i bijele pruge. - Kupaonica je iza onih vratiju - reče Melanie. - Sve sam provjerila, ali ako sam nešto zaboravila, slobodno me zovi. - Hvala ti, Melanie. Lijepo je. Doista. Sići ću što brže budem mogla. - Ne moraš žuriti radi mene - reče Melanie. - Ne žurim radi tebe, već radi gospodina Bar-retta. Melanie se tiho nasmije, zatvori vrata i ostavi Erin samu. Kupka je djelovala božanstveno, a ona je uživala u vrućoj, pjenušavoj, mirisnoj vodi. Uvjerila je samu sebe da ne ulaže nikakve posebne napore u svoj izgled toga jutra, ali su rezultati govorili drugačije. Fenom je osušila kosu vješto složivši tamne uvojke u umjetni nered. Izabrala je suknju kaki boje i kariranu bluzu prigušene plave i tamnocrvene boje. Njene Beene Bag cipele bile su od tamnoplave kože s drvenim petama. Njezin jedini nakit, osim zlatnog ručnog sata i Bartova dijamantnog prstena, bili su mali zlatni krugovi na ušima. Izgledala je smireno, samouvjereno i savršeno je vladala sobom. Njezina smirenost nestane kad se iz kuhinje začuo glas Lancea Barretta dok se ona spuštala stubama. Srce joj poskoči u prsima i ona se refleksno uhvati za ogradu jer joj korak postane nesiguran. 75

- Hej, Lance, jesi li to ti? - Erin prepozna Mi-keov glas. - Da. - Charlie Higgins je na telefonu. Treba tebe. - Odmah ću doći. Erin začuje brze korake dok je Lance prolazio kućom prema dnevnoj sobi. Što će joj jutros reći? Što će ona njemu reći? Ni na trenutak nije vjerovala da je on zaboravio ono što su dijelili u tmirnoj radnoj sobi, unatoč njegovu zahtjevu da ona zaboravi. Kako bi ikad mogla zaboraviti onih nekoliko dragocjenih minuta kad je osjetila potpuno blaženstvo u muškarčevu zagrljaju? Još uvijek je osjećala učinak njegovih milovanja poput valova nakon unutrašnjeg potresa. Jednom se mora suočiti s njim, dakle to može biti i sada. Erin siđe niz posljednjih nekoliko stuba, a potom zastane u dnu stubišta odakle je mogla vidjeti dnevnu sobu. Lance je bradom pridržavao slušalicu na ramenu. Zapisivao je nešto u notes. Očekivala je da će izgledati kao prethodnoga dana, sive hlače, tamna kravata, bijela košulja, odora svih vladinih službenika. Prizor što ga je ugledala bio je daleko od onoga što je očekivala. Lance je na sebi imao samo kratke sportske

hlače i par tenisica. Ništa drugo. Dok se saginjao iznad stola i pisao po papiru, vlažnom od njegove znojne ruke, počele su ga nervirati naočale koje su uporno klizile niz njegov nos. Ozlojeđeno podigne ruku, naglo ih skine i baci na stol, a cijelo je vrijeme brzo pisao. Erin nije imala pojma koliko je dugo ondje sta76 jala i zurila u njega, tako ju je opčinila simetrična savršenost njegova tijela. Sad zna zašto je u tako izvrsnoj fizičkoj kondiciji. Ako svakoga jutra ovako trči, a sudeći prema njegovu izgledu nije riječ o malenoj udaljenosti, tajna je dobro održavana tijela otkrivena. Noge i ruke su mu čvrste i mišićave. Ramena mu se šire iznad impresivnih prsiju prekrivenih svijetlo-smeđim dlakama kovrčavim od znoja. Erinin pogled besramno pođe za tragom dlačica niz prsa, preko ravnog, napetog trbuha prema elastičnom pojasu njegovih kratkih sportskih hlačica. Uznemiravalo ju je što je njegova put svuda jednakomjerno preplanula. Još ju je više uznemiravao neograničeni pogled na njegov seks ispod tijesnih, vlažnih hlačica.

- Ne, mislim da je to dovoljno - odrješito je govorio. - Ako mi bude trebalo još nešto, nazvat ću. Hvala, Charlie. Dugujem ti uslugu. Lance spusti slušalicu i nekoliko trenutaka nastavi pisati, a potom se uspravi. Gotovo je ustuknuo od iznenađenja kad je opazio kako ga Erin gleda iz podnožja stubišta. Zatim je smjelo odmjeri pogledom od glave do pete. Na trenutak se njihovi pogledi susretnu, a Erin zastane dah u grlu. Zbuni se kad on naglo pogleda u stranu. Gdje je samozadovoljni smiješak što ga je očekivala? Erin hrabro uđe u sobu i stane ispred stola. On konačno podigne glavu i pogleda je bezizražajnim licem. - Rano ste ustali. - Kao i vi - reče Erin. - Zar uvijek počinjete dan na ovaj način? - upita misleći na njegovo trčanje. 77 - Nastojim svakodnevno pretrčati nekoliko kilometara, da. - Zašto su njegove rečenice tako kratke? On ne razgovara s njom, već samo iz pristojnosti odgovara na pitanja. Njegove joj oči nisu govornile ono što je tako očajnički željela znati. - Nije li vani hladno? On slegne ramenima, a kretnja razigra hrpu raznoraznih mišića. Erin s mukom otrgne piogled s njegovih prsiju. - Ponekad je hladno kad krenem, ali se brzo ugrijem. Imao sam jaknu. Ostavio sam je na trijemu. Momci prekoputa rekli su da me Mike treba. Nadlanicom ukloni znoj s obrva, a potom obriše ruku o hlače. To je bila mehanička kretnja jer je bilo očito da misli na nešto drugo. - Bit će

vam drago čuti da je vaš identitet potvrđen. Izgovorio je riječi nekako usputno, kao da zapravo nisu važne. Ona ga začuđeno pogleda, ali njegove crte lica ostanu nepromijenjene. - Sinoć sam nazvao suradnika u Houstonu, a on je odmah počeo istragu. Ono što nije uspio učiniti sinoć, obavio je jutros. Znamo o vama sve što se može znati, gospođice O'Shea. Njegovo vraćanje na službeno oslovljavanje pogodilo ju je u dubinu duše. Sinoć je, malo prije povratka u naslonjač, šaputao njeno ime u tmini, a taj zvuk s njegovih usana izazvao je u njoj ushićenje. On se čak nije ni sjećao.

- Znamo da vam smeće odnose utorkom i četvrtkom. Nadam se da ste ga se sjetili iznijeti prije dolaska ovamo. 78 Zar je to trebala biti šala? Međutim on se nije smiješio. Nije ju čak ni gledao. Pogledom je švrljao po prostoriji, proučavajući najprije jedan predmet, a potom drugi. Ako ju je uopće koji put pogledao, to je bilo samo ovlaš. Otkako je ušla u sobu, niti jednom nije susreo njezin pogled. - Vi, naravno, možete slobodno otići - ravnodušno reče. Zašto se ponaša kao da se među njima ništa nije dogodilo? Zašto se ne nasmiješi, ili je ne zadirkuje, ili muči? Zašto je ne moli za oprostaj? Zašto ne učini nešto? - Žao mi je ako sam vam stvorio probleme. Možda bi, da nije izgovorio tu zadnju rečenicu, ona otišla i zauvijek se pitala kakav je zapravo zagonetni muškarac kojeg je jednom srela u San Franciscu. Razbjesnilo ju je baš to ležerno otpuštanje. Njezina se zbuđenost pretvori u uzavreli bijes i ona se okomi na njega. - Pretpostavljam da je sve što ste učinili bilo po dužnosti! Njemu je odmah bilo jasno o čemu ona govori, a Erin shvati da je njezin bijes zarazan. - Točno - raz-govjetno reče. Prethodnoga ga je dana optužila za zlostavljanje, a on još nije ni počeo. Ona nije imala pojma kakva joj je poniženja spremao. Oči su joj sjale poput užarenog ugljevlja dok je ljutito zurila u njega. - Vi... - počne ona. - Gospođa Lyman vas čeka da dođete na doručak. Pripremila je nešto posebno - nasmiješeno će Mike ušavši u prostoriju. 79 Prekinuo je Erinin dobro izabrani epitet, a ona osjeti da joj je ukrao priliku za uzdrmanje neprobojne ravnodušnosti gospodina Lancea Barretta.

- Nismo ovdje da bismo jeli - obrecne se Lance na nesretnog Mikea pa njegov smiješak nestane pod hladnim plavim očima. - Ne, gospodine - brzo izusti. - Samo što je ona sve to skuhalo i rekla... - Mike nervozno obliže usne. Lance je i dalje bezizražajno zurio

unjega. Mike naglo izvuče ubrus iz pojasa i upita: - Želiš li da nešto učinim, Lance? Lance duboko udahne i nervoznim prstima prođe kroz još uvijek vlažnu kosu. - Ne. Idi pojesti doručak. Ja se idem prekoputa istuširati i presvući. Tada moram obaviti nekoliko telefonskih poziva, ali me zovi ako ti budem potreban. Ne bih se smio zadržati više od jednog sata. Tada zaobiđe stol i dugim koracima izađe iz sobe niti jednom ne pogledavši Erin. Ona na trenutak ostane nepomično stajati, zaprepaštena i bijesna, a zatim Mike smeteno reče: - Gospođa Lyman vas čeka. Mislim da je meni dosta. - Lanceovo ponašanje dovelo ga je u neugodnu situaciju. Lance Barrett je tako djelovao na ljude. Melanie se pokazala izvrsnom kuharicom, ali je Erin tijekom jela cijelo vrijeme razmišljala o svojim budućim postupcima. Nije znala što bi trebala učiniti. Sviđalo se to njoj ili ne, ona se uplela u bratov život, a on se trenutno nalazi u golemim nedaćama. Više nikad neće biti onakav kakav je nekad bio. Morat će mnoge godine provesti u zatvoru, ili će biti obilježen na neki drugi način. Jučer je on bio samo ime na papiru, nada, obećanje. Danas je stvarna osoba s pravim problemima, a ona mu ne može okrenuti leđa, jedinom članu svoje obitelji, baš sada kad mu je potrebna sva moguća podrška. Željela je naći Kena jer je čeznula za obitelji. Očekivala je da će naći toplinu i sreću, sate ispunjene smijehom i sjećanjima. Umjesto toga, upala je u tragičnu situaciju. Može li to zanimjati činjenicu da joj je Ken Lyman brat? Obitelji nisu uvijek dijelile samo radost. Dijelile su i nevolje. A možda ih je to još više povezivalo. Zavoljela je Melanie. Naivnost i srdačnost mlade žene izazvale su u Erin materinsku naklonost pa je osjećala obvezu ostati uz Melanie i pružiti joj svu moguću pomoć u danima iskušenja koji joj predstoje. Donijela je odluku. Ostat će u San Franciscu. Dok je odsutno pijuckala drugu kavu, pitala se zašto nije osjetila olakšanje nakon donošenja tako važne odluke. Je li razlog njezina zabrinutost za posao? Dugo izostajanje nije dobro za vođenje posla, pogotovo takvog u kojem su klijenti često željeli surađivati izravno s njom. Imali su povjerenja u Eri-nino stručno mišljenje i maštovit, ali izvrstan ukus. Ponekad su željeli čuti njezino mišljenje prije prihvatanja prijedloga nekog od njezinih djelatnika. Pa, otkako je pokrenula posao, nije izostala više od nekoliko dana. Dobro je uvježbala svoje osoblje. 81 Snaći će se i bez nje. A kad

čovjek usporedi probleme što ponekad nastaju oko pripremanja modne revije, čine se vrlo sitnima i površnim u odnosu na one što predstoje njezinom bratu i njegovoj ženi. Je li zbog udaljenosti od Barta oklijevala i još uvijek nije ponudila Melanie svoju pomoć? On će se ljutiti zbog njezina zadržavanja u SanFranciscu. Žalit će se i preklinjati je neka dođe kući, ali će razumjeti. Nije mu kanila reći za Kenov zločin, ali će iznijeti tako čvrste razloge za svoj ostanak da će dobar poslovni čovjek kakav je Bart shvatiti koliko je korisno da se zadrži dok ne riješi problem koji je koči. Melanie je vedro čavrljala dok je čistila kuhinju nakon doručka. Uporno je tvrdila da joj Erin ne treba pomagati oko toga. Erin se nadala da pravilno odgovara na Melanienina pitanja i primjedbe, ali je mislima još uvijek bila na svojim dvojabama. Zašto ne želi ostati dok ne nađu Kena? Zna razlog, ali se ne želi s njim suočiti. Potisnula ga je u dubinu uma i ne želi ga izvući iz sigurnoga kutka kamo ga je sakrila. Lance Barrett. Ne želi ostati ovdje dok je on u blizini. Nije se često dogodilo da je netko uspio postići da se Erin osjeća poput budale. Njezini su je roditelji naučili kako će se sa sigurnošću snalaziti u životu, i nikad nije uzimala pred problemima već se hrabro s njima suočavala. Kako se dakle moglo dogoditi da je Lance onako sinoć smuti? Trebala mu se svom snagom suprotstaviti kad ju je prvi put poljubio. Trebala ga je pljus-nuti, pozvati Mikea u pomoć, bilo što, samo ne ležati ondje i onako razbludno odgovarati na njegova milovanja. Što ju je spopalo da se onako ponašala? Odolijevala je udvaranjima muškaraca još od srednje škole. S godinama je odolijevanje postajalo sve teže, a udvaranja složenija.

Bartovo uporno navaljivanje da pođe s njim u krevet bilo je pravi primjer. Nikad nijednom muškarcu nije dopuštala takve slobode. Osim, naravno, sirotom Josephu. No to je bilo posve drugačije. Ipak, zbunjivalo ju je jutrošnje Lanceovo ponašanje. Odmah nakon što je sinoć u radnoj sobi ugasio svjetlo, govorio je o Kenovoj budućnosti. Nije zvučilo da govori službeno. Zvučilo je zabrinuto. Poljubio ju je poput vatrenog ljubavnika. Njezino mu tijelo više nije nepoznato. Glasom punim emocija šapnuo je njezino ime nakon one naelektrizirane međuigre u mraku. Jutros se opet vratio hladnom, bezličnom ponašanju i diktatorskim je glasom oslovljavao s gospođice O'Shea. Ali nije ju izazivao. Nije djelovao

samozadovoljno. Činio se uznemirenim i zabrinutim. Nije mogla shvatiti. Iako se nije zavaravala mislima o tome da je on romantično zainteresiran za nju, očekivala je bar nekakvu reakciju. Još ju je više uzrujavala činjenica da ne uspijeva zaboraviti njegove poljupce. Iako se čini da ono što se dogodilo nema nikakav učinak na njega, na nju djeluje. Preplavili su je osjeti za koje do sinoć nije ni znala da postoje. Može li podnijeti boravak u is83 tom gradu, susret s njim kad god dođe posjetiti Me-lanie? Njezina neočekivana umiješanost u Kenov život sama po sebi dovoljno zbunjuje. Sve će se daleko više zakomplicirati ako se zaljubi u Lancea Barretta. Pitanja i dvojbe vrtjela su se njezinim umom dok nije poželjela vrisnuti. I još uvijek nije znala što je najpametnije učiniti. Susret s Melanienim roditeljima pomogao joj je donijeti čvrstu odluku. Bračni je par kasnije toga jutra pozvonio na ulaznim vratima. Lance se još nije vratio pa je Mike otvorio vrata, nakon što je kroz zavjesu na prozoru dnevne sobe provjerio tko je pred vratima. Erin, koja je sjedila na kauču i listala neki časopis, shvati da je i Lance zacijelo promatrao nju prije nego je otvorio vrata. Sjeti se koliko je dugo čekala dok nije odgovorio na zvonjavu. Mike pođe za bračnim parom do dnevnog boravka i promrmlja: - Bit će bolje da nazovem Lancea. - Priđe crvenom telefonu i nazove. - Je li ih vidio? U redu. - Spusti slušalicu i reče: Odmah će doći.

- Nismo došli posjetiti gospodina Barretta, a meni je mrsko što ne mogu posjetiti vlastitu kćer bez da me taj čovjek ispituje. Žena koja se tako oštro obratila Mikeu očito je navikla da sve uvijek bude po njezinoj volji i nikad nikome nije popuštala. Erin se ovlaš osmijehne pri pomisli kakav je šok Lance zacijelo predstavljao za Melanienu majku. 84 Bila je niska žena čije je tijelo zahtijevalo strogo odricanje čak i od sitnica na koktel zabavama. Besprijevano je nje govala kožu i kosu. Imala je na sebi ležernu haljinu, ali je Erin znala čije je ime na etiketi. Cijena nije bila tako ležerna, osim ako osoba nije navikla imati i trošiti hrpu novca, što je očito gospođa Charlotte Winslow mogla. Howard Winslow bio je jednako dotjeran kao i njegova žena. Njegova prosijeda kosa bila je uredno podšišana na patricijskoj glavi. Da već nije znala njegovo zanimanje, Erin bi ga pogodila na prvi pogled. Njegovo tamnoplavo odijelo, bijela košulja i tamna kravata ukazivali su na to da je došao ravno iz banke u kojoj je bio

predsjednik. Njegovo samopouzdanje, izravni pogled i autoritativno ponašanje pruža klijentima njegove banke povjerenje i sigurnost da je njihov novac u sigurnim rukama. Erin je odmah prema njima osjetila averziju. Melanie se sjurila niza stube kad je čula majčin glas pa sad uleti u prostoriju, bez daha i uzbuđena.

- O, doista, Melanie, voljela bih da mi dopustiš da ti ugovorim kod frizera. Ta opuštена, ravna kosa je odvratna. Samo zato što je tvoj muž izveo ovu glupost, ne moraš se i ti posve zapustiti? Erin su zaprepastile riječi gospođe Winslow. Kako majka može tako razgovarati sa svojim djetetom? Pogotovo s djetetom kojemu se cijeli svijet srušio. - Oprosti, majko. U posljednje vrijeme nisam puno razmišljala o svojoj kosi - pokajnički će Melanie. - Zdravo, oče. 85 - Zdravo, Melanie. Je li se Ken javio? - Ne izravno - tajanstveno će Melanie nasmiješivši se Erin. - Što? - upita gospođa Winslow. - Jesu li ga našli? Je li imao sav novac uza se? - Ne, ništa tome slično - malodušno će Melanie. Njezina radost posve je nestala. - Netko ga je došao posjetiti. Netko vrlo važan. - Pokaže prema Erin koju se bračni par nije udostojio niti pogledati, iako su je oboje vidjeli kad su ušli u sobu. - Dakle? - samo reče gospođa Winslow nakon što ledenim, bezbojnim očima odmjeri Erin od glave do pete. - Ovo je Kenova sestra, gospođica Erin O'Shea. Uslijedi teška tišina, a Erin pristojno ustane kako bi pozdravila Melaniene roditelje. Oni su zurili u nju kao da je prokleta. Prije nego je uspjela progovoriti, tišinu prekine Lance otvaranjem ulaznih vratiju. Doista je iznimno privlačan, pomisli Erin kad se pojavio na vidiku. Kosa mu je još bila vlažna od nedavnog tuširanja; brada mu je gotovo sjala od brijanja. Erin čak i na toj udaljenosti osjeti oštri miris njegove kolonjske vode. Bio joj je jako poznat. Lance jednim brzim pogledom procijeni situaciju. Nehajnim pokretom gurne ruke u džepove i opuštenim korakom uđe u sobu. - Dobar dan, gospođo Winslow, gospodine Winslow. Što radite ovdje? - Rekao bih da je to očito, Barrett - obrecne se Howard Winslow. - U posljednjih nekoliko dana ni86 smo od vas čuli niti jedne riječi, a ja zahtijevam da me redovito izvještavate. Lance polako izvadi ruke iz džepova, a Erin opazi da su stegnute u šake. Njegovo se tijelo ukoči. Samo mu lice ostane bezizražajno. On progovori, a nju iznenadi ravnodušnost njegova glasa. - Kao prvo, gospodine Winslow, vi nemate prava ništa

zahtijevati. Nije nestao vaš novac. Pripada saveznoj vladi i ulagačima. Drugo, rekao sam da ću vas obavještavati o razvoju događaja. Ništa se nije dogodilo. - Zašto nije? - prasne gospođa Winslow. - Vama i vašim nesposobnjakovićima ipak ne bi smjelo biti tako teško pronaći usamljenog zločinca. - Ako govorite o gospodinu Lvmanu, dopustite da vas podsjetim da još uvijek nije optužen ni za kakav zločin. Jedino znamo da su on i velika svota novca istodobno nestali. Pomnije bih birao riječi da sam na vašem mjestu, gospođo Winslow. Nikad ne znate kad bi se mogle vratiti i proganjati vas. Erin je zamalo pala od čuda kad je čula što je Lance rekao. Nije li njoj sinoć govorio upravo suprotno? Branio je njezina brata pred ovim odvratnim ljudima, a ona ga poželi zagrliti od zahvalnosti. Njegov prezir prema Winslowima bio je ravan njezinom. Kad je iznad njihovih glava pogledao prema njoj, pročitala mu je to u očima. Lance nastavi jednako mirnim glasom: - Vidim da ste upoznali sestru gospodina Lvmana. Gospođa Winslow puhne kroz nos, ali njezin muž pokaže trunčicu uljudnosti i reče: - Baš su nas upoznavali kad ste vi ušli. Znači li to da ste vi u krvnom 87 srodstvu s Kevinom? Vjerovali smo da nema nikoga od obitelji. Tvrdnja je odisala sumnjama. Krvne su veze zacijelo važne ovim snobovima, pomisli Erin, ali mirno reče: - Da, gospodine Win-slow, ja sam Kenova sestra. Posvojili su nas različiti bračni parovi kad sam ja još bila u pelenama. Kad sam prije nekoliko godina saznala za njegovo postojanje, počela sam ga tražiti. Tek sam prije nekoliko tjedana sa sigurnošću utvrdila da mi je Ken Lyman brat. Jučer sam došla ovamo kako bih ga upoznala. Njezine se oči same od sebe usredotoče na Lan-ceu koji ju je i dalje gledao. Može li još netko osjetiti struju koja kao da je vibrirala među njima? -Zaprepastila sam se kad me je gospodin Barrett upoznao s nevoljama u kojima se Ken našao.

- Ne bih mogla reći da sam se i ja zaprepastila kad sam čula o njegovoj kra... - Gospođa Winslow se prekine usred riječi i dobaci pogled Lanceu. - Nisam se iznenadila kad je nestao - naposljetku izgovori, ali s puno otrova u glasu. - Nikad mu nisam vjerovala. Još od dana kad sam ga prvi put ugledala. - Majko, molim te, nemoj tako govoriti o Kenu. On je tvoj zet. Melanien je glas podrhtavao, a donja joj se usna tresla. Erin suzbije poriv da joj priđe i zaštiti je od bezosjećajnih roditelja. - Za što ja nisam ni najmanje kriva - obrecne

se žena. Suženim očima pogleda kćerku i priprijeti joj kažiprstom na kojem se kočio veliki prsten. - Rekla sam ti da ćeš požaliti dan kad si se udala za njega. Ibila sam u pravu. Žalit ćeš cijeli život, bez obzira što će sada biti s njim. 88 Gospodin Winslow se također okrene prema kćerki. - Nije riječ samo o tome da je prestar za tebe. Ništa nismo znali o njegovu podrijetlu, tko je on i odakle je potekao. Mislim da su njegovi nedavni postupci dokazali i opravdali naše opomene. Erin nije mogla vjerovati vlastitim ušima. Kako netko može biti tako okrutno bezosjećajan i uvredljiv? Zar oni ne shvaćaju koliko je vrijedaju njihove riječi? Ona će im reći! Ratoborno korakne prema bračnom paru i otvori usta kako bi se pobunila, ali je Lance u tome spriječi. On žurno reče: - Ako nemate ništa protiv, hoćete li, molim vas, ovu obiteljsku raspravu odgoditi za neko drugo vrijeme? Mi imamo posla. I više vam neću govoriti da ne dolazite ovamo. Ako vas gospođa Lyman želi vidjeti, može vas posjetiti u vašoj kući.

- Govorite li mi da ne smijem doći u kuću vlastite kćerke? - Howarda Winslowa zaprepasti takva drskost. - Da. Ne želim da se ovuda mota previše ljudi jer bi to moglo uplašiti nekoga tko pokušava doći u vezu s gospođom Lyman, što bi nam moglo pružiti korisne podatke. - Dakle, ja nikad Lance je ignorirao Charlotteu kao da nije ni progovorila. - Imam potpunu suradnju policije San Francisca. Ako se još koji put pojavite na trijemu, pozvat ću ih i dati da vas uklone, silom ako je potrebno. Odlazite. Sada. 89 Njegov nastup i držanje nije dopuštalo prepirku. Mike je tijekom cijele scene ostao tih i nevidljiv, a sad se pojavi iza Winslowa kao da ih kani gurnuti prema izlazu. Charlotte se uspravi do svoje pune visine, zagleda u njega s otvorenim prezirom, čeličnim očima dobaci. Lanceu ledeni pogled i žustrim koracima pođe prema vratima. Njezin muž, jednako ljutito, izađe za njom. Ulazna vrata tresnu takvom snagom da su stakla zazveckala. Erin začuje kako Lance ispod glasa izgovara neponovljivu psovku. Mike ljutito pođe prema kuhinji. Melanie pritrči Erin. - Erin, tako mi je žao. Uvrijedili su te, a ja se zbog toga užasno osjećam. Ne znam zašto su tako zli! I način na koji govore o Kenu, samo, samo... -ona brižne u plač, okrene se i pobjegne na kat. Erin pogleda Lancea, ali je on nije vidio. Sjedio je za stolom oslonivši se na laktove, a lice je pokrio rukama. Ona potrči za Melanie. Nađe mladu ženu ispruženu na krevetu kako plače poput tinejdžerke zbog

prve neuzvrćene ljubavi. Erin je počne tješiti riječima koje su joj odnekud padale na pamet. Bila je sigurna da ništa od onoga što je govorila nije imalo smisla, ali to je ipak pomoglo da se Melanie smiri. Ona s nevjeri-com širom otvorenim očima pogleda Erin. - Jesi li rekla da ćeš ostati ovdje sa mnom dok ne nađu Kena? Melanie šmrčne i nadlanicom obriše nos.

- Ako želiš, Melanie. 90 - O da, Erin. Potrebna mi je prijateljica koja razumije i dijeli moju zabrinutost za njega. - Ostat ću sve dok ti budem potrebna. - Srce joj se stisne kad opazi kako je radost i olakšanje preplavilo Melanieno suzama obliveno lice. - Naći ću sobu u hotelu i bit ću jako blizu. - Ne, Erin. Želim da ostaneš ovdje. Već si se smjestila u sobi za goste. Molim te, ostani ovdje. Molim te. Erin počne grickati usnu dok je razmišljala. Ostane li ovdje, bit će u stalnom i bliskom kontaktu s Lanceom, ali Melanienne potrebe moraju imati prednost pred njezinim problemima. Nakon što je vidjela kako se njeni roditelji ophode prema njoj, Erin je još bolje shvatila kako se njezina šurjakinja osjeća izgubljenom. - U redu - pristane nastojeći da se ne vidi njezino nećkanje. Melanie počne planirati svakovrsne aktivnosti za njih dvije, ali Erin je nagovori neka načas legne i opusti se. Prije no što je izašla, Melanie je već duboko disala i gotovo usnula. Kad je ušla u dnevnu sobu, ondje je bio samo Lance. Podigne pogled s papirima prekrivenog stola. Prvi put je dobro namjestio naočale pa nisu visjele s nekog drugog dijela njegove glave poput nekakvog zalutalog privjeska. - Je li joj dobro? - upita Lance. Erin priđe naslonjaču nasuprot pisaćem stolu i sjedne. - Da, iako je to pravo čudo. Danas sam sa91 znala da postoji više oblika zlostavljanja djece. Čudo je da Melanie nije pomahnitali manijak. - Slažem se. Jednako smo puno vremena utrošili na borbu s njima i obuzdavanje njihovih amaterskih pokušaja da obavljaju naš posao kao i na obavljanje samog posla. - Gotovo se nasmiješio svojoj zbrkanoj rečenici. - Pokušat ću ih držati što je moguće dalje od nje dok se ovo ne raščisti. - Dobro - ustvrdi Erin. Neko su vrijeme šutjeli i očajnički nastojali da se ne gledaju. Erin je iz iskustva znala da je njezino lice previše izražajno. Svaku je emociju nosila na rukavu tako da je svi mogu vidjeti. To je posebno opasno budući da je Lance tako čvrst. Nakon što je nekoliko puta preletio pogledom sobu, on reče: - Recite mi kad želite otići pa će vam Mike rezervirati kartu za

zrakoplov, ako to već niste učinili. On će vas otpratiti do zračne luke, također.

- Hvala vam na ljubaznosti, gospodine Barrett, ali ja ne odlazim. 92
6. poglavlje Njezine riječi odjeknu u njegovim ušima i zagrme u njegovoj glavi. Potisne nalet radosti što mu prostruji tijelom. Veći dio noći i cijeli dan proklinjao je sebe zbog onoga što je sinoć učinio. To je bio nevjerojatno glupi čin i on je to znao. Mogao bi opravdati onaj prvi poljubac, možda. Iskušavao je sumnjivu osobu da vidi koliko će izdržati u laži. No za ono sinoć samo je jedan povod: požuda. Sam je sebi govorio da će se, kad je ugleda na dnevnoj svjetlosti, čuditi zašto ga je sinoć onako opčinila. No nije bilo tako. Čim ju je jutros ugledao, ista ga je želja obuzela, stegnula mu mišiće i napela svaki djelić tijela. Sad je gleda i utapa se u tim prokletim smeđim očima, a krv mu vrije u žilama. Najradije bi skočio preko stola, objumio je i ljubio dok ne bi ostala bez daha. Poželi ponovno okusiti njezina usta, 93 opet uživati u mekoći njene kože, vidjeti na danjem svjetlu ono što je u tmuni milovao i ljubio. Želio je opet čuti onaj duboki zvuk zadovoljstva što joj se oteo iz grla kad joj je ljubio dojke. To nije bio uvježbavani ili glumljeni zvuk, već spontan i nesvjestan. Ovo je ludilo! Što li se dogodilo s njegovom hladnom bezličnošću, zavidnom objektivnošću? Barrett koji ih ljubi i ostavlja. Njegova ga je podsvijest gotovo uvjerila da će jedan strastveni poljubac, jedno senzualno istraživanje biti dovoljno, ali nije tako. Ni slučajno nijedovoljno. Želi je, cijelu, s takvim očajanjem kakvo nije osjetio od mladenaštva. To je nemoguće, Barrett! Nemoguće. Kad god bi mu nepozvana došla u misli, tješio se činjenicom da će uskoro otići, a on će se opet početi ponašati poput razumnog ljudskog bića. Sad ga obavještava da ne odlazi. Prokletstvo! Prkosi mu nasvakom koraku. Što ga je navelo na pomisao da će pokorno i poslušno otići? On skoči sa stolice. - Vraga ne odlazite, gospođice O'Shea. Uopće nije očekivala ovako žestoku reakciju s njegove strane pa se na trenutak zagleda u njega širom otvorenih, upitnih očiju, a usne joj se rastvore od iznenađenja. Nije imala pojma kako ženstveno i bespomoćno djeluje. Potom se njezino iznenađenje pretvori u ljutnju. Ustane, nagne se preko stola i unese mu se u lice. - Ja ne odlazim. Moja me šurjakinja treba. I sami ste to priznali prije nekoliko minuta. Koji su vaši ar94 95 gumenti protiv mog boravka ovdje s njom, gospodine Barrett?

- Ima ih previše da ih sve spominjem. - Nemate niti jednog opravdanog - optuži ga Erin. - Nije mi potreban! - prasne on, skine naočale i baci ih na stol. - Ako ja kažem da ne ostajete, vi nećete ostati. Ozbiljno sam mislio ono što sam rekao Winslowima, a isto vrijedi i za vas, gospođice O'Shea. Ona se uspravi, prekriži ruke na prsima i izazovno uzdigne bradu. Možete mi prijetiti koliko god hoćete, gospodine Barrett, ali mene nije lako zaplašiti. Ako pozovete policiju da me silom izbace, vriskat ću kao da me kolju. Što mislite kako će to djelovati na Melanie? Prilično se vezala uza me. Imali biste posla s dvjema histeričnim ženama. Osim toga, ja sam Kenova sestra. To mi automatski daje pravo da ostanem ovdje. Pobijedila je! Znala je to po načinu na koji se okrenuo na petama, potegnulo čvor na kravati i dugim koracima pošao do prozora. Znala je da nije mudro inzistirati pa je čekala da on progovori. - Ako bilo kako ugrozite ovu operaciju, odmah ćete otići. - Još uvijek joj je bio okrenut leđima, a ona nije odgovorila pa ju je pogledao. Ona kimne glavom. - Zabavljajte gospođu Lyman, nastojte da ne misli na svog nestalog muža i držite se podalje od mene. Njegove su je arogantne riječi naljutile, ali je obuzdala svoj oštr jezik. - To i namjeravam - mirno reče. - Što je s Billvjem Bobom, ili kako se već zove? Neće li podići uzbunu ako se ne vratite u Houston? Morala je uložiti veliki napor kako bi kontrolirala svoj bijes. Vraški je dobro znao Bartovo ime. Nikad ništa nije zaboravljao ili previdio. - Bart - procijedi ona. Potom doda: - Da, bit će zabrinut. Morat ću nazvati njega i moje ljude i objasniti im da ću se neko vrijeme zadržati ovdje. - Erin podigne obje ruke kad shvati da je kani prekinuti. - Neću im reći zašto. - Duboko udahne. - Ako je to sve, generale, rado bih se vratila u vojarnu. Njegove se usne stisnu u tanku crtu, a u očima mu se pojavi ledena prijetnja kad ljutitim koracima pođe prema njoj. - Vama bi sve ovo moglo izgledati poput igre, gospođice O'Shea, ali uvjeravam vas da nije tako. Neću tolerirati nikakve drskosti s vaše strane. Lance spusti pogled na njene usne s namjerom da pojača svoju zapovijed, ali se oštri zapovjedni pogled ublaži i pretvori u tjeskobnu molbu. Erin opazi da stišće i opušta šake. Pogledom prijeđe od njezinih usana, preko nosa i obraza do njenih očiju. Njoj se učini da se topi pod njegovim vatrenim očima. Trenutak je bio tako ispunjen napetošću i potisnutom seksualnom žudnjom da je

oboje zadrhtalo od naleta emocija. Oboje su se živo sjećali događaja što ga je bolje zaboraviti, ali je zbog svoje tajnovitosti i zabranjenosti bio još dragocjeniji. 96 Konačno Lance otrgne pogled s njezina lica, tiho opsuje, vrati se do pisaćeg stola i sjedne. - Možete početi sada tako što ćete me ostaviti na miru. Imam posla. Ona ne odgovori, već izađe iz sobe. Da se okrenula, ne bi joj promaknula bolna čežnja posve razotkrivena u očima koje su je pratile. S nevjerojatnom lakoćom prilagodila se rutini u kući. Poslužila se telefonskim priključkom u Mela-nienoj sobi da bi se javila u Spotlight kao što je obećala. - Dobar dan, Spotlight - javi se vedar glas. Erin se nasmije. Zaboravila sam na vremensku razliku. U Houstonu je već poslijepodne, zar ne?

- Hej, neznanko - radosno će Betty, njezina tajnica. - Jesi li našla onoga koga si tražila? - uzbuđeno upita. Čak i prije nego je Lance naglasio da ne smije ni s kim razgovarati o Kenovu nestanku, Erin je odlučila da svoje prijatelje neće opterećivati svojim problemima. Ona odgovori: - Da, našla sam ga. Odnosno našla sam njegovu ženu koja me srdačno primila. Ken je otišao iz grada na nekoliko dana. - Želiš reći da on još niti ne zna za tebe?! - Ne. Želimo ga iznenaditi. - Erin brzo promijeni temu. - Kakva je situacija tamo? Ima li velikih katastrofa o kojima bih trebala znati? - Ne. Samo nekoliko manjih iz kojih smo se izvukli. Opusti se i dobro se provedi. 97 - Betty, možda ću se zadržati duže no što sam predvidjela. Očekujem da ćete ti i ostali voditi posao kao da sam ondje. Uvjerena sam da to možete. No ako imaš bilo kakva pitanja, ili ako iskrzne nešto neuobičajeno, nazovi me. Betty načas zastane, a potom upita: - Jesi li sigurna da je sve u redu? - Da. Posve - lagala je Erin. Dala je Betty Mela-nien telefonski broj i, nakon raspitivanja o vremenu i svačijem zdravlju, spustila slušalicu. Dok je vadila stvari iz kovčega u gostinskoj sobi, ponovno se pitala postupa li ispravno. Treba li se vratiti svom poslu i svom životu u Houstonu i zaboraviti sve što se dogodilo otkako je stigla u San Francisco? Ne, odmahne glavom. Ne može ostaviti brata i Melanie, a tek ih je našla. Obvezala se prema Mela-nie, a svoje će obećanje održati bez obzira na sve neugodnosti s kojima se bude morala suočiti zbog toga, uključujući Lancea Barretta. Ostatak poslijepodneva ona i Melanie provele su zajedno, satima razgovarajući o Kenu. Melanie je puno znala o njegovu životu prije

nego ga je upoznala, a Erin je shvatila da je njihov brak zacijelo jako sretan. No to nije u skladu s činjenicom da je on ukrao novac i napustio je bez riječi. Sve je skupa prilično neshvatljivo. Šetale su dvorištem i trijemom. Melanie se opravdano ponosila svojim cvijetnjakom što ga je vrijedno njegovala. Imenovala je svaki grm i objasnila kad ga podrezuje, kad gnoji i kako često zalijeva. Erin je primijetila da je zasigurno prelijepo u proljeće kad je sve u cvatu, a Melanie se radosno ozarila. Erin se čudila da mlada žena, rođena sa srebrnom žlicom u ustima, pronalazi takvo zadovoljstvo u kuhanju, održavanju kuće i vrta, a odbacila je način života svojih roditelja koji se sastojao od zabava i otmjениh klubova. Melanie je za večeru ispekla izvrsnu slanu pitu što su je pojele za stolom u kuhinji. Lance i Mike su pristojno odbili poziv da im se pridruže iako se ona pobunila da je pripremila previše hrane za samo dvije osobe. Erin je Lancea vidjela tek kasno idućeg jutra, a i tada posve slučajno. Nije uspijevala zakopčati patentni zatvarač na stražnjem dijelu plave vunene haljine što ju je odjenula. Mekana tkanina uhvatila se u zube patentnog zatvarača i bez obzira na koju je stranu vukla, nije se uspijevala zakopčati. Pošla je potražiti Melanie i zamoliti je da joj pomogne, ali je naletjela na Lancea kad je izašla na hodnik.

- Oh! - usklikne neugodno iznenađena i korakne unatrag, svjesna da su joj leđa gola. - Zdravo - reče on jednako uznemiren njihovim nenadanim susretom. - Zdravo. - Ja, ovaj, došao sam zamijeniti žarulju jer me to zamolila gospođa Lyman. - Oh. - Erin se osjeti poput idiota ovako oslonjena leđima na zid, ali ako se pomakne, morat će uхватiti ramena haljine i tako odati svoj problem. Bojala se da joj haljina ne sklizne niz ramena. - Ona je u kuhinji - nepotrebno će Lance. Od smućenosti mu se između obrva pojavi okomita bora. - Naći ću je dolje. Uz vašu dozvolu, nas dvije bismo danasposlijepodne malo izašle. Želi me odvesti u Fisherman's Wharf. - Želite poći u razgledavanje? - podrugljivo će on. - Ne, ne želim! - obrecne se Erin. - Ali me Melanie želi povesti. Koristit će joj da se makne iz ove sumorne kuće čiji ugođaj vi nimalo ne poboljšavate. - Nisam ovdje u svojstvu dvorske lude. Ili ste zaboravili kako me ozbiljni razlozi ovdje drže? Erin odmah požali svoj ispad. Zasigurno ima stotine briga, a crveni telefon u dnevnoj sobi neprestano zvoni. Ne mora mu još i ona stvarati probleme. - Ne.

Naravno da nisam zaboravila - pokajnički će Erin. Možemo li poći? - Da - rezignirano uzdahne Lance. Ona podigne pogled prema njemu, a njegove oči poput magneta zadrže njezine. U posljednjem trenutku potisne poriv da podigne ruku i pomiluje rupicu na njegovoj bradi. No nije uspjela smiriti mahnjito lupanje srca. Hitro se okrene i korakne, a tada je hladan zrak na leđima podsjeti na tvrdoglavi patentni zatvarač. Ponovno se priljubi uza zid. - Koji vam je vrug? - upita Lance. Više nema smisla okolišati. Može mu baš i objasniti zašto se ponaša poput idiota. On je u stanju 100 101 stajati ondje cijeli dan dok to ne učini. - Imam problema s patentnim zatvaračem. Pošla sam zamoliti Melanie da mi pomogne. Odjednom mu se u kutu usana pojavi osmijeh. Lijeno se nasmiješi i osloni ramenom na zid samo nekoliko centimetara od nje. Zavodničkim glasom otegnuto reče: - Ona nema vremena. S druge strane, ja sam vam na raspolaganju, voljan sam i mogu to učiniti. -Ne - Pogledajmo u čemu je problem. - Prije nego se uspjela oduprijeti, on je okrene. Oblije ju vrelo rumenilo od spoznaje da su mu otkrivena cijela njezina leđa. Haljina je podstavljena cijelom dužinom pa nije odjenula kombine. Koža njezinih leđa je gola, uz izuzetak tanke satenske trake prsluka. Patentni je zatvarač počinjao nasred njezinih bokova, pokrivenih jedino prozirnim hulahup čarapama. Ona zadrhti kad on zavuče ruke pod njezinu haljinu i položi ih na njene zaobljene bokove, točno ispod struka. Osjeti toplinu njegovih prstiju na koži. U jednom dugom trenutku nijedno se ne makne, a zavlada svekolika tišina ako se izuzme lupanje njihovih srca. Oboje je bilo sigurno da onaj drugi to može čuti. U početku Erin pomisli da samo umišlja senzualno milovanje njegovih prstiju, ali to postane vrlo stvarno kad ih osjeti na goloj koži svog trbuha. Jedna ruka zastane na njezinim rebrima, blizu... blizu... bolno blizu njezine dojke. Druga klizne ispod njezinih hulahup čarapa i nježnim joj prstima počne istraživati pupak. Ne diraj je, Lance naredi sebi, ali njegove mu ruke odbiju poslušnost. Ovo je ludilo. Njezin je zaručnik bogat poput Kreza, a ti - ali, Bože, predivna li osjećaja. Nemoj se ovako mučiti Nevoljko vrati ruke na početni položaj, prije zanesenog izleta. - Pomaknite se samo malo unatrag - promuklo će on. Ona ga poslušna i osjeti kako pokušava osloboditi fini materijal. Konačno osjeti kako se oslobodio. Njegovi prsti kao da nisu željeli povući patentni zatvarač i pokriti njena leđa. - Hvala -

brzo promrmlja Erin kad ju je zakopčao. - Samo trenutak - reče Lance i položi joj ruke na ramena. - Ovdje gore je kopča. - Privuče je bliže k sebi i sagne se nad njezin vrat kako bi bolje vidio sićušnu kukicu i petlju od konca. Erin osjeti toplinu njegovih prstiju na vratu, a njegov dah uznemiri uvojke na njenom potiljku. Već je obavio zadatak, ali se ona nije pomaknula. Lance prstima obje ruke obujmi njezin vitki vrat i palčevima učini nešto hipnotično njenu potiljku. Ona se lagano zaniže, a potom popusti iskušenju i osloni se na njega. Refleksno namjesti svoju stražnjicu uz njegove bokove. Čvrsta bedra pritisnu stražnji dio njenih nogu. Njegove joj usne pomiluju uho kad reče: - Miri-šete li uvijek ovako ugodno? - Jednu ruku provuče ispod njezine, obujmi je oko struka i dlanom joj pokrije gotovo cijeli trbuh. Uz lagani, uporni, neumoljivi pritisak privuče je još više k sebi. Ona više osjeti nego začuje njegovo isprekidano 102 103 disanje, a istodobno postane svjesna naglog buđenja njegove muškosti. O, Bože, pomisli, ne smijem dopustiti

- Erin, zar još nisi spremna? - prodorno vikne Melanie iz prizemlja. Erin i Lance se naglo razdvoje. Erin se pokuša pribрати. - Ja... da, odmah ću sići - nesigurno izusti. - Dobro, čekat ću te u automobilu - dovikne joj Melanie. Erinini se obrazi obliju rumenilom. Nije mogla susresti njegov pogled pa sagne glavu i promrmlja: - Hvala. On se zavjerenički sagne, primakne usne njezinu uhu i šapne: - Bilo mi je zadovoljstvo. Ona se gotovo sjuri niza stube. U bilo kojem drugom trenutku Erin bi uživala u pulsirajućem, kozmopolitskom uzbuđenju Fisherman's Wharfa. Ona i Melanie su šetale duž gatova upijajući jedinstvene prizore, zvukove i mirise. Melanie joj je pokazivala najzanimljivije pojedinosti. Erin je zadrhtala pri pogledu na napušteni otok Alcatraz. Njegovi pusti, prijeteći zidovi uzdižu se iz plave vode zaljeva poput nekakvog sablasnog, betonskog čudovišta. Golden Gate Bridge je čak i s te udaljenosti izazivao strahopoštovanje svojom veličinom. Melanie je nabrajala statističke podatke mosta poput turističkog vodiča. Popustile su izazovnim mirisima što su ih oko sebe širili ulični prodavači i kupile papirnate šalice i svježih račića kuhanih u začinjenoj vreloj vodi u golemim posudama. Lakomo su ih pojele, zaključile da im nije dosta i kupile još po jednu porciju. Uzdisale su zbog svoje lakomosti, ali ih to nije omelo. Melanie je prekički vukla Erin uza strmi pločnik do

Ghirardelli Squarea. Šetale su između slikovitih prodavaonica, a iako su još uvijek bile site od račića, počastile su se sladoledom s preljevom od čokolade u Old Chocolate Manufactory. Erin je jedva disala od tolikog jela. Bude li se još dugo zadržala u San Franciscu, vratit će se kući u okruglom izdanju.

- Misliš li da bih se trebala vratiti i kupiti onu haljinu? - upita Melanie i žličicom pokupi posljednje ostatke sladoleda. Erin ju je nagovorila da proba haljinu koja joj je zapela za oko u jednom od butikâ. - Mislim da je sašivena baš za tebe, draga moja - Erin je neprirodno visokim glasom oponašala prodavačicu. Obje prasnu u smijeh. - U redu - reče Melanie i ustane od malenog okruglog stola. - Idem po nju. Nagovorila si me. Pođu natrag kroz mnoštvo kupaca i turista prema butikâ. Družina uličnih komedijaša zaokupi Erininu pozornost, pa reče: - Ako nemaš ništa protiv, čekat ću te ovdje i gledati predstavu. - Svakako. Odmah ću se vratiti - reče Melanie i nestane u gomili. Erin su tako zaokupile darovite lakrdije izvođača da nije ni primijetila čovjeka kraj sebe dok nije rekao: - Prilično su dobri, zar ne? Erin podigne pogled prema prijateljskom licu, 104 nesumnjivo britanskom s karakterističnim rumenim tenom. - Da, jesu reče i nasmiješi se. - Jeste li rodom iz San Francisca? - razgovorljivo upita čovjek. - Ne. Živim u Houstonu, Texas. Vi ste očito turist, baš kao i ja primijeti Erin. On se tiho nasmije. - Kriv sam. Bojim se da stršimo na kilometre. - Gdje živite? - upita Erin. - U Kentu. Zapravo, ovo je moje drugo putovanje u... kolonije. - On se srdačno nasmiješi, a Erin se nasmije. - Međutim, ovo je moj prvi dolazak u Kaliforniju i ja Grubo ga prekine osoba koja se laktovima probila između njih i bolno pograbila Erininu ruku. - Ispričajte nas, stari moj - reče Lance glasom koji je bio sve, samo ne prijateljski. Erin nije engleskom gospodinu stigla zaželjeti ni sretan put jer ju je Lance odvuкао kroz mnoštvo. Ona je mrmljala isprike dok su se gurali kroz vrevu jer je opazila kako ih ljudi s negodovanjem gledaju. Lanceovo ponašanje nije bilo baš uljudno, ali činilo se da ga uopće ne brine gužva niti njegova bezobzirnost. Kad ju je izvukao iz najveće gužve, ljutito upita: - Gdje ste, do vraga, bili? Gdje je gospođa Lyman? Tko je, do vraga, onaj čovjek s kojim ste razgovarali? - Sa svakim se pitanjem pojačavao stisak na njezinoj nadlaktici dok nije umalo viknula od bola.

- Neću reći niti jedne riječi dok mi ne pustite ruku - reče Erin. 105 On pogleda svoju čvrsto stisnutu šaku na njezinoj nadlaktici kao da je tek sada shvatio da je drži. Odmah je pusti. - U redu izdere se - gdje je gospođa Lyman? - U butiku gdje kupuje haljinu - objasni Erin i protrlja nadlakticu pokušavajući iznova uspostaviti cirkulaciju. - Isprobala ju je i sad se vratila kako bi je kupila. Ja sam je ondje čekala. - Tko je onaj čovjek s kojim ste se tako dobro zabavljali? - Oči su mu bile jednako hladne kao i ton. Erinine tamne oči bijesnu od ozlojeđenosti te vikne: - Ne znam! Samo neki čovjek, vrlo prijateljski raspoložen, drag čovjek. Netko s kim se vi ne biste mogli usporediti - prezirno doda. - Možete prekinuti sa sarkazmom, gospođice O'Shea. Moja nepristojnost je rezultat brige. Nije vas bilo satima! A kad je Clark nazvao i rekao da vas je izgubio u mnoštvu - Dali ste nas slijediti!? - s nevjericom upita Erin. - Od svih - Samo radi zaštite gospođe Lyman. - Vraga. - Erin ugleda kako im se približava Me-lanie u živahnom razgovoru s čovjekom kojeg je bilo jednako teško opisati kao i Mikea. Djelovao je zabrinuto. - Našao sam je - nepotrebno reče Lan-ceu. - Da. Hvala - suho će Lance. Erin se sažali nad mladim čovjekom kad u Lanceovim očima opazi oštar pogled. Melanie kao da nije osjetila napetost dok se njih 106 četvero vraćalo do Erinina automobila. - Parkirali smo na suprotnoj strani ulice. Slijedit ćemo vas do kuće - reče Lance i pridrži joj vrata na vozačevoj strani.

- Da, gospodine. Kako god vi kažete, gospodine. - Ona mu podrugljivo salutira i sa zadovoljstvom primijeti ljutiti izraz njegova lica kad tresne vratima automobila. Odluči mu se još malo osvećivati pa zamoli Me-lanie da joj pokaže najdulji put do kuće. Na putu je bila i Ulica Lombard, najzavojitija ulica na svijetu jer je uz jedan blok bilo sedam zavoja. Mercedes ih je s lakoćom svladavao. Automobil u kojem se Lance vozio nije tako dobro prošao. Kad su se pojavili prvi znakovi probavnih smetnji, Erin pomisli da joj se zacijelo osvećuje poslijepodneva gozba. Njezin sukob s Lanceom sigurno nije koristio njenoj probavi. Pošla je u krevet izgovarajući se umorom, a svoju trbopolju nije spomenula Melanie. Smjestila se u krevetu i pokušala zaspati, ali se nemirno vrpaljila dok konačno nije zadrijemala. Nešto iza ponoći probudili su je žestoki grčevi u trbuhu. Svi su joj se mišići u tijelu grčili, a znoj joj je izbio iz svake pore. Činilo joj se da na

udovima nosi olovne utege kad je odbacila pokrivače i teturavo krenula prema kupaonici. Jedva je dospjela upaliti svjetlo i podići 107 poklopac zahodske školjke prije no što je počela povraćati. Nije se sjećala da je ikad u životu imala ovakav h napadaj mučnine. Činilo joj se da beskrajno dugo povraća. Grčevi ucrijevima ostavljali su je bez daha. Žestoka vrelinu prolazila joj je kralješnicom, prelijevala se preko vrata i glave i gorjela u ušima. Potom se tresla od hladnoće. Ljepljivi znoj oblio joj je tijelo, a spavaćica se zalijepila za nju poput vlažne morske trave. Na koncu je, kad se osjećala kao da je iz sebe izbacila cijelu utrobu, oprala lice nad umivaonikom i, ne mogavši se uspraviti, doslovno otpuzala natrag do kreveta. Srušila se na krevet s olakšanjem pomislivši da je iz tijela izbacila ono što joj je tako naškodilo. Međutim, nije bilo tako. Uspaničila se kad je nakon samo nekoliko minuta osjetila da joj u želucu opet vrije. Tresnula je u vrata kad je požurila u kupaonicu, a ona su udarila o zid. Još uvijek je povraćala kad je shvatila da Melanie stoji iza nje i promatra

je, blijeda i uplašena. Kad je Erin uspjela podići pogled, Melanie više nije bila na vratima. Erin je još jednom posrćući stigla do kreveta i ondje se srušila, iscrpljena i bolesna. Trgnula se kad su se naglo otvorila vrata njezine spavaće sobe i u dovratku se pojavio Lance, s divljim izrazom u očima, razbarušene kose i bez košulje. Žurno je navukao traperice. Zatvorio je patentni zatvarač, ali nije zakopčao puce. Na nogama je imao tenisice, ali ih nije dospio zavezati. Melanie je 108 drhtala iza njega, unezvjerena i uplašena u svojoj ružičastoj kućnoj haljini. Lance brzo priđe krevetu, nagne se nad Erin i položi joj ruku na čelo. S njegovog lica nestane oprez pa tjeskobnim pogledom potraži znakove ozljede ili bola na njenom tijelu.

- Erin? Što se dogodilo? - Ovo ne može biti Lance. To je samo netko tko mu slični. Lance nikad nije zvučio ovako blago i ljubazno. Nazvao ju je Erin, a ne gospođicom O'Shea. Sviđa joj se način na koji izgovara njezino ime. Što ju je pitao? - Ja... ja ne znam. - Njezin je glas bio tih, slab i promukao. Jedva je uspijevala skupiti snagu za šapat. - Valjda sam danas previše jela. Možda su račići bili pokvareni. Ne znam - Ona se uhvati za truh i trgne od bola kad naiđe još jedan žestoki grč. - Prokletstvo - začuje kako Lance ispod glasa mrmlija, a potom kaže: Gospođo Lyman, nazovite svog liječnika i recite mu da je riječ o hitnoći. Ovo nije samo pokvaren

želudac. Ako on ne može odmah doći, nađite nekoga tko može. - On je obiteljski prijatelj. Doći će - reče Melanie. Erin se činilo da njezin glas dopire iz mračne dubine dugačkog tunela. Obuzme je panika kad osjeti kako joj žuč ponovno navire u grlo pa naglo pokrije rukom usta. Lance odbaci pokrivače i podigne je u naručje. Odnese je u kupaonicu i spusti ispred zahodske školjke. Nije imala vremena osjetiti nelagodu jer je odmah počela povraćati. 109 Kad je završila, uspravi se i drhtavo osloni na zid. Lance je uhvati oko struka kako bi je pridržao i reče: - Evo, isperi usta, ali nemoj gutati. Prinese čašu njezinim ustima, a ona uzme gutljaj tekućine. To je bila zelena tekućina za ispiranje us-tiju razrijeđena vodom. Ispere usta i pljune u umivaonik. Kako li će više ikad pogledati ovoga čovjeka? Neće li je zauvijek zapamtiti ovakvu kakva je sada? Sad ne može razmišljati o tome. Može se jedino držati za njega poput nametničkog bršljana koji se bori za opstanak. On je nježno položi na krevet i pokrije dekom kako bi se prestala tresti. Sjedio je na rubu kreveta i uklanjao joj s čela znojem navlaženu kosu kad se Melanie trčeći vrati u sobu. - Začas će doći. Stanuje samo nekoliko blokova odavde. Je li joj bolje?

- Mislim da jest - Erin začuje Lanceov odgovor. - Pođite u kuhinju i napunite plastičnu vrećicu ledom. Donesite mi je. Erin se nije sjećala kad je Melanie izašla ili se vratila, ali joj se učinilo da je Lance za samo nekoliko sekundi rekao: - Ako opet osjetite mučninu, stavit ću vam ovo na grlo. Možda će pomoći. -Ona slabašno kimne glavom, ali nije mogla otvoriti oči. Kapci su joj djelovali nevjerojatno teško. Sva se njena snaga usredotočila u desnoj ruci kojom se grčevito uhvatila za Lancea, kao da je to pitanje života ili smrti. Zacijelo je zaspala jer je iduće čega je postala svjesna bila nečija ruka na njenom ramenu i nepoznati, novi glas što je do nje dopirao iz dna tunela. 110 - Gospođice O'Shea. Gospođice O'Shea. Ako već izvučete čovjeka iz kreveta u dva ujutro, barem biste ga mogli pozdraviti kako treba. Lice što je lebdjelo nad njom bilo je jednako ljubazno kao i tihi glas. Liječnik je imao sijedu kosu i blijedoplave oči. - Kako se osjećate? Jeste li se svega riješili? - Mislim da jesam - Erin kimne. - Čujem da imate priličnih problema sa želucom. Boli li vas još uvijek? - Odmaknuo je pokrivače i iskusnim joj prstima opipavao trbuh. Ona na trenutak razmisli o pitanju, a potom odgovori: -

Osjećam prazninu, ali povremeno se još uvijek javljaju grčevi. Ne onako jako kao ranije. - Pa, sad više unutra nema ničega što bi se moglo grčiti - nasmiješi se liječnik. Izmjerio joj je tlak, bro-jio otkucaje bila i gurnuo toplomjer pod jezik. - Postavit ću vam nekoliko pitanja. Možete mi odgovarati samo potvrdnim i niječnim kretnjama glave. Dobivate li često ovakve napadaje gastritisa? Ne. - Je li vam liječnik dijagnosticirao čir? Ne. - Jeste li u povraćenom sadržaju opazili krv? Ne. - Jeste li trudni? Iz nekog neobjašnjivog razloga njezin pogled skrene prema Lanceu koji je stajao u dnu kreveta. Odjenuo je košulju, ali je nije zakopčao. - Hm? - podsjeti je liječnik. Ne. - Uzimate li bilo kakve lijekove, uključujući pilule za kontracepciju? Već je htjela odmahnuti glavom kad se sjetila antibiotika. Da. - Ja ću ga donijeti - reče Lance i pođe u kupaonicu. Liječnik joj izvadi toplomjer iz usta i očita ga. -Pa, sigurno je da nemate vrućicu. Vaša je temperatura ispod normale - reče i tiho se nasmije. - Obično i jest - izusti Erin nadajući se da grimasa na njezinu licu barem sličići osmijehu. - Kako se zovete? - upita. - Andrew Joshua. - Hvala vam - šapne Erin prikupivši snagu, a on je potapša po ruci. - Najprije se moramo pobrinuti da ozdravite, a tada mi možete zahvaliti. Uzme paketić pilula iz Lanceove ruke i izvadi naočale iz džepa na prsima. Pročita upute na stražnjem dijelu kutije. Erin pogleda Lancea. Tutnuo je ruke u džepove traperica i zurio u nju sa svog mjesta u dnu kreveta. Uopće joj nije palo na pamet da se upita što on radi u sobi dok je liječnik pregledava. Bilo joj je jednostavno drago što je tu. Posve besmisleno zamijeti da mu je bora između obrva savršeno poravnana s rupicom na bradi. Lance joj uputi kratki ohrabrujućići smiješak, a toplina njegovih očiju kao da ju je dotaknula. Trudila se ne misliti na svoj užasan izgled. Melanie i dalje nije bilo na vidiku.

112 - Ah, penicilin - reče dr. Joshua. - Zašto ga uzimate? - Zbog grlobolje. - Kad ste ga dobili? - Prošli tjedan. U utorak, mislim. - Posve ste se pridržavali uputa i svakodnevno uzimali po tri? - Prekjučer sam jednu propustila u podne. - Iskosa pogleda Lancea. - Jeste li to nadoknadili ili ste je jednostavno preskočili? - upita liječnik. - Preskočila sam je. - Učinite nam svima uslugu pa preskočite i ove ostale. Mislim da ste imali alergijsku reakciju na lijek. To je jako dobar lijek, ali kao što znate, ako je čovjek alergičan na nešto, čak i dobra stvar može biti vrlo opasna. - Ali ja sam cijelog života uzimala

penicilin - pobuni se Erin. - Ovo je nova sintetička vrsta. Nešto u njenom sastavu i nešto u vama ne slažu se baš najbolje. - Nisam imala pojma - promrmlja Erin. - Pa sad znate. Svakako obavijestite svog liječnika o ovome kad se vratite kuci. Napisat ću izvještaj kojeg možete ponijeti sa sobom. Kako vam je sada grlo? - Tijekom posljednja dva dana nisam imala problema. - Dobro. Sad ću vam dati injekciju da bolje zaspate i da vas grčevi prestanu mučiti. Također ću ostaviti lijek protiv mučnine za slučaj da dobijete još 113 koji napadaj, ali sumnjam jer bi se to već dogodilo da se trebalo dogoditi. Jedite laganu hranu sve dok doista ne ogladnite. - Bila joj je odvratna i sama pomisao na hranu, a dr. Joshua se nasmije njezinom izrazu lica. - Siguran sam da neko vrijeme nećete imati dobar tek. Dao joj je injekciju u nadlakticu, a cijelo je vrijeme čavrljao o protekloj sezoni Houston Oilersa. Ubacio je špricu u svoju crnu torbu i rekao: -Ako ne želite tešku upalu pluća uza sve ostalo, trebali biste ustati i dopustiti nam da vam promijenimo posteljinu. Presvucite spavaćicu, također. Erin s mukom pokuša ustati, ali su joj mišići djelovali mlohavo, aobuzme je i novi grč. - Žao mi je - jedva izusti i padne natrag na jastuke. Lance zaobiđe krevet u djeliću sekunde. Podigne je kao i ranije i odnese u kupaonicu. Dr. Joshua je doviknuo Melanie neka donese čiste plahte, a Lance je spusti na stolicu ispred toaletnog stolića. - Donijet ću vam drugu spavaćicu. Želite li da vam pošaljem gospođu Lyman? Erin odmahne glavom. - Ne. Mislim da mogu i sama ako mi je dodate kroz vrata. Nalaze se u drugoj ladici komode. - Taj ju je kratak govor sasvim iscrpio. Lance nestane, a ona spusti naramenice spavaćice s ramena i nekako je uspije skinuti bez ustajanja. - Evo je - dovikne Lance s druge strane vratiju i dobaci joj spavaćicu od mekanog pamuka. - Možete li je dohvatiti? - upita. - Da - odgovori Erin pitajući se što bi učinio da 114 je nije mogla dohvatiti. Oblije ju vrelo rumenilo, ali ne od bolesti. Zna što bi učinio. Zavuče ruke u rukave noćne košulje i pokuša zakopčati puceta. Ruke su joj bile slabe, kao od gume, pa se to činilo nevjerojatno teškim zadatkom. - Zovnite me kad budete spremni - oglasi se Lance s druge strane vratiju. - Gotova sam... ja... - Glas joj zamre. On se pojavi na vratima i opazi kako joj ruke nemoćno vise uz tijelo. Na licu mu se pojavi izraz beskrajne nježnosti i on klekne ispred nje. Velikom brzinom zakopča noćnu košulju od prsiju do koljena, kao da

se boji odugovlačiti. Zastane kod zadnjeg gumba. U idućem trenutku prisloni obraz uz njena koljena i rukama pomiluje njene listove. Erin poželi ispružiti ruku i dotaknuti kosu što joj miluje kožu, ali nije imala snage. Njegove joj ruke pođu uza stražnji dio nogu i počnu masirati umorne, beskorisne mišiće. Lance podigne glavu i ovlaš poljubi njeno koljeno, a zatim zakopča i posljednji gumb. Podigne je u naručje i odnese u sobu. Počela se radovati tim snažnim rukama koje bi je objmile i privukle čvrstom tijelu. Vidjela je da liječnik i Melanie još uvijek namještaju krevet i prigušenim glasovima razgovaraju. Postala je pospana pod utjecajem injekcije pa joj se glava spusti na Lanceova prsa kad je sjeo u naslonjač s njom u krilu. Svlada je predivna snenost. Njegova su se prsa ritmički dizala i spuštala ispod njene glave, a dlačice 115 ispod raskopčane košulje škakljale su je po nosu. Refleksno se udobnije namjesti u njegovu krilu i zavuče ruku pod njegovu košulju, ostavivši je da počiva na kovrčavim dlačicama. Nije čak ni znala kad su njezini prsti instinktivno potražili maleni pupoljak u tim uvojcima, niti kakvu je bolnu radost Lanceu donio tako intimni dodir. Bez riječi, bez misli, mali je postupak prenio tajnu želju srca. Lanceova ruka pođe za njezinom, kli-znuvši ispod košulje i prekrivši sitnu šaku. Pritisne je uza se kao da je želi učiniti dijelom sebe. Zacijelo se mašta njome poigravala kad je osjetila kako je zakopao lice u njezinu kosu. Pro-mrmljane riječi što ih je čula bile su nerazumljive, ali pune emocija. I slatki osjećaj njegovih usana na njenom čelu zacijelo je bio dio sna. No bez obzira je li riječ o mašti ili ne, željela je da taj osjećaj zauvijek potraje pa se slabašno pobunila kad se Lance podigao i pošao prema krevetu. Nježno ju je pokrivaio kad je čula kako dr. Joshua kaže: - Pustite je da sutra spava koliko god hoće.

- Hoće li joj biti dobro? - Zar je Lance postavio pitanje tako tjeskobnim glasom? Čini se da jest. Nije li on jedini muškarac uz liječnika? - Hoće. Bit će joj dobro. Sutra će se užasno osjećati, ali bi joj već prekosutra trebalo biti puno bolje. Zovite me ako ne bude tako. Erin je čula kako se pozdravljaju i kroz poluotvorene oči vidjela da se ugasilo svjetlo. No nisu svi i otišli. Netko se vraća prema krevetu. Učini joj se da taj netko podiže njenu ruku i polaže je uz tvrdi, 116 bradati obraz, a potom je prinosi ustima i utiskuje vlažan poljubac na njezin dlan. Željela je znati tko je to. No nije uspijevala

ostati budna. Osim toga, to je zacijelo opet samo igra mašte. 117 7. poglavlje Kad se probudila, po položaju sunca je procijenila da je već davno prošlo podne. Nepomično je ležala, čekajući da u trbuhu osjeti još jedan grč, ali ništa se nije dogodilo. Jedini simptomi koje je i sada osjećala bili su slabost udova i bolovi u svim mišićima. Okrene se na bok i opazi da je netko ostavio posudu s ledom na noćnom ormariću. Otvori je, izvadi dvije kocke leda i stavi ih na svoj suhi jezik. Usnula je prije nego su se sasvim rastopile. U suton je nebo postalo blijedogrimizne boje, a nju je probudilo zveckanje posuđa. Erin se okrene i ugleda Melanie kako ulazi s pladnjem u rukama. - Budna si - radosno uzvikne. - Već sam mislila da ćeš vječno spavati, ali je gospodin Barrett rekao da te ni pod kojim uvjetima ne smijemo buditi. - Melanie? - hrapavo procijedi Erin. Što se dogodilo s njenim glasom? Nakašlje se i pokuša iz nova: - Melanie, žao mi je što ti zadajem toliko briga.

- Erin! Molim te, nemoj me vrijeđati ispričavanjima. Nisi ti kriva što si se razboljela. - Znam, ali to je velika gnjavaža za tebe. Kao da i bez toga nemaš dosta problema. - Erin pokuša sjesti, ali uspije se samo malo podići na jastucima. Melanie odloži pladanj na stol. - Ja bih se trebala ispričati. - Spusti pogled na svoje stisnute ruke. - Noćas ti nisam mogla pomoći. Još od djetinjstva se užasavam bolesti. Kad god se nalazim u blizini bolesnika, dobijem njegove simptome. Oprosti mi, Erin, što sam te ostavila na cjedilu kad si me trebala. Erin uhvati Melanienu ruku. - Nisam imala vremena to primijetiti reče i s naporom se osmjehne. - Sad se osjećam puno bolje. - O, tako mi je drago. Gospodin Barrett je mislio da bi mogla pojesti malo krepera i popiti čaj. Cijeloga se dana vrlo neobično ponašao. Znaš li što je noćas učinio? Rekao je dr. Joshui da si mu ti žena. Ja nisam ništa rekla. Kad mu se na licu pojavi onaj žestoki izraz, znaš na što mislim, složila bih se sa svime što kaže. - Melanie nije primijetila kako se ono malo boje povuklo s lica njezine šurjakinje. Ona nastavi: Rekao je da ti je želudac zasigurno prazan. Možeš li štogod pojesti bez da... ovaj... opet povратиš? - zabrinuto upita. - Ne znam - reče Erin. Još uvijek joj je mrska pomisao na hranu, a sad joj prazan želudac nervozno treperi nakon onoga što je Melanie rekla o Lan119 ceu. Međutim, ta je slabost ljuti. - Polako ću ih grickati. Melanie je sjedila u dnu kreveta i razgovarala s Erin, a ona je pojela dva

krekeru. Potom je pijuckala mlaki čaj kako bi ovlažila usta. - Crveni telefon cijeli dan zvoni. Mislim da se nešto događa, ali mi gospodin Barrett zasad ništa nije rekao. - Možda ti zapravo nema što reći - tješila je Erin mladu ženu koja je djelovala tako bespomoćno i izgubljeno. Ponovno se ispričala što joj ne može pružiti veću podršku. - Ti samo ozdravi da budeš na nogama kad se Ken vrati kući - reče Melanie i ustane. - Želiš li poći u kupaonicu? Erin se složi da bi vjerojatno trebala poći dok joj je pomoć na raspolaganju. Uz Melanienu pomoć uspije stići do kupaonice. Umije se, opere zube i upotrijebi zahod. Povratak do kreveta činio se poput odiseje. Kad se zahvalno opet spustila na jastuke, Erin pospano reče: Melanie, hvala što si donijela led. Baš mi je to trebalo.

- Nisam ga ja donijela. To je učinio gospodin Barrett. Melanie zatvori vrata za sobom, a Erin ostane sama u polumračnoj sobi, samo u društvu svojih misli. Čudesno je koliko je promjene donijelo dvanaest sati. Ujutro se puno bolje osjećala. Nesigurno spusti 120 noge na pod kraj kreveta i ustane. Zaljulja se, a soba se na trenutak divlje zavrti oko nje, ali ipak sama stigne do kupaonice. Malo se osvježi iznad umivaonika i preodjene u čistu spavaćicu. Kosa joj se zalijepila za glavu, ali joj žustro četkanje vrati prvobitni sjaj. Osvježi suhe usne nanošenjem lagano nijansiranog sjajila za usne. Na kraju se popraska kolonjskom vodom s mirisom limuna. Svaki bi teži miris uznemirio njezin osjetljivi želudac, ali se zahvaljujući kolonjskoj vodi osjeti ljudskijom. Zacijelo joj se stanje popravlja; pojavljuje se taština. Sjedila je na rubu kreveta i mazala ruke losionom kad se otvore vrata i Lance virne unutra. Njezine se ruke zaustave u zraku, a ona se zagleda u njega. Noćna košulja boje breskve što ju je odjenula bila je od mekanog batista, ali ne previše prozirna. Obrubljena čipkom, čedno se zakopčavala od vrata do dna. - Zdravo - reče Lance. - Zdravo. - Hoćeš li preživjeti? - upita on i nasmiješi se. Ona mu uzvratni smiješak. - Mislim da hoću, iako neko vrijeme nisam bila sigurna želim li živjeti. - Bila si jako bolesna. Erin skrene pogled s nelagodom se sjetivši kako joj je bilo zlo prednjegovim očima. - Želim ti zahvaliti što si mi onako pomogao neku večer. Zacijelo ti nije bilo ugodno. - Zašto si liječniku rekao da sam ti žena? željela ga je pitati. Erin nastavi zu121 riti u svoja gola stopala. Kad nije odgovorio, ona podigne pogled prema njemu. - Ne moraš mi zahvaljivati - reče

Lance. - Volio bih da sam te mogao poštediti patnje. - Promatrali su se jedan dugi, napeti trenutak, a činilo se da je cijeli svijet nestao ostavljajući samo njih dvoje da se slobodno mogu zaokupiti jedno drugim. On se prisili da otrgne pogled s očaravajućeg prizora i brzo reče: - Zacijelo si jako gladna. Pripravit ću ti nešto, ali nemoj očekivati haute cuisine. - Nemoj se time opterećivati. Melanie

- Jutros je otišla k svojim roditeljima - dovrši Lance rečenicu umjesto nje. - Obiteljske stvari. Mike pazi na telefon. Ja sam tebi na raspolaganju. - Nasmiješi se, ali je to bio smeteni osmijeh. - Brzo ću se vratiti - reče i žurno izađe iz sobe. Erin legne u krevet nakon što je poravnala posteljinu što je bolje mogla. Protrese jastuke i ispruži se, ponovno osjećajući pomanjkanje energije. Njezinu tijelu predstoji još dugi put dok se ne osjeti dovoljno snažnom za igranje tenisa, umorno pomisli. Gotovo je ponovno zadrijemala kad Lance uđe noseći pladanj. Posebna ponuda na današnjem jelovniku su vruće žitarice, prepečenac i ledeni čaj -reče i široko se nasmiješi. Previše se rijetko smiješio. Možda i bolje da je tako. Kad se smiješio, bio je šarmantan i neodoljiv. Slabost, koja nije imala nikakve veze s njezinom bolešću, preplavi Erinino tijelo. Na njenim je prsima spavačica vibrirala od ubrzanog lupanja srca. Vi122 123 djela je kako je Lance opazio micanje tkanine kad se nagnuo nad nju i položio joj pladanj u krilo. - Čaj zvuči privlačno - nervozno će ona. - Ne bih podnijela ništa slatko, ali žedam za nečim hladnim. - Dr. Joshua je rekao da bi nekoliko dana trebala izbjegavati mlijeko i voćne sokove. - Ionako nikad ne pijem mlijeko. - Nikad? - upita Lance. - Ne, mlijeko deblja - odgovori Erin i odgrize komadić prepečenca. - Ah! - Lance je pažljivo odmjeri slijedeći pogledom obrise njezinih nogu ispod pokrivača. - Doista spadaš u tešku kategoriju. - Erin prvi put opazi iskricu vedrog zadirkivanja u dubinama njegovih plavih očiju. Doista ju je zadirkivao! - Mogla bih dospjeti do toga ako bih stalno pila mlijeko - nasmije se ona, a on joj se pridruži u smijehu. - Što je ovo? - upita Erin sumnjičavo pogledavajući zdjelu vrućih žitarica. - Izgleda poput tijesta.

- Oprostite, draga gospođo. Ta zdjela kreme od riže specijalitet je dana. U njoj nema niti jedne grudice. - Krema od riže. Uh! - Erin se stresse. - Zar očekuješ da to poj edemi - Do zadnjeg zalogaja. Moraš vratiti snagu, a to se ne može samo od prepečenca. Moraš pojesti nešto što će ti se držati za rebra. - Mislim da će se ovo zadržati u mom grlu. - Ma hajde, nemoj vrijeđati kuhara. - Lance uzme žlicu i zagradi veliku količinu riže. Tvrdoglavo i bez razumijevanja držao ju je pred njenim ustima dok ih nije otvorila. Gurne je u usta. Jedva je progutala ljepljivu smjesu, a on joj već prinese drugu žlicu do usta. Erin se nasrnijala kad je počeo otvarati i zatvarati usta pokazujući joj

kako ona treba raditi. - Ovo je baš kao da hraniš maleno dijete - uspije izgovoriti prije no što joj je u usta gurnuo novi zalogaj. - Vrlo ti dobro ide. - I treba mi dobro ići - reče Lance. Bože! Oženjen je! pomisli Erin. To joj nikad nije palo na pamet. Zacijelo je oženjen i ima punu kuću djece. - Toliko su me puta natjerali da hranim sestrine klince pa sam uspio naučiti nekoliko trikova - govorio je. - Zato sam znao za krekerere. Kad god je bila trudna, moja je sestra gutala gomile krekerera kako bi suzbila mučninu. - Imaš li i ti djece? - Laknulo joj je kad je čula da govori o svojim nećacima iili nećakinjama, ali još uvijek nije znala je li oženjen. Prije no što se uspjela zaustaviti, pitanje joj je izletjelo iz usta. Žlica s idućom grudom neukusne kreme od riže stane na pola puta do njezih usta. - Ne - tiho odgovori Lance. - Već deset godina nisam oženjen. Žena koju sam nepromišljeno oženio je nakon dvije godine braka zaključila da joj ne dam disati i da želi karijeru. Ostavila me i zatražila razvod. Njegovo pragmatično objašnjenje nije ostavljalo mjesta za diskusiju pa Erin odluči ništa ne pitati. Nije oženjen i već dugo nije bio oženjen. Iz nekog razloga ta joj činjenica donese golemo olakšanje i beskrajno je usreći. Nakon još nekoliko zalogaja, ona reče: - Mislim da ne želim više. Hvala.

- Vjerojatno ti je zasad dosta. Za ručak možeš dobiti juhu od krumpira. - Vichyssoisel - oduševljeno upita Erin. Njegove se svijetle obrve podrugljivo iskrive i on glatko reče: - Ne, samo obučnu juhu od krumpira iz limenke. - Tada se oboje nasmiju. - Pričaj mi o svojoj obitelji - zamoli Erin, a Lance ukloni pladanj s njezinih nogu. Erin osjeti miris sapuna za brijanje kad se nagnuo nad nju. - Imaš sestru? - Da. Ona i njezin muž imaju četvero djece. Kad se nađemo svi na okupu, zajedno s mamom i tatom, to je prava ludnica. Erin osjeti tračak ljubomore. Gerald O'Shea nije imao braće i sestara. Njezina majka ima samo jednu sestru u Louisiani, udovicu bez djece. Erin se nadala da će Ken imati brojnu obitelj. Žudjela je za rođacima. Krvnim vezama. Potomcima. Obitelji. - Zavidim ti na tvojoj obitelji - reče. - Oduvijek sam željela imati bratiće i sestrične, rođake koje bih mogla posjećivati tijekom blagdana, tako nešto. Voljela bih da Ken i Melanie imaju djece. - Erin uzdahne. Ponekad su najjednostavniji snovi i najteže ostvarivi. Lance prijeđe preko sobe i zagleda se kroz prozor, leđima okrenut prema njoj. - Imamo trag do Lvrnana - neočekivano reče. 125 Ona se naglo uspravi na krevetu, a njezine letargije

nestane. - Doista? Melanie je sinoć rekla kako joj se čini da se nešto događa. Što se dogodilo? - Otkrili smo da je unajmio automobil. Odmah smo istražili tu mogućnost, jasno, ali nekome je pro-maknula privatna agencija za iznajmljivanje automobila. Kad je vlasnik policiji prijavio da se netko poslužio lažnom vozačkom dozvolom, oni su nas o tome obavijestili. Čovjek je potvrdio Lvmanov identitet kad smo mu pokazali fotografiju. - Lance duboko udahne. - Dakle, sad imamo konkretan trag. Znamo koju vrstu automobila vozi i registraciju. Trebali bismo ga naći u roku od nekoliko dana. Na to se nije imalo što reći. Erin legne i zatvori oči. Tiho se pomoli da se njezin brat uskoro urazumi i preda vlastima, ili da ga barem nađu. - Dr. Joshua je poslao izvještaj kojeg ćeš odnijeti svom liječniku u Houston. Dolje je. - Lance nije zvučio naročito zainteresirano, a ni nju nije posebno zanimao liječnikov izvještaj. Ona mehanički odgovori: - Dobro. Sjetit ću se da ga uzmem prije nego se vratim kući. Erin tek tada opazi da pada kiša. Zapravo, prilično jaka kiša. Velike okrugle kapi udarale su o staklo na prozorima, a s krova se slijevala voda. U sobi je vladao polumrak, bila je skućena i nekako intimna.

- Pretpostavljam da ćeš se morati vratiti svom poslu i... svemu... nakon što nađemo Lvmana. - Lance je govorio prigušenim i dubokim glasom, slično grmljavini što se odbijala od udaljenih brezu126 ljaka. Djelovao je tako krupno dok se ovako ocrtavao na sivoj svjetlosti što je dopirala kroz prozor. Podlakticom se oslonio na okvir prozora. Glavu je podupro šakom, a palcem je prelazio po rupici na bradi. - Pretpostavljam - neodređeno odgovori Erin. Odjednom joj se povratak u Houston učini žalosnom perspektivom. Ali ona voli svoj život ondje! Svoj posao. Sviđa joj se Bart. Međutim, ništa se od toga više ne čini jako važnim. Razumijevanje ovoga čovjeka, upoznavanje njegovih potreba i udovoljavanje istima ima prednost pred svime. Njezinu sreću uvjetuje njegova. Kad bi u ovom trenutku morala birati, radije bi bila s Lanceom u ovoj sobi nego bilo gdje drugdje na svijetu. Bilo je gotovo kao da je zaljubljena u njega. Njegova nevjerojatna sposobnost čitanja tuđih misli nije ga iznevjerila. Ne pomaknuvši tijelo, on okrene glavu i prodorno je pogleda svojim nebesko plavim očima. Njezine su se oči raširile od smučenosti što ju je preplavila. Nesvjesna svojih pokreta, ona polako odmahne glavom niječući neočekivane emocije što su je obuzele. Drhtavim je usnama

oblikovala njegovo ime, ali iz njezinih usta nije se čuo nikakav zvuk. Jedna suza, potisnuta drugim suzama što su joj navirale na oči, klizne joj niz blijedi obraz. Lance se odgurne od prozora i pođe prema krevetu. - Erin? - Jedva ga je čula, čak i u tako mirnoj sobi. U idućem trenutku on se nađe kraj nje, sagne se i 127 rukama se osloni na krevet s obje strane. - Erin, zašto plačeš? - tiho je upita. - Ne znam - dahne ona. - Da, znaš. Zašto, Erin? Reci mi. Nije ga mogla pogledati sa spoznajom o ljubavi koja se tako jasno vidjela u njenim očima. Ponovno odmahne glavom. - Ne znam - reče dahnuvši. Lance joj kažiprstom podigne bradu prisilivši je da ga pogleda. - Reci mi da odem. Reci da je ovo ludo.

- Ovo je ludo - šapne ona. Srce joj je luđački tuklo. Jedino što je mogla vidjeti, željela vidjeti, bilo je njegovo lice na samo nekoliko centimetara od njezina. - Reci mi da odem - promuklo izusti Lance. - Ne - reče Erin i odmahne glavom. - Ne mogu. - Onda neka nam Bog pomogne. - Čim je izgovorio te riječi, njegova se usta stopiše s njezinima. Krevet zaškripi pod njegovom težinom kad je legao kraj nje i privukao je u zagrljaj. Ne gubeći vrijeme na rafiniranosti, on joj ponovno pokrije usta svojima. Uporni jezik progura se kraj njezinih usana i pohara slatke dubine njenih usta, prisvajajući ih. Kad je početna glad popustila i on je uspostavio svoje vlasništvo, uživao je u njoj polako. Jezikom joj je uklonio ostatke suza s lica, a potom kušao svaku crtu njezina lica, ušiju i vrata. Erin mu obuhvati lice rukama i pogleda ga tamnim očima vlažnim od neprolivenih suza. - Lance - s užitkom izgovori njegovo ime. - Lance, Lance. - Malo uzdigne glavu, poljubi rupicu na njegovoj 128 bradi i zubima počne izazivati njegovu donju usnu dok nije zastenjao i ponovno je pritisnuo na jastuke prekrivši je svojim tijelom. Čvrsto je držeći on se preokrene tako da ga je ona gledala odozgo. Rukama joj prijeđe preko leđa, duž bedara i preko bokova, privlačeći je sve bliže k sebi. Ona se namjesti na njemu tako izluđu-jućom preciznošću da mu je dah izletio iz pluća, ali zastao u grlu. Ona mu počne grickati vrat i lakomim jezikom podrobno istraži trokut u njegovu dnu. Kad više nije mogao izdržati, on joj zavuče prste u kosu i privuče njena usta k svojima. Bez daha i nasmijani od beskrajne radosti, okrenu se na bok tako da su gledali jedno u drugo. Njihove su glave dijelile jastuk. Prsti su istraživali; nosevi se mazili; usta grickala. Uživali su jedno u

drugome. Erin sramežljivo podigne ruke do kravate vezane ispod najgornjega puceta košulje. Nespretnim je prstima olabavi dok je nije uspjela skinuti preko njegove glave. On joj je pomogao podigavši glavu s jastuka. Mogao je biti strpljiv s njezinom nespret-nošću. Imao je na raspolaganju sve vrijeme ovoga svijeta. Ona polako otkopča sve gumbe njegove košulje. Zatim odmakne u stranu mekani pamuk. Na trenutak ga je proučavala. - Mislim da si krasno građen, Lance - sramežljivo reče. Još uvijek plaho, ali ne mogavši odoljeti iskušenju, ona mu položi ruke na prsa i provuče prste kroz šumu pahuljastih dlačica. 129

- Imaš sijedu dlaku! - usklikne Erin. - Evo ovdje - reče i iščupa neobičnu pojavu. - Jao! To je pričvršćeno, znaš. - Koliko ti je godina? - upita Erin i nježno protrlja mjesto s kojeg je istrgnula dlaku. - Trideset sedam. - Mislila sam da imaš trideset tri. No tada sam mislila da si ti Ken. - Ne. Ja sam starac. Prestar za tebe. - Prstima je memorirao njezinu ključnu kost. - Uvijek su mi se sviđali antikviteti - zadirivala ga je Erin dok je šakama prelazila preko čvrstih mišića ispod dlakave kože. Prepustio se njezinom lijenom, razigranom istraživanju dok svojim radoznalim prstima nije dotaknula njegove bradavice. Lance naglo uvuče zrak, uhvati njene ruke i pritisne ih na tvrde, izbočene bradavice. - Ne igraš pošteno - nježno je prekori i ovlaš poljubi u usta. - Nauči me pravila - tiho i izazovno reče Erin. On podigne njezine ruke i položi ih oko svoga vrata. Dvanaest sićušnih okruglih puceta što se spuštalo niz prednji dio njezine spavačice stavilo je na kušnju njegovo strpljenje. No kad je završio, zastane na trenutak kao da u uživa u očekivanju, a potom odmakne nabore lepršave tkanine. Njegove su oči polako lutale njenim tijelom, a Erin se čudila vlastitoj bestidnosti. Čak i kad je prstima slijedio put svojih očiju, nije osjetila nikakvo sustezanje. 130 131 Lance joj nježno obuhvati dojke rukama i neznatno ih uzdigne. Erin osjeti kako joj teški kapci zastiru pogled dok je njegovi palčevi miluju, a njezine bradavice postaju napete pod čarobnim dodirom. - Prekrasna si - uzdahne Lance. - Znao sam da je tako. Osjećao sam da je tako. Grlo ju je boljelo od stegnutih mišića koji nisu uspijevali zadržati njezine emocije. Prstima mu prijeđe preko usana i usrdno reče: Molim te. - Tada privuče njegovu glavu k sebi. Njegova su usta bila vrela i vlažna kad je njima prekrio ružičasti vršak. Nježno ju je potezao, a

zatim mučio jezikom. Ruku joj je stavio na križa i stiskao njezine bokove uza svoju tvrdi napetost. Kad se ona željno i prirodno priljubila uz njega, on zaste-nje iz dubine grla. Čuo je sad već poznati zvuk zadovoljstva iz njezina grla od kojeg mu je krv tukla u žilama. Taj zvuk, njezin miris, njezin okus i dodir, ispunili su mu mozak i izbrisali svaku razumnu i odgovornu misao. Čak i dok se prepirao sam sa sobom da je ovo ludilo, bespomoćno se utapao u bitku Erin O'Shea. Sišao je s kreveta tek toliko da se razodjene. Erin ga je promatrala i nije osjetila strepnju ni kajanje čak ni kad je u punom sjaju vidjela njegovu uzbuđenu muškost. Lance oprezno sjedne na krevet i polako joj spusti spavaćicu niz ramena. U očima mu se nazirala glad te je požudno proučavao svaki djelić i njezina tijela prije nego je legao i pokrio njeno tijelo svojim. Oboje su stigli kući. Njihovi se uzdasi pomiješaju i uzdignu nad njih kad su oboje duboko i zadovoljno odahnuli. Lance zakopa lice među njezine dojke i čvrsto je zagrlji. Erin ga obujmi rukama. Njegova gola muževnost bila je u savršenom skladu s njenom ženstvenošću pa su oboje uživali u svojim suprotnostima - gruba, dlačicama prekrivena koža uz njezinu svilenkastu, čvrsti mišići uz mekane obline, pulsirajuća snaga kraj nježne ranjivosti. Njegove ruke krenu u senzualni pohod, ushićujući je svakim dodirrom. Nađu-njezine dojke i počnu ih nježno masirati, potom postanu smjelije, a pod njihovim nastojanjima njezine se bradavice stvrđnu. On spusti glavu, obuhvati usnama njenu bradavicu i počne je obrađivati jezikom dok ona nije začula tihe uzvike beskrajnog zadovoljstva i shvatila da dolaze s njezinih usana. Mrmljajući njegovo ime Erin se izvije i pripije uz njegovo veliko tijelo, ali je on zadrži položivši joj ruku na trbuh. Počne se polako spuštati posve je op-činivši. Kako može ruka, prsti, palac imati tako provokativnu moć? Ipak, kad su nastavili svoj put kako bi otkrili tajne

njezina tijela, ona je uzdahnula od novih otkrića. Bez nagovaranja ona je ohrabrila još temeljitije istraživanje. On ju je slatko mučio. Njegovi su prsti vješto razdvojili zaštitne latice i nježno milovali središte njezine žudnje, vlažno i podatno. - Erin 132 samo je izustio, ali ushićenje u njegovu glasu prenijelo joj je tisuće neizgovorenih riječi. Ona se privine uz njega i uzvikne njegovo ime. Ili je to bila samo jeka što joj je odjekivala glavom? Začuvši njezinu molbu,

izgovorenu ili tihu, on joj udovolji uronivši u nju. Zatim se posve umiri i s nevjericom je pogleda u oči.

- Moj Bože, Erin. Zašto mi nisi rekla? - upita tihim šaptom. - Nisam mislila da je to važno - odgovori Erin istim tonom. Lance se zagleda u dubinu njenih očiju. - Griješiš. Jako je važno. - Ne želim umanjivati važnost toga. Samo što sada to nije važno. - Što jest važno? Ona mu drhtavim prstima dotakne lice. - To što sam dobra za tebe. - O, Bože - dahne on, poljubi je i probije posljednji pečat njezine nevinosti. Kretali su se zajedno kao da je za njih napravljena koreografija, savršeno sinkronizirani, dovodeći jedno drugo do vrhunca ekstaze i ispunjavajući potrebu za koju nisu ni znali da postoji. Nije postojalo objašnjenje za taj spontani ljubavni čin. Da su izdvojili vrijeme za analiziranje svojih motiva, ne bi našli logičan razlog. Postali su žrtvama drevne sile koja nije ispričavala ili opravdavala svoje postojanje. Nije čak ni postojala dok se 133 ne bi rodila između dvoje ljudi. A to je samo po sebi dovoljno opravdanje. Strpljivo šapćući riječi, nerazumljive i nevažne, Lance ju je ohrabrivao, dovodeći je do sudbine kakvu nije mogla predvidjeti. Kad je onamo stigla, on joj se pridružio na kresti vala, a ona je osjetila kako je njegova puna veličanstvenost ispunila prazninu duboko u njoj. Nije se odmah povukao. Disao je isprekidano i hrapavo, a grozničavo je lica trljao o njeno uho. Držao ju je nježno, ali posesivno. Zar misli da je ona tlapnja? Snažne ruke koje su slavile njeno tijelo kao da su se bojale da bi u svakom trenutku mogla ispariti.

Kad je prilagodila svoje bokove da joj bude udobnije pod njegovom težinom, on zastenje, a zvuk se pretvori u drhtavi uzdah ushićenja. Ponovno buđenje strasti nadjača njezin prvobitni strah kad se on opet počne micati u njoj. Konačno, kad su se sasvim potrošili i njihovo se disanje vratilo na normalu, on izađe iz tople, svilene luke. Ispreplevši noge s njenima, on je privuče bliže i priljubi njenu glavu uza svoja prsa.

- Je li ti dobro? - upita. Prstima joj je prelazio duž kralješnice. - Malo bolje nego dobro - reče Erin. Tihi smijeh zazvoni u njenim ušima i ona podigne glavu. - Smiješ se iznenađeno će ona. - Zar je to tako neobično? - On upitno podigne obrvu. 134 - Za tebe jest. Rijetko se smiješiš, znaš - blago ga prekori. Lance se tada nasmiješi, ali mu oči

ostanu ozbiljne. - Ti omogućuješ da se smiješim - šapne. - Doista? - Da. Doista. - Poljubi je. Kad se njezin jezik progurao kraj njegovoga i potražio unutrašnjost njegovih usta, on je odmakne od sebe. - Erin, prestani s tim, ili se ja neću moći zaustaviti. A ti bi trebala biti bolesna. - Lance ustane i počne se odijevati. -Kakvom me to huljom smatraš kad se ovako namećem bespomoćnoj slaboj ženi? Osim toga, ja sam na dužnosti. Državni poslovi. - On se zlobno naceri. -No ovo je bila vraška stanka za kavu. Erin se nasmije. - Popravljaš se. Čak si se i našalio. Lance navuče sićušne plave gaćice. Ona uzdahne od zadovoljstva što ga može gledati kako se odijeva. - Nekako nisam mislila da si ti tip koji nosi tako seksi rublje. Gotovo jednako dobro izgledaš u njima kao i bez njih - vragoljasto će ona. On joj dobaci šaljivo strogi pogled. Zatim mu se licem razlije smiješak. - Kladam se da to kažeš svim momcima - koketno će on. Ona se ponovno nasmije. Kad se odjenuo, vrati se do kreveta i sagne nad nju. - Je li ti zaista dobro? Nisam kanio biti tako pohlepan, ali, Erin, ti... - Nije mogao dovršiti bez da je još jednom poljubi. - Jesam li te ozlijedio? -Nema sumnje da mu se u glasu osjećala zabrinutost. - Da, Lance, dobro mi je. I ne, nisi me ozlijedio 135 više od onoga koliko sam sama željela. - Ona se s ljubavlju nasmiješi i ukloni mu neposlušne pramenove kose s čela. - Bilo je predivno i ja se izvrsno osjećam. Lance sjedne na rub kreveta i uzme obje njezine ruke u svoje. - Erin polako izusti. Palcem je crtao krug po njenom dlanu i spustio pogled. Zatim podigne glavu i pogleda je u oči. - Ima toliko pitanja bez odgovora, ali nisam želio govoriti o drugim muškarcima dok sam bio u krevetu s tobom.

- Ne. Razumijem. Lance se sagne i poljubi mekanu oblinu njene dojke, a potom je nježno poljubi u usta. - Mogu li te kasnije posjetiti? - upita i požudno je pogleda čime je svojim riječima dao dvostruko značenje. - Hm, hm - lijeno će ona. To je bilo obećanje. - Odmori se malo. - Lagano je poljubi u čelo i izađe iz sobe. 136 8. poglavlje
Nekoliko sati kasnije Erin je izlazila iz kupaonice i ručnikom brisala kosu kad netko pokuca na vratima sobe. Imala je na sebi ogrtač od frotira pa reče: - Uđite. Na otvorenim se vratima pojavi Mikeova glava. - Gospođice O'Shea, imate poziv od nekog Barta. Želite li se javiti? Bart! Erin od zaprepaštenja pritisne prstima usne. Mike je radoznalo pogleda, a ona promuca: - D-da, javit ću se. Zamolite ga

da pričekava trenutak, molim vas. - Samo se javite u sobi gospode Lyman pa ne morate silaziti. - Hvala vam, Mike. Na vratima se okrene i reče: - Usput, drago mi je da se bolje osjećate. Prije nego mu je stigla odgovoriti, on smeteno sagne glavu i žurno izađe. U us137 poredbi s Mikeovom uobičajenom šutljivošću, to je bio pravi govor. Erin vrati vlažan ručnik u kupaonicu i počne nemilosrdno četkati svoje vlažne uvojke. Nastojala je dobiti na vremenu. Što bi mogla reći Bartu? Nije željela s njim razgovarati tako brzo nakon vođenja ljubavi s Lanceom. Zaspala je kad je on otišao pa nije imala vremena razmisliti o svojim reakcijama na njihovu intimnost. Čudesnost onoga što se dogodilo još uvijek je previše nova, previše osobna, previše sveta. Željela bi razmisliti o važnom događaju, rekonstruirati prizor, iznova proživjeti senzualni doživljaj, oslušivati dok joj u glavi odzvanjaju riječi što ih je Lance izgovorio. No ako ne bude razgovarala s Bartom, tko zna što bi mogao učiniti. Mogao bi naprečac stvoriti pogrešan - ili ispravan - zaključak i počinuti nešto nepromišljeno. Erin uzdahne i pođe u Melanienu sobu. Bolje da s njim razgovara sada nego kasnije. Međugradski telefonski razgovor nije način za raskidanje zaruka pa će normalno razgovarati s njim. Čim se bude mogla vratiti u Houston, morat će mu reći da se ne može udati za njega. Pogotovo ne sada.

- Halo - reče Erin u slušalicu. - Pa, već je bilo i vrijeme, šećeru. Gdje si toliko dugo? Već pet minuta visim na tom prokletom telefonu. Jesi li dobro, dušo? Je li ju Bart ikad nazvao imenom? Ljutito pomisli. 138 Odmah požali svoju ljutitu misao i vedro reče: -Dobro sam, Bart. Oprosti što si toliko čekao. -Nije ponudila nikakvo objašnjenje. - Kakav ti je brat? Sviđa li ti se? - Bartov joj je glas gulio živce. Njegova srdačnost i stalna veselost učine joj se nekako otrcanima. Tako različito od čovjeka koji u sebi nosi duboke osjećaje, ozbiljno shvaća stvari, a kad se smije, to je nešto posebno. - Šećeru, jesi li zaspala? - Bart će bučno s druge strane. - O, ne. Ja... ovaj... zapravo još nisam sreća Kena - s oklijevanjem će Erin. - Kako to, dušo? Sve je u redu, zar ne? - Da, da - žurno će ona. - Samo što je on na poslovnom putovanju, a njegova žena, Melanie, koju obožavam, držala je najboljim da mu ništa ne govorimo dok on... ovaj... ne dovrši taj posao. - Zvuči li to vjerojatno? Nije navikla lagati i to joj baš ne ide od ruke. Tako se teško koncentrirati. Stalno je nad

sobom vidjela Lanceovo strastveno lice i čula dragocjene ljubavne riječi što joj ih je šaptao u uho. - Tek sam se jučer vratio iz Panhandlea. Dobili smo još jednu bušotinu, šećeru. Baš bih volio da si bila ovdje i slavila sa mnom. - To je sjajno, Bart - reče Erin. Kakvu razliku predstavlja još jedna bušotina? Već ih ionako ima tridesetak. - Rano sam jutros nazvao tvoj ured pa mi je Betty dala ovaj broj. Tko je tip koji se javio ako nije tvoj brat? Nikad ne podcjenjuj Bart ovu oštroumnost. - To 139 je... - Misli, Erin! - To je Kenov poslovni partner. Svratio je ovamo kako bi ostavio neke papire. Melanie i ja bile smo u cvijetnjaku. Zato mi je toliko trebalo da se javim na telefon. Morao nas je naći. Nije mu željela govoriti o svojoj bolesti. S obzirom na to kakav je, uhvatio bi prvi zrakoplov za San Francisco. Prošle je jeseni dobila običnu prehladu. Idućeg se jutra izvukla iz kreveta jer je netko pozvonio na vratima i zaprepastila se kad je ugledala medicinsku sestru koja se javljala na dužnost. Bart je inzistirao. Ne, nikako ne želi da zna o njenoj bolesti. - Kad će se taj tvoj brat vratiti? Kad se ti vraćaš kući? Usamljen sam poput pustinjaka. Nedostaješ mi. Što joj je ono Lance promuklo šaptao? Podignu.. ah, Erin... Da, to je to... Da... čekat ću... čekat ću, draga... ali požuri! - I ti meni nedostaješ, Bart -čula je vlastiti glas ne razmišljajući o tome što govori. - Znam da je ovo za tebe važno, dušo, jer inače ne bih mirno trpio tvoje dugotrajno izbivanje. - A ja znam da nisi ni izbliza tako usamljen kako pričaš - bezbrižno će ona. - Jesi li svečane večere smanjio sa šest na četiri ovaj tjedan? - Ma daj, zlato. Nemoj me zadirkivati - pobuni se Bart. - Znaš da ni u čemu ne uživam ako ti nisi sa mnom. Požuri kući, dušice. Volim te, znaš. Erin s mukom proguta slinu. Je li Lance spomenuo ljubav? Je li ona to učinila? Je li rekla: Lance, volim te! Ne vjeruje. Zacijelo bi se toga sjećala. 140 Znam da me voliš, Bart - šapne Erin. - I ja tebe volim. - Samo ne na taj način. Ne dovoljno. Ni izbliza dovoljno. Ne kao - Treba li ti nešto? Novac? Mogu li nešto ovdje učiniti za tebe? Doista je vrlo ljubazan prema njoj. Hoće li biti povrijeđen kad mu kaže da se iznenada, ali preko glave zaljubila u drugog muškarca? Ne, Bart. Sve je u redu. Nazvat ću te za dan ili dva i obavijestiti te o svojim planovima. - Dobro, dušo. Pazi na sebe. U San Franciscu ima doista svakakvih tipova, znaš. Čuvaj se. - Hoću. Obećavam. Doviđenja, Bart. - "đenja, dušo. Erin spusti pogled na dijamant na

svom prstu diveći se onome što on jest: neprocjenjiv, savršen dragulj. No ima hladni odsjaj. Ne isijava toplinu. Ne dira je u srce vatrom kao što čine plave oči ispod zlaćanih obrva. Te oči imaju više vreline i kapricioznih prizmi svjetlosti nego savršeno brušeni kamen. Ona skinu prsten s prsta, poput mjesečara se vrati u gostinsku sobu i pođe do toaletnog stolića gdje je ostavila kutiju za nakit. Podigne poklopac, spusti prsten unutra i odlučno zatvori kutiju. Dok je sušila kosu, napravila frizuru te odjenula lagane vunene hlače i maju od angora vune, podrhtavala je od slabosti. Vruća, pjenušava kupka činila joj se predivnom, ali ju je posve iscrpila. Trebalo joj je nešto za jelo. Sišla je u prizemlje i porazgovarala s Mikeom koji je stalno bio blizu telefona u dnevnoj sobi. 141 Ušla je u kuhinju i upalila svjetlo. Kiša je prestala, ali je poslijepodne ostalo maglovito i mračno. Nije mogla naći limenku juhe od krumpira o kojoj je Lance govorio pa si je pripremila sendvič sa sirom i šalicu goveđe juhe. Gotovo je dokrajčila sendvič i pijuckala juhu kad su se otvorila stražnja vrata i ušao Lance. Njezino se lice odmah razvedri. Znala je da izgleda svježije i privlačno, rumena od uzbuđenja zbog njihova ponovnog susreta. Hoće li je poljubiti kad je Mike tako blizu? Radostan joj se pozdrav zaledi na usnama kad Lance zatvori vrata i okrene se prema njoj. Crte lica djelovale su mu tvrđe i hladnije nego onoga dana kad ga je prvi put vidjela. Oči su mu sjale poput komadića plavog leda dok ju je prodorno gledao. Tijelo mu se napelo, a mišići zgrčili od ljutnje. - Vidim da se bolje osjećaš. Nevjerojatno što može učiniti malo vježbe. - Govorio je gorkim tonom, a riječi su mu bile oštre, namjerno uvredljive i pune skrivenog značenja. - Puno mi je bolje - nesigurno reče Erin. Zašto je tako bijesno gleda? Žeželiš li nešto? - Mrzila je sebe zbog zamuckivanja. Čime li ga je tako naljutila? Zar je zaboravio što se dogodilo prije samo nekoliko sati? - Ne. Ne volim goveđu juhu. - Nešto hladno? - Ne, hvala, gospođice O'Shea - izgovori pretjeranom učtivošću. Zapravo sam došao vidjeti hoćete li mi posuditi svoj automobil. Vaš unajmljeni 142 automobil - ispravi se. - Clark je upravo nazvao i javio da se pokvario automobil kojim je povezo gospođu Lyman. Zapeli su u jednoj garaži. Ona je pitala mogu li doći po nju. - Da, svakako. - Zamolila je da pođete sa mnom, ako se osjećate sposobnom. Erin ustane i drhtavo kimne glavom. - Bit će mi drago. Dobro bi mi došlo malo svježeg zraka. - Ne znam

zašto, gospođice O'Shea. Meni se čini da ste u savršenom fizičkom stanju - podrugljivo će on. Okrene joj leđa i izađe iz prostorije zaputivši se prema dnevnoj sobi. Zašto se tako ponaša? Što se dogodilo u razdoblju od nekoliko sati i nježnog, strastvenog ljubavnika pretvorilo u sarkastičnog čovjeka ispunjenog mržnjom? Kako se on, ili bilo tko, može izrugivati tako eksplozivnom seksualnom sjedinjenju? Odgovor na njeno pitanje pogodi je poput vjedra hladne vode u lice. To njemu nije značilo koliko i njoj. Takve ljubavne veze zacijelo su uobičajene za čovjeka kakav je Lance. U ovom slučaju ljubav nije slijepa. Znala je da bi i druge žene privukao njegov izgled, kao i nju. Erin O'Shea pridružit će se redovima žena koje su privremeno zadovoljile seksualni apetit Lancea Barretta. On će lako zaboraviti ono što se dogodilo. Ispala je najstarijom vrstom budale. Nije izustila niti jednu riječ protesta. Njezina ju je savjest posve iznevjerila. Erin O'Shea oduvijek se ponosila svojim moralom i besprijekornim načinom života, a sad se 143 podala muškarcu bez razmišljanja o moralnim posljedicama. Sad ju je, zbog Lanceova ponašanja, preplavio osjećaj krivnje i samoprezira. Ponašao se prema njoj s neoprostivom grubošću i prezirom, a potom joj je okrenuo leđa i bezbrižno izašao iz prostorije. Izdržala bi da ju je vrijeđao jer je osjećala da je to zaslužila. No odjednom je obuzme golemi bijes. Poput većine žena, Erin nije mogla podnijeti ravnodušnost kod muškarca. Izletjela je iz kuhinje, bijesnih očiju, spremna za bitku. Izgubila je zamah kad ga je ugledala nagnuta nad stolom u mirnom razgovoru s Mikeom. Stavio je naočale i čitao izvještaj što ga je poslao jedan od njegovih ljudi. Baš ih je tada gurnuo na vrh glave. To je tako očaravajuća navika. Lance, što se dogodilo? uzvikne Erin u sebi. On se naglo okrene prema njoj kao da je čuo njezine riječi. Prokletstvo! opsuje Lance u sebi. Zašto mora izgledati tako lijepo? Korajno crvena boja maje naglašava njenu svijetlu put. Sive joj hlače pristaju poput rukavice, a on gotovo osjeti njene glatke mišiće pod svojim dlanovima. Tamni, mekani uvojci padaju joj oko lica, a on zna kako se senzualno mogu obavijati oko čovjekovih prstiju. Njezine oči, koje su ga opčinile od prvog trenutka kad ih je ugledao, sad blistaju neodređenim sjajem. Sjajem koji nepogrešivo govori o nedavnom upoznavanju muškarca. Njega. Gotovo se uspio uvjeriti da će čudesnost njihove ljubavi nestati i

pretvoriti se u običnost kad je ponovno vidi, da će se čarolija pokazati obmanom. Ni144 145 I šta ne može biti tako dobro. Njegov je mozak običan seksualni pokus pretvorio u nevjerovatno iskustvo. Kako je mogla toliko živjeti i ovako izgledati, a nikad ne upoznati muškarca? Njegova neočekivana spoznaja o njezinoj nevinosti umalo ga je zaustavila. Umalo. U tom trenutku ga ni pakao ni bilo koja katastrofa ne bi mogla zaustaviti. No što je s njezinim mužem? Možda je ipak lagala o tome. Onaj njezin otmjeni zaručnik zasigurno je najgluplji gad na svijetu. Svatko tko je toliko glup da takvu ženu pušta nevinom zaslužuje da ga mala spletkarica prevari. Uzdahne u sebi. U redu, Barrett, ona nije spletkarica. Do prije nekoliko je sati bila djeвица. Lance Barrett nikad nije nikoga razdjevičio. Nije ju ni na što prisilio. Zašto mu se bez riječi prepustila? Zašto? Zašto mu je dopustila vođenje ljubavi? Osim toga, zašto je tako svesrdno sudjelovala da se i on osjetio kao da mu je to prvi put? Nikad ga nijedna žena nije prihvatila tako duboko i bez ograničenja. Primila ga je u sebe takvom savršenosti da je to preraslo obično fizičko sjedinjenje i postalo duhovnim. Čak i nakon što joj je dao cijeloga sebe, nije se želio odijeliti od nje. Samo se snagom volje

uspio otrgnuti prije no što je iznova postao žrtvom žestoke gladi za njom. Sad ju je gledao i nije znao treba li je tresnuti po lažljivim ustima ili ljubiti dok ona ne uzvikne njegovo ime kao što je učinila kad je u njima istodobno eksplodiralo zasljepljujuće svjetlo i spojilo ih u blještavim. On kratko reče: - Uzmite kaput i ključeve automobila. - Okrene se k Mikeu i doda: - Ovo ne bi smjelo dugo trajati. Brzo ću se vratiti.

- Svakako, Lance - kratko odgovori Mike. Lance je čvrsto uhvati za nadlakticu i povede kroz vrata prema mercedesu. - Imate li povjerenja u moju vožnju? upita. - Jedino što vjerujem je da si sposoban ponašati se poput divljaka. Ona mu istragne ruku i baci ključeve u njega. Ljutito pođe do vratiju suvozača. Oboje s treskom zatvore vrata automobila, a on upali motor tiho psujući dok je čekao da se hladni motor zagrije. Konačno ubaci mjenjač u brzinu pa izjure s kolnog prilaza. Vani je bilo ugodno. Erin pritisne puce kojim se automatski spuštalo staklo na njezinom prozoru i udahne hladni večernji zrak. U tišini su jurili ulicama. Lance je čvrsto držao volan i uopće nije skretao pogled s ceste. Zbunjenost, bol i ljutnja borili su

se za nadmoć u Erininu umu, ali nije dopuštala da Lance vidi koliko je uzrujana. Prije će u paklu zahladiti nego ona pitati što se dogodilo i tako drastično promijenilo njegovo mišljenje o njoj. Nije morala dugo čekati da sazna o čemu je riječ. Erin ga iznenađeno pogleda kad je naglo skrenuo s glavne autoceste i pošao zavojitim stazama kroz drvored. Shvati da se nalaze u Golden Gate Parku, ali je ovo područje neosvijetljeno i pusto. Lance na 146 glo zakoči i ugasi motor. Velika stabla raširila su nad njima gole grane poput kišobrana bez svile. Večernja maglica obavila ih je teškom tišinom. Lance položi desnu ruku na naslon njezina sjedala i pogleda je. Duboke sjenke zastirale su mu lice pa je djelovao prijeteće. Erin se na trenutak uplaši. - Zacijelo ste jako ponosni na sebe, gospođice O'Shea. - Kako to misliš? - upita Erin. - Mislim da si od čovjeka koji je dovoljno star da zna sve trikove napravila vrhunsku budalu.

- Molim te, Lance, ne znam na što misliš. - Nastojala je razumno razmišljati iako joj je srce divljački tuklo. - Zar ne bismo trebali poći po - Oni mogu čekati - obrecne se Lance. - Želim ovo s tobom raščistiti, ovdje i sada. Njezin je bijes rastao pod utjecajem prezirnoga tona u njegovu glasu. Što bi trebao raščistiti sa mnom? Nemam pojma o čemu govoriš. Na njezino zaprepaštenje, on se naceri, ali mu smiješak ne dopre do očiju. - Doista nedostaješ onom jadnom pustinjaku, šećeru - reče savršeno oponašajući Bartov teksaški naglasak. Erin odjednom shvati o čemu je riječ pa je preplavi postiđenost i bijes. - Slušao si! Prisluškivao si moj razgovor! Lance nehajno slegne ramenima. - Navika. Slušam sve razgovore s Lvmanovom kućom. To si znala. Znala je, ali je zaboravila. - Ali znao si da je taj 147 poziv namijenjen osobno meni. Nije te mogao posebno zanimati! - O, ali jest, gospođice O'Shea - odbrusi joj on. - Začudila bi se koliko mi je podataka dao. Sad znam kakva si dvolična mala lažljivica. - Nisam! - vatreno će ona. - Nisi? Nedostaješ mi, Bart Volim te, Bart - oponašao ju je. Zaboravila si dobrom starom Bartu spomenuti što si radila malo prije njegova poziva. - To je odvratno - s gnušanjem će Erin. - Vraški si u pravu - vikne on. - Mislim da bi Bartu bilo prilično odvratno kad bi saznao da se njegova zaručnica jutros učila jebati s nevjerojatnim žarom. Erin ga bez razmišljanja pljusne. Nije ni znala da je to učinila dok u nepetosti automobila nije odjeknula pljuska. Dlan ju je pekao, ali se

isplatilo otrpjeti bol samo zbog zaprepaštenog izraza na Lanceovom licu. Međutim, njezina je pobjeda bila kratka vijeka jer ga je to natjeralo u akciju. Naglo je ispružio ruku i čeličnim stiskom joj zgrabio zglavak. - Ako to ikad ponoviš, slomit ću ti ruku - zaprijeti Lance, a ona mu je vjerovala. Glas mu je zvučio kao da u grlu ima pijeska. - Poznat mi je tvoj tip žene, gospođice O'Shea. Ona se trgne od bola u zglavku. - Ja nisam nikakav tip - hrabro se pobuni iako se nije tako osjećala.

- Da, jesi - izusti on varljivom blagošću. - Zabavno je lakrdijašiti s vladinim agentom, igrati se 148 špijuna, ali cijelo vrijeme znaš da se možeš vratiti svom tekšaškom milijuneru. - Ne - reče ona. Suze bola slijevale su joj se niz obraze. Ne fizičkoga bola što su joj ga zadavali njegovi prsti, već bola zbog njegova lošeg mišljenja o njoj. Kad bi joj barem dopustio da objasni. - Pa, igra je gotova. Možda ti je zabavno sa mnom, ali ja nikad ne igram izvan svoje lige. - Lige? - nesretno upita Erin. - Zašto misliš da smo u različitim ligama? - Zato, do vraga, jer ti voziš bijeli mercedes, a ja vozim smeđi chevette. Zar ti to ništa ne govori? - Tako joj naglo pusti ruku da ona zatetura i od inercije udari u njega. On se odmakne i zagleda kroz prozor. Potrajalo je nekoliko trenutaka dok nije posve shvatila što je rekao. Tada je uzavrela od bijesa. - Kako se usuđuješ tako me vrijeđati! izusti. - Kako se usuđuješ misliti da bi meni moglo biti važno kakav automobil čovjek vozi ili koliko novca ima. Ja... ja sam... spavala s tobom jer sam to željela. - Jesi li? - blago je upita i ponovno se okrene prema njoj. On se nagne nad nju i gurne je na sjedalo stavivši joj ruke na ramena. Unese joj se u lice. - Zar ti se ne sviđa način na koji Stanton vodi ljubav? Koju bi ispriku ponudila jednom starom Bartu u prvoj bračnoj noći kad bi saznao da nisi sasvim netaknuta? No on bi svakako zaključio da je tvoj muž uzeo ono što mu po pravu pripada. - Prestani, molim te - zajeca ona. On se svom težinom osloni na nju i šapne: - Kad 149 te zagrlj, priljubiš li se ovako uz njega? - Ona se uzvrpolji i pokuša ga odgurnuti, ali je on bio jači, a svojim je kretnjama dokazivao ono što je govorio. - Kad te ljubi, stvara li se u tvom grlu onaj zvuk zadovoljstva? Pokuša je poljubiti, ali Erin okrene glavu. Lance joj čvrsto uhvati čeljust i onemogućiti micanje glave, a tada brutalno spusti svoja usta na njezina. Borila

se, ali njegov stisak nije popuštao. Tako joj je jako pritiskao čeljust da se bojala kako bi joj u svakom trenutku mogle popucati kosti.

- Reagira li tvoje tijelo na njega onako kako reagira na mene? Lance odmakne njezin kaput i šakom joj pokrije dojku. Usprkos svojoj volji, ona osjeti kako odgovara na njegov dodir. Njegovi se prsti utisnu u mekano tkivo, a potom je počnu milovati. Ono što je trebalo biti uvreda pretvorilo se u milovanje. Zavuče joj ruku ispod maje i položi joj dlan na голу kožu. Otkopča njezin prsluk i zarobi isturenu bradavicu prstima koji više nisu okrutni, već nastoje pružiti zadovoljstvo. Samo su njegova usta nastavila agresivno napadati. No postupno su i ona prestala kažnjavati i počela nagovarati. Poljubac se suptilno promijenio pa Erin toga nije bila ni svjesna dok nije čula sebe kako uzdiše od užitka. Njezine su se usne smekšale i prihvatile zamamnu moć njegova jezika. Njezino tijelo postane podatno pod njegovim rukama. Nije ni znala da je tiho izustila: - O, Lance - dok se on nije naglo otrgnuo od nje. 150 Njegovo ime, izgovoreno tako usrdno, probilo je zid ljutnje i prezira što ga je podigao između njih nakon slušanja njenog razgovora sa Stantonom. On se brzo povuče iza volana i objema ga rukama zgrabi kao da ga kani istrgnuti i uništiti. Osloni čelo na nadlanice. Bože! Što li je umalo učinio?! Erin ga je promatrala s osjećajem prazne bespomoćnosti. Lance se zgrbi i dlanovima protrlja oči, a prste zavuče u gustu, razbarušenu kosu. Prsa su mu se uzdizala i spuštala dok se nastojao pribrali. Konačno uzdigne molećive oči prema njoj i raširi ruke pokazujućismućenost. - Žao mi je - reče. - Nikad, nikad u životu nisam... Ako sam te povrijedio... žao mi je - promuklo ponovi. Čvrsto stisne oči te palcem i kažiprstom stisne most nosa. Više je govorio sebi nego njoj kad je glasom punim očajanja rekao: - Ne znam što se sa mnom događa. Melanie nije zapazila ili je nije bilo briga za napetost što je vladala između druga dva putnika u automobilu. Njih se troje vozilo kući u svekolikoj tišini. Erin je opazila da su oči njezine šurjakinje crvene i otečene, što je govorilo o tome da je nedavno plakala. Inače živahna žena jedva im je promrmijala pozdrav kad su stigli u garažu, a ona je sjela na stražnje sjedalo. Lance je rekao Clarku da ostane u garaži dok se automobil ne popravi. Melanie se stisnula u kutu sjedala i jasno im sta151 vila do znanja da nije raspoložena za razgovor. Od svog

dolaska u San Francisco Erin nije vidjela Melanie ovako malodušnu. To je bila depresija kakvoj ni suze nisu pomagale, beznadni očaj koji nije nalazio izlaza kroz uobičajene kanale. Čim su ušli kroz ulazna vrata njene kuće, Melanie se ispričala i pošla na kat. Lance i Erin nisu razmijenili niti jednu riječ. Ona je objesila svoj kaput na vješalicu u hodniku i pošla u kuhinju po čašu vode. Kad se vratila hodnikom prema stubištu, sreća je Lancea koji je izlazio iz dnevne sobe gdje je razgovarao s Mikeom. Hladno, bezlično kimanje glavom podsjetilo ju je na pozdrav neznanca. Jutros je ležala u njegovom naručju i slušala njegove strastvene izljeve. Intimno poznaje njegovo tijelo, a ipak ga uopće ne poznaje. Jasno joj je zašto se onako razbjjesnio. Čuo je njezin razgovor s Bartom i posve ga pogrešno protumačio. Kako je može smatrati sposobnom za takvu dvoličnost? Zar doista misli da tako neozbiljno shvaća ono što se među njima dogodilo? Ako misli, onda je uopće ne poznaje. Točno o tome se radi. Oni ne poznaju jedno drugo kad je riječ o doista bitnim stvarima. Kad je stigla do svoje sobe, brzo se pripremila za spavanje. Baš je ugasila svjetlo u kupaonici i pošla prema krevetu kad se na vratima začulo tiho kucanje.

- Ja sam. 152 - Uđi, Melanie. Još nisam u krevetu - odgovori Erin. Melanie uđe odjevena u laganu kućnu haljinu iznad spavaćice. Smetam li ti? - Ne, naravno. Kako si provela dan? - Erin upita mlađu ženu koja se bezvoljno spustila u naslonjač. - Bilo je užasno, Erin. - Plavokosa je glava odmahivala s jedne na drugu stranu. Vrtjela je vjenčani prsten na prstu. - Moji me roditelji izluđuju. Nazvali su rano jutros i inzistirali da ih danas dođemposjetiti. Znaš li zbog čega su me željeli vidjeti? Zbog razvoda. Žele da zatražim razvod od Kena. - O, Melanie! Kako im tako nešto uopće može pasti na pamet u ovakvom trenutku? - Ne znam. Nisam ih uopće htjela slušati, jasno, ali oni su uporno ponavljali razloge zbog kojih bih to trebala učiniti. Nisu htjeli slušati moj jedini razlog protiv toga. Ja volim Kena. - Melanie pokrije lice rukama i počne jecati tako da se Erinino srce cijepalo od sažaljenja. Erin klekne ispred Melanie, privuče je u zagrljaj i počne tješiti. - Ionako je otac kriv što je Ken učinio to što je učinio. Uvijek je vršio pritisak na Kena, davao mu nemoguće zadatke u banci, a potom ga sramotio pred drugim ljudima ako ih nije mogao izvršiti. Ken se jako trudio, ali to nikad nije bilo dovoljno dobro.

Tijekom protekle godine želio je promijeniti posao, ali ja sam ga molila da to ne čini. Otac nema sinova, znaš, a ja sam mislila da bi Ken mogao ispuniti tu prazninu koju ja nisam mogla ispuniti. Bila 153 sam tako sebična. Nisam vidjela što sve to čini Kenu kao muškarcu. - Nemoj sebe okrivjavati, Melanie. Ken je odrasla osoba. Možda je patio u sebi, osjećao se nesposobnim i nesigurnim, ali pogriješio je i mora snositi posljedice. Njemu je to jasno. Sigurna sam da on ne okrivljuje tebe. - U tom slučaju, zašto nije ni pokušao stupiti u vezu sa mnom? Nisam ga ni čula ni vidjela otkako je onoga jutra otišao na posao. Erin, tako sam nesretna bez njega. Erin uzdahne i potapša Melanie po leđima pružajući joj ono malo utjehe koliko je mogla. - Mislim da ne pokušava stupiti u vezu s tobom zato jer te voli. Ne želi te uplitati u to. Štiti te. - Više bih voljela da imam manje zaštite, a više njega. Erin se blago nasmiješi. - To mogu razumjeti, ali sumnjam da muškarci tako razmišljaju. - Na trenutak se zamisli, a tada reče: - Oni posve drugačije gledaju na stvari. Melanie obriše nos papirnatim ubrusom kojeg joj je Erin pružila. Obriše suze i primijeti: - Danas nisam bila ovdje i pomagala ti. Nisam te čak ni pitala kako se osjećaš. - Dobro mi je. Puno bolje. Melanie odsutno kimne glavom. Erin je vidjela da je još uvijek jako uznemirena. Nestanak muža izaziva u njoj tjeskobu, a taj teret mora ponijeti sama. 154 Kao da potvrđuje Erinin zaključak, Melanie reče: - Ako nemaš ništa protiv, mislim da ću se vratiti u svoju sobu. Večeras nisam bašnajbolje društvo. Želim ležati u krevetu što ga dijelim s Kenom i razmišljati o njemu. Zvuči li to šašavo?

- To zvuči savršeno normalno. Ako usred noći poželiš s nekim razgovarati, ja sam ti na raspolaganju. Nećeš mi smetati. - Hvala, Erin. Ja... doista mi je drago da si ovdje. Mršave ruke zagrle Erin oko vrata, a ona privuče Melanie bliže k sebi. - I meni je drago što sam ovdje. Laku noć. - Laku noć. Erin je tijekom dana tako puno spavala pa je mislila da neće moćiusnuti, ali se prevarila. Željela je analizirati neobično Lanceovo ponašanje, ali se njezin um nije na to htio usredotočiti. Kenov nestanak bio je problem s kojim se i dalje trebalo nositi, a mučila ju je i Melaniena malodušnost. Njezin je um odbijao razmišljati o svim tim teškim problemima pa je zaspala čim joj je glava dotaknula jastuk. Snovi su joj bili puni Lancea. U jednom je trenutku bio okrutan i osvetoljubiv. U idućem se nalazila u čarobnom

zagrljaju i vodili su ljubav. Pod prstima je osjećala mekoću njegove kose dok mu je milovala potiljak. Njegov joj je miris već bio tako poznat da ju je posve obavio dok je ležao uz nju. Ponavljao je njeno ime kraj Erinina uha. Ona ga je privukla još bliže i obavila mu ruke oko vrata. 155 Nakon što je otvorila oči, na trenutak joj se činilo da još uvijek sanja. Lance je tiho izgovarao njeno ime. Nagnuo se nad nju. Njezine su ga ruke čvrsto držale oko vrata. - Što... - dahne Erin, povuče ruke k sebi i žurno posegne za pokrivačem. 156 9. poglavlje, u redu je. Žao mi je ako sam te prestrašio - šapne Lance. Erin - Što radiš ovdje? - ljutito upita Erin. Kakvu li sad igru igra? Nije imala povjerenja u njega. Previše je nepredvidljiv. Ne razumije ga. Niti razumije zašto joj srce tako lupa i tijelo podrhtava kao da je san bio stvaran. Bilo je tako živo. Mogla je osjetiti - Erin, moram ti nešto reci. Hoćeš li da upalim svjetlo? - Ona odmahne glavom. - Dobili smo neke vijesti. Nisu dobre. Trebala bi mi pomoći da kažem gospođi Lyman. - Ken? Vidjela je kako kima glavom, a potom kaže: -Da. - Loš je predosjećaj ispuni strepnjom. - O, Bože - drhtavo će ona. - Lance, našli ste ga? - Da. - Lance duboko udahne. U mraku opazi 157 kako je stisnute šake pritisnula na usne. Uzme ih i ugrije toplinom svojih. - Erin, on je mrtav. - Ne - dahne ona i odmahne glavom. To ne može biti istina. Bog nije tako okrutan. - Ne -glasno ponovi s više odlučnosti. Lance je uhvati za ramena i reče: - Žao mi je, Erin, vjeruj mi. Našli su ga kasno sinoć u otrcanoj hotelskoj sobi u predgrađu San Diega. Očito je čekao priliku da zbriše preko granice. Pokušavala je shvatiti sve činjenice, ali joj to nije polazilo za rukom. Samo joj je jedna teška istina doprla do mozga. Nikad neće svoga brata vidjeti živoga. Kenneth Lyman je mrtav. Shvati da je Lance prestao govoriti pa beživotnim glasom upita: -Kako? - Zar je to važno? - Kasnije ćemo o tome - Reci mi sada - zatraži Erin. - Ubijen je - uzdahne Lance. - Ukrali su mu sitniš, ručni sat, takve stvari. Ironija je u tome što su ispod kreveta našli kovčeg s pronevjerenim novcem, netaknut. - Pričeka na trenutak, a zatim upita: - Je li ti dobro? - Da - odgovori Erin. I sama se čudila svojoj smirenosti. - Bit će bolje da kažemo Melanie. -Nije čekala da on nešto kaže. Ustane i odjene kućnu haljinu. Kad se okrenula, on je već bio u hodniku. Pred vratima Melaniene sobe on predloži: - Zašto ti ne pođeš unutra i probudiš je, Zovi me kad budeš spremna. To je bilo najteže što je u

životu morala učiniti, ali Erin je ušla u sobu, probudila Melanie, pomogla joj da se odjene i zatim stajala uz nj ti dok joj je Lance govorio o smrti njezina muža. Erin je očekivala da će se njezina šurjakinja onesvijestiti, plakati, vriskati, ili dobiti histerični napadaj. Ali ona je mirno slušala Lancea, bez suza. Kad je Lance konačno završio s iznošenjem činjenica, poštedivši je pojedinosti, ona bezizražajnim glasom reče: - Mislim da sam znala da je mrtav. Cijeloga sam dana imala osjećaj da ga više nikad neću vidjeti. Čudno je kako sam znala. Pitala je Lancea kakvog se postupka moraju držati, a on joj je odgovorio. - Pa, sigurni smo da je riječ o njemu, ali vi ćete nažalost morati poći onamo i identificirati tijelo. Zato što je njegova smrt posljedica zločina, morat ćete potpisati hrpu papira prije nego vam predaju njegovo tijelo. Ja vam mogu pomoći u svemu tome.

- Hvala vam, gospodine Barrett. Sigurna sam da će mi dobro doći vaša pomoć. - Nazvat ću vaše roditelje - Ne! - izusti Melanie s novostečenom zrelošću. - Sama ću to obaviti. Samo bih željela da Erin pođe sa mnom. Lance je izgledao kao da će se pobuniti, ali Erin reče: - Naravno - prije nego je on stigao progovoriti. Na licu mu se vidjelo da je prihvatio njihovu odluku. Pogleda na sat i reče: - Pobrinit ću se za rezervacije u zrakoplovu. Sad je šest i trideset. Možete li se spremi za dva sata ili tako nešto? - Da, bit ćemo spremne - mirno izjavi Melanie. 159 Događaji iduća dva dana zauvijek su ostali maglovito usječeni u Erinino sjećanje. Nije se svega sjećala, ali će neki događaji ostati u njenu umu dokle god bude živa. Ona i Melanie su se nekako uspjele na vrijeme pripremiti za put u San Diego. Odjenule su se udobno i praktično. Erin je nosila mornarsko plavu jaknu iznad žućkasto bijele svilene bluze. Stavila je vunenu suknju boje karamela. Kad su izlazili iz kuće, uzela je kožnati ogrtač i nosila ga preko ruke. Melanie se slično odjenula, a kosu je stegnula u konjski rep. Lice joj je djelovalo golo jer je posve uklonila šminku. No bila je lijepa poput junakinja iz tragedija. Erin je iz dubine srca suosjećala s mladom ženom koja je pokazivala takvu hrabrost. Lance je vozio popravljeni službeni automobil do zračne luke. Melanie je tiho sjedila u svom kutu stražnjeg sjedala. Erinine su oči bile vlažne od suza, ali su Melaniene ostale suhe. Jedinu znak njezine boli bilo je stiskanje Erinine ruke tijekom leta od San

Francisca do San Diega. Jedna je sjedila do prozora, a druga uz prolaz. Torbice i ogrtače odložile su na sjedalo između sebe. Lance je sjedio s druge strane prolaza i cijelo je vrijeme zurio kroz prozor. Bio je uljudan prema Melanie. Isto se ponašao i prema Erin, ali je to bilo bezlično i daleko. U zračnoj luci ih je dočekaio čovjek sličan Mikeu i poveo ih do još jednog neupadljivog automobila. Lance je sjedio na prednjem sjedalu, kraj šutljivog vozača, a Erin i Melanie su se smjestile otraga. Dva su muškarca tiho razgovarala, ali one nisu razabirale njihove riječi. Melanie je promatrala promet i krajolik poput hipnotizirane osobe. Činilo se da satima sjede ili stoje u mračnim, tihim hodnicima i čekaju na ovog ili onog službenika. Lance je ulazio i izlazio iz ureda, razgovarajući s ljudima u odijelima koji su znatiželjno pogledavali Melanie. S vremena na vrijeme podvrgnuli bi je ispitivanju. Ona je na pitanja odgovarala ravnodušno, ali iskreno. Rijetko se tko obraćao Erin. Njezina jedina dužnost bila je pružiti podršku Melanie koja je kroz sve to prolazila s više samopouzdanja no što je Erin mogla pretpostaviti da ga ima. Srećom, Erin je morala priznati da je Lance štitio Melanie od mnogih neugodnosti. Zacijelo je preskočio mnoge zakonske postupke i pomogao da se sve skupa znatno ubrza. Činilo se da su donekle upletene sve snage zakona, savezne, državne i lokalne, a svakoj je trebalo pružiti informacije i odgovore. Sunce je davno zašlo kad su izašli iz posljednjeg ureda i odvezli se u bolnicu. Erin je strepila od ove posljednje obveze. Iako je njegov identitet već bio potvrđen, moraju poći u mrtvačnicu i pogledati Kenovo tijelo prije nego im dopuste da ga odvezu. Čovjek koji ih je dočekaio u zračnoj luci vodio je Melanie hodnikom prema vratima u dnu. Erin ih je slijedila. Lance je bio iza nje. Prije nego su stigli do zlosretnih vratiju, on ju je pograbio za nadlakticu i okrenuo prema sebi. -Erin, ti ne ideš unutra - rekao je tiho, ali odlučno.

- O da, idem. Melanie me treba. 161 - Ja ću poći s njom. Ti ne ideš unutra - ponovio je. - Nemoj mi govoriti što hoću ili neću učiniti. - Oslobodila je rukunjegova stiska. - Želim vidjeti svoga brata. - Ne, ne želiš. Ne ovako. - Tada ju je uhvatio za obje ruke. - Razmisli, Erin. Stvorila si svoju sliku o njemu. Bio je zdrav, privlačan mlad čovjek. Ne bi li radije o njemu uvijek mislila na taj način... - Glas mu je zamro. Zatim je usrdno rekao: - Ne želiš da ga nosiš u sjećanju

ovakvog kakav je sada. Nemoj ići unutra. Njegov molećivi pogled i napeta crta oko ustiju uvjerali su je da on ima pravo. Kimnula je u znak slaganja i poraženo se oslonila na njega. Poveo ju je do obližnjeg kauča i pomogao joj da sjedne. Drugo dvoje je za to vrijeme stiglo do vratiju mrtvačnice te su čekali Lancea. On je umirujućom kretnjom položio ruku na Erinino rame i šapnuo: - Vratit ću se za minutu. Kad se njih troje vratilo u hodnik, Melanie je tiho plakala u muški rupčić. Erin je pojurila prema njoj i zagrlila mlađu ženu koja kao da se nekako stisnula u posljednjih nekoliko minuta. U ruci je grčevito stiskala bijeli papir. Melanie je uplakano lice podigla prema Erin. - Ovo su našli u njegovom džepu. To je pismo za mene, Erin. Volio me je. Tako je napisao. Volio me je. - Naslonila se na sve slabiju Erin i jecala, a cijelo je vrijeme ponavljala kako ju je Ken volio. Erin je držala Melanie uza se dok su sjedile na 162 istom neudobnom kauču, a Lance je sređivao sve potrebno za prebacivanje Kenova tijela u San Fran-cisco. Erin je bilo drago što Melanie plače. To će joj donijeti prijeko potrebno olakšanje jer suze pročišćavaju. Puno je bolje plakati nego ponašati se poput zombija kakva je Melanie bila cijeloga dana. Tijekom vožnje natrag do zračne luke i dok su čekale svoj zrakoplov, Melanie je nastavila davati oduška svom bolu. Bila je posve iscrpljena kad su se ukrkali u zrakoplov. Srećom, na kasnom noćnom letu nije bilo gužve. Ljubazna, suosjećajna stjuardesa predložila je da maknu naslone za ruke što su dijelili sjedala tako da se Melanie može ispružiti. Ona se nije protivila pa ju je Erin pokrila te je ubrzo sklopila od plača otečene oči. Lance je razgovarao sa svojim suradnikom pa se posljednji ukrcao u zrakoplov. Sjeo je kraj Erin i gurnuo kovčeg obična izgleda ispod sjedala pred sobom. Erin je znala što je to te je skrenula pogled. Smeđi je kovčeg bio nešto odvratno što je uništilo život njezina brata. Nakon što je zrakoplov poletio u mrak, a svjetla San Diega postala samo svjetlucavi sag, Lance je upitao: - Kako joj je?

- Plakanje je pomoglo. To joj je bilo potrebno. Mislim da je... dobila potvrdu o njegovoj smrti kad je vidjela njegovo tijelo. - Erin je ovlažila usne i pitala: - Je li bio...? - Ne. To je bilo milosrdno umorstvo - gorko je rekao. - Izvještaj mrtvozornika navodi gušenje kao 163 uzrok smrti. Zacijelo su ga ugušili tako što su mu pritisnuli jastuk na lice dok je spavao. Erin je rukom pokrila usta i vidljivo proplije-djela, ali

nije ništa rekla. Zurila je ravno naprijed. - Zahvalna sam mu što je napisao ono pismo - zamišljeno je rekla. - Bez obzira što tamo piše, izgleda da ju je uvjerilo u njegovu ljubav. - Da. Drago mi je da su provalnici to ostavili. - Postoje li osumnjičeni? - Ne. To će ostati jedno od nerješivih umorstava. Pljačka je motiv. On, ili oni, ušli su i izašli u roku od samo nekoliko minuta. Očito je riječ o profesionalcima. Jasno, imamo sreće da nisu vidjeli novac ispod kreveta. - Da, baš imamo sreće - prezirno je izustila. Obuzela ju je neodoljivapotreba da ga povrijedi. Željela ga je kazniti za ono kako se prethodne večeri ophodio prema njoj. Htjela je da pati zbog uvredljivih riječi onako kako je ona patila. - Trebao bi biti jako ponosan na sebe, gospodine Barrett. Možeš se vratiti kući kao junak. Što kažeš kad nekome uspiješ uništiti život? Pa, dečki, ovoga možemo zaključiti. Ili možda Ovaj je slučaj gotovi To nije bilo pošteno. Znala je da nije. Nije on odgovoran za Kenov zločin. Međutim, ona je povrijeđena. Nikad neće vidjeti svoga brata. Svi njezini snovi o uspostavljanju obiteljskih veza, dijeljenju, pronalaženju bratske ljubavi, okrutno su uništeni. Željela se osvetiti na nečemu, nekome, za bol što ju je osjećala. Lance joj je bio pri ruci. Nije bilo pošteno, ali ona je osjetila perverzno zadovoljstvo kad 164 je vidjela kako mu se usta stežu. Njegove su se obrve spustile nad ljutite oči. Kako bi pobjegla pred tim pogledom, Erin je nagnula glavu na naslon i zatvorila oči. Nekoliko minuta kasnije više je osjetila nego čula kako je zaustavio jednu stjuardesu dok je hodala prolazom. Lance ju je gurnuo po laktu i naredio: - Evo, popij ovo. Držao je čašu žestokog pića. - Što je to?

- Konjak. Potreban ti je. Odmahnula je glavom. - Ne pijem tako jaka pića. On ju je podrugljivo pogledao i rekao: - Pa, ja pijem. - Lance je iskapio prvu čašu jantarne tekućine, a na oči su mu navrle suze. Iskrivio je lice u grimasu i uvukao zrak kad ga je žestoki alkohol pogodio u želudac, ali je tada spustio glavu na naslon i zatvorio oči. Doista bi to trebala kušati. Čini čuda za živce. - Drugu je čašu polako pijuckao. Nekoliko dugih trenutaka nisu govorili. Tada je on blažim glasom progovorio. - Žao mi je zbog Ly-mana, Erin. Nisam želio da to ovako završi. Ona se okrenula prema njemu. Njihovi su se pogledi susreli preko nekoliko centimetara prašnjave presvlake što ih je dijelila. - Znam šapnula je Erin. - Ono što sam maločas rekla bilo je glupo i nepošteno. Opraštaš mi? Umjesto odgovora, ispružio je ruku

i uhvatio njezinu. Vratio je čašu stjuardesi i premjestio se na srednje sjedalo, bliže Erin. Podigao je naslon za ruke što ih je dijelio. U zrakoplovu je gorjelo jako malo svjetiljki. Ono malo putnika je ili spavalo ili 165 koristilo prigušena svjetla iznad sjedala. Stjuardese su se pobrinule za sve potrebe putnika i povukle se na svoja mjesta. Dok je njezina ruka počivala na dlanu njegove, on ju je proučavao prstima druge ruke. Prelazio je po dugim, ovalnim noktima, zglobovima prstiju i tankim, nježnim venama na njenoj nadlanci. Koljenom je pritiskao njezino. Nekako se njezino rame našlo pod zaštitom njegovog. - Pričaj mi o svome mužu, Erin. - Tiho je izgovorio te riječi, gotovo nezainteresirano. Nije se pretvarala da ga ne razumije. Popustivši neodoljivu porivu, Erin je spustila glavu na njegovo rame. - Joseph je bio najljubazniji čovjek kojeg sam ikad upoznala. Postigao je golemi poslovni uspjeh. Dijelom je za njegov uspjeh bila zaslužna činjenica da su ga svi njegovi djelatnici obožavali. Čak je i najbeznačajnijem kuriru davao dio dobiti. Netko bi ga mogao optužiti da je bio lukav upravitelj, ali ja mislim da je zapravo želio raspodijeliti svoje bogatstvo. Lance je podigao ruku i obujmio joj ramena, pri-vukavši je bliže k sebi. Njezina je glava počivala na njegovim prsima. - Kad je počeo pokazivati zanimanje za mene, mislila sam da je to zato jer cijeni moje prosudbe, moje poznavanje posla. Doista je bilo tako. Ali tek sam nakon nekoliko naših izlazaka na večere shvatila da mu se sviđam. Dok sada o tome razmišljam, mislim da sam ga vratila u mladost. Bio je udovac dugi niz godina. Njegova su djeca odrasla i vodila su vlastite živote. Dugo mu 166 je posao bio sve što je imao u životu. Bio je usamljen.

- U svakom slučaju, zaprosio me. Bila sam iznenađena i pomalo uplašena. Uvijek je bio tako besprijevano uglađena ponašanja da me je njegova bračna ponuda uhvatila posve nespremnom. Pristala sam, ne zato što sam ga voljela, bar ne romantično, već zato što sam mislila da ću ga povrijediti ako ga odbijem. Njezina je ruka našla put do Lanceova bedra pa je prstom prelazila po crti na njegovim hlačama. - Udala sam se za njega i time izazvala ogorčenje okoline. Proglasili su me oportunisticom, kopačicom zlata. Nije mi bilo drago da ljudi imaju loše mišljenje o meni, ali sam znala da se mojim motivima nema što zamjeriti. Nisam mogla dopustiti da takvi stavovi utječu na mene ili Josepha. Bila sam mlada, usamljena i pomalo

polaskana da me tako važan čovjek može voljeti. To je zapravo bilo sve. Umro je kasnije iste godine. Lance joj je zarobio ruku i pritisnuo je na svoju nogu. - Nije baš sve v Erin. Zbog intimnog tona u njegovu glasu Erin je po-rumenjela. Načas je podigla pogled. Nagnuo joj se tako blizu da su im se lica gotovo doticala. Probadao ju je pogledom. Opet mu je spustila glavu na prsa. - Brak nije nikad konzumiran. Joseph... je pokušao, ali... već je bio bolestan - mucala je. Njezino je lice postalo jarko crveno i užareno. Kad je pošao 167 k liječniku na pregled za... ovaj... ono drugo, otkrili su karcinom. Nije ga se moglo operirati. Vrativši se u mislima na žalosne dane nakon Jo-sephove smrti, Erin je postala svjesna promjene što ju je doživjela nakon upoznavanja Lancea. Poslije Josephovih neugodnih nastojanja da je u fizičkom smislu učini svojom ženom, počela se bojati seksa. Obuzeo ga je takav očaj kad nije mogao biti muž u punom smislu riječi, da je Erin jednako snažno osjećala njegovu bol i postidjenost. Više nikad nije željela imati nikakve veze sa seksom. Zasigurno ne vrijedi toliko da se zbog toga žrtvuje nečije samopo-štovanje.

Kasnije nije imala veza s muškarcima. Razlog tome nije bilo pomanjkanje kandidata. U New Yorku su joj mnogi muškarci udvarali prije i nakon njene udaje za Josepha, ali ona je uspijevala obuzdavati njihove strasti dok ne bi postali dovoljno frustrirani da potraže druge partnerice. U Houstonu se uglavnom događalo nešto slično sve dok nije upoznala Barta, a on je prihvatio njezin uvjet da neće s njim spavati. Nije ju plašio sam čin. Bračni par O'Shea živio je u ljubavi te su vodili zdrav, aktivan seksualni život. Čak i kao dijete, Erin je shvaćala da njezini roditelji dijele nešto posebno. Najviše se bojala da će se ponovno razočarati ako nešto pode po zlu. U tom slučaju, zašto je tako spremno prihvatila Lancea Barretta? Još od onoga prvog zagrljaja, kad ga je držala Kenom, osjećala je kako u njoj ra168 ste i buja žudnja te se širi poput šumskog požara. Čak i dok se prepirala s njim, morala se boriti protiv silne seksualne privlačnosti. A on je to znao. Njezino tijelo nije uspijevalo prikriti svoju žudnju, a njegovo je instinktivno odgovorilo. Ona je nesvjesno širila magnetsku silu koju on niti je ignorirao niti joj se opirao. Igrala je opasnu igru. Odbijala je postati Barto-vom ljubavnicom dijelom i zato što je žarko željela imati obitelj. Nekako je znala da Bart nije tip muškarca kakvog je željela za muža i oca svoje djece. Odnos s njim

mogao je postati prepreka na putu do ostvarenja onoga što je najviše u životu željela. Ako je Bart predstavljao prepreku, Lance je cijela planina na putu njenim željama. Za nekoliko će dana svatko poći svojim putem i više se nikada neće vidjeti. Zašto stavlja na kocku svoju budućnost? Kratka ljubavna veza s Lanceom nikamo ne vodi. To je glupo. Beznadno. Nemoralno. Ipak je, dok je osjećala njegov dah na svom obrazu i blagi pritisak ruke na dojci, također znala da joj je to suđeno i izvan njezine

kontrole. Podigla je glavu i pogledala ga. On se utapao u dubinama njenih tamnih očiju, širokih i vlažnih od njezina razmišljanja. Usne su mu sestisnule u strogu crtu kad je rekao: - Žao mi je zbog onoga što se sinoć dogodilo u parku.

- Bio si bijesan - jednostavno je odgovorila. - Znala sam to. - To nije isprika za ono što sam zamalo učinio. Bože! Silovanje. - On uzdahne od gađenja nad soUspješnapotruga 169 bom. - Nikad nisam bio nasilan prema ženama, Erin. Vjeruj mi. Jesam li te povrijedio? - Izraz krivnje na njegovu licu grijao joj je srce. - Malo - rekla je uz smiješak. - Volio bih da se to nikad nije dogodilo. Kad bih mogao nekako izbrisati, odmah bih to učinio. - Zašto se ne ispričaš? - predložila je zavodničkim glasom. Lance se nježno nasmiješio i stavio joj kažiprst na usne. Pomicao ga je od jednog kuta ustiju do drugog, milujući je polako i provokativno. Erin, ispričavam se zbog svog odvratnog ponašanja. - Prihvaćam tvoju ispriku - šapnula je Erin. On joj je prstom spustio donju usnu i počeo istraživati njene zube. Kradomice se osvrnuo oko sebe. - Volio bih da nismo na tako javnom mjestu - promrmljao je. - Zašto? Što bi učinio da nismo? - E... Erin. - Izgovorio je njezino ime kroz stisnute zube kad mu je ustima zarobila prst i stala ga nježno sisati. - Ako se tvoja ruka pomakne malo više gore na mom bedru, sigurno ćeš znati što bih učinio. - Što bi učinio? - bez daha ga je izazivala. Prihvatio je izazov. Vjerojatno bih te ovako poljubio. Čvrsto ju je držao u zagrljaju jednom rukom, a drugom joj je obuhvatio lice i spustio svoje usne na njezine. U početku ju je mamio, nježno grickajući njene usne, vlažeći ih svojim jezikom. Tada se povukao da vidi rezultate svog mučenja. Crnim tre170 pavicama obrubljeni kapci napola su joj zastrli oči, a kroz sjajne i vlažne usne isprekidano je disala. - Erin - dahne on i pokrije njena usta svojim. Sad nije vrijeme za rješavanje njihovih problema.

Pa što ako ima zaručnika milijunera? Sad ne nosi njegov prokleti dijamantni prsten. Točno je znao kad je skinula taj simbol pripadanja drugome muškarcu. Pa što ako je više nikad neće vidjeti? Što ako zarađuje četverostruko više od njega? Kakve veze sve to sad ima, dovraga? Ona je ovdje. Mračno je i ugodno, a oni su potrebni jedno drugome. Njezino je tijelo podatno i udovoljava zahtjevima njegovoga. Njezina obožavana ruka počiva na nekoliko centimetara od onog njegovog dijela koji ju je intimno upoznao i čezne za tim da se to ponovno dogodi. Njezine su usne rastvorene i spremne za njegov radoznali jezik. Jedva je potisnuo jecaj što mu se stvorio u prsima i stegnuo ga u grlu.

- Imaš okus po konjaku. - Poljubac je završio, ali su se njihove usne i dalje doticale. - Odsad ću voljeti konjak. - Popij još malo - reče on. Ovoga je puta njezin jezik istraživao njegova usta, pronalazeći sve udubine i ispunjavajući ih. Kad se odmaknula, milovala je jezikom rupicu na njegovoj bradi, a to ga je učinilo slabim i istodobno moćnim. Njezin je kažiprst zauzeo mjesto jezika, a ona je 171 promuklim glasom pitala: - A nakon što bi me tako poljubio, što bi tada učinio? Lance je spremno prihvatio igru. Navukao je na lice strogi službeni izraz i rekao: - Nisam siguran da nisi neki okorjeli zločinac koji se skriva iza seksi izgleda. Pogotovo sada kad si me pokušala zavesti, moje su sumnje porasle. - Nije samo to poraslo - izusti ona jedva čujnim glasom. Je li ga doista okrznila rukom, ili je to samo njegova mašta? Prokletstvo, s obzirom na to kako se sad osjeća, sve je moguće. S mukom proguta slinu i hrapavim glasom reče: - Pokušavaš promijeniti temu. - Oprostite, gospodine - pokajnički će ona. - Molim, nastavite. - Kao što sam govorio - on se autoritativno nakašlje - vjerojatno bih osjetio potrebu da te ponovno pretražim. Drsko je iskrivio usta, a ona se jako dobro sjećala tog pokreta. Kad ga je prvi put vidjela, arogantni ju je izraz uplašio. Sad su joj se od uzbuđenja ubrzali otkucaji srca. - Sigurno ne želite zanemarivati svoje dužnosti - ozbiljno će ona. - Ne. To ne smijem dopustiti. - Lance je ponovno približio svoje lice njezinom, ali je nije poljubio. Zagledao se duboko u njezine oči i zavukao ruku ispod njezine jakne. Ležala je topla i teška na njenim prsima, slična toploj težini što ju je osje172 ćala u donjem dijelu svoga tijela što je pulsirala između njezinih bedara. Strahovito je sporo počeo micati

ruku naniže. Erin je bila opčinjena osjetima što su se iz njegovih prstiju širili kroz bluzu do kože. Probadao ju je pogledom. Promatrao ju je nježno, ali požudno. Nikako se nije mogao zasititi. Njegov se dlan zaustavi na njenoj dojci i posve je obuhvati. Počne je senzualno masirati u kružnom ritmu dok nije osjetio kako je postala napeta i čvrsta nasred njegova dlana. Usne koje je tako gladno promatrao, rastvore se i izuste njegovo ime. - Imaš dvije vrlo ženstvene navike, Erin O'Shea - reče on beskrajno nježnim glasom. - Jedna je ova. - Palcem joj prijeđe preko tvrdog vrška. - Druga je izgovaranje mojega imena bez da ga zapravo izustiš. Obje me očaravaju. Lance je maknuo ruku tek toliko da može otkopčati dva dugmeta njezine bluze. Tada je osjetila njegovu kožu na svojoj. Nježno kao da razodijeva novorođenče, on odmakne čipku njezina prsluka i obujmi je rukom. Ona se nagne naprijed i tako postane punija, dostupnija njemu. No njihovi su pogledi ostali prikovani zajedno. Ona je samo načas zatvorila oči kad je njegov palac počeo maziti nabubreli vrh. On se sagne prema njoj i položi usne na njeno uho. Nakon što ga je poljubio, kao i mirisnu kožu oko njega, Lance šapne: - Erin, neka mi Bog pomogne, tako te želim. - Riječi su bile pune požude, ali je njegova ruka postala još nježnija. Vrtio je njezinu bradavicu između svojih prstiju i pitao: - Jesam li ti rekao kako su predivne tvoje boje? Sjećam se točno kakav je osjećaj ovoga u mojim ustima, na mom jeziku, kakav je tvoj okus. U ovom trenutku želim Upalio se znak za sigurnosne pojaseve i oni su čuli tihu zvonjavu koja je na to upozoravala. Lance naglo uzdahne kraj njezina uha i tiho opsuje. Polako se odmaknuo i zakopčao joj bluzu, a tada se uspravio na svom sjedalu. Ona je ispružila ruku kako bi ga dotaknula, ali on oštro šapne: - Ne diraj me. - Kad je vidio povrijeđeni izraz njezina lica, nasmiješio se. Zar ti nije palo na pamet da može potrajati nekoliko minuta prije no što opet postanem pristojan? - Gledao ju je uz iskrivljeni smiješak dok nije shvatila što joj želi reći. Tada je naglo povukla ruku i okrenula se prema prednjem dijelu zrakoplova, ne usuđujući se pomaknuti. On se tiho nasmijao. U trenutku kad su se kotači zrakoplova spustili na pistu, ona ga je plaho pogledala. - Lance, misliš li... misliš li da je užasno što sam se onako besramno ponašala s obzirom na sve što se danas dogodilo? Jesam li sramotna osoba? On se blago i iskreno nasmiješio. - Tijekom godina

bavljenja ovim poslom često sam promatrao reakcije ljudi u svakovrsnim kaotičnim situacijama. Shvatio sam da emotivno oslobađanje napetosti ili 174 tuge može doći u bezbrojnim oblicima. Neki ljudi plaču, ili vrište, ili bijesne. Drugi se nekontrolirano smiju. Neki se okreću ljubavi. - Na trenutak je zastao. - Svaki je osjećaj jednako iskren, Erin. - Hvala ti promrmljala je Erin. 175

10. poglavlje vftš - Zdravo, teta Reba. Ovdje Erin. Je li majka tamo? - Erin! Baš smo razgovarale o tebi. Jesi li se vratila u Houston? - Ne. Zovem iz San Francisca. - Pa, neću te zadržavati. Tvoja majka jedva čeka da te čuje. Doviđenja, dušo. Pokop će biti za jedan sat, ali je Erin tako očajnički željela razgovarati s majkom da je izdvojila vrijeme za međugradski poziv. Jučer je bio najžalosniji dan što ga je Erin u životu imala. Melanie je odlučila da neće odgađati Ke-nov pogreb. Trebao se obaviti u četiri sata poslije podne, a to je jedva ostavljalo dovoljno vremena za svepripreme. Erin je držala mudrom takvu odluku. Što prije uspije vratiti život u donekle normalne okvire, to bolje za Melanie. 176 - Zdravo, Erin. - Vedri glas Merle O'Shea djelovao je poput balzama na Erininu ranjenu dušu. - Majko, tako je lijepo čuti tvoj glas. Kako si? - Ja sam dobro. Ali važnije je kako si ti? Zvučiš nesretno. Erin je trebala samo toliko ohrabrenja. Ispričala joj je cijelu priču, a cijelo su joj se vrijeme suze slijevale niz obraze. Počela je od trenutka kad je stigla pred kuću Kena Lvmana, a završila s pokopom što će se obaviti toga poslijepodneva. Grčevito je jecala u telefonsku slušalicu. - O, drago moje dijete. Tako mi je žao. Ne mogu ni zamisliti kako je sve to moralo biti strašno. Pogotovo kad si se tako radovala da ćeš naći i upoznati svoga brata. - Erin je čula kako glas njezine majke puca. Kao i uvijek kad je Erin patila, njezina je majka patila s njom. Erin nije rasla u njezinom truhu, ali je sigurno rasla u njenu srcu. - Mogu li ja štogod učiniti? Želiš li da dođem u San Francisco? To bi bila vrhunaska žrtva. Merle O'Shea se užasavala letenja. - Ne, majko. Puno mi je pomogao i sam razgovor s tobom. Doista, bit će mi dobro. Mora biti tako radi Melanie. - Po tvom se opisu čini tako dragom djevojkom. - I jest. Doista se osjećamo poput sestara. Njezina je majka počela zamuckivati kad je postavila iduće pitanje. Erin, jesi... mislim, jesi li našla neke podatke o tvojoj... pravoj majci? Erin se nasmiješila. Njezina majka nije mogla poUspješnapotruga 177 tisnuti malenu iskricu ljubomore. - Ne,

majko, nisam. - Nikad si neću oprostiti što sam uništila one dokumente koje su mi dali u sirotištu bez da sam ih pročitala. Kad smo te Gerald i ja dobili, bila sam tako ushićena i sebično posesivna - Majko, molim te. Već smo tisuću puta razglabale o tome. Tada si mislila da činiš ono što je za mene najbolje. Osim toga, nisam sigurna želim li uopće još nešto znati. Mislim da ne bih mogla podnijeti još jedno razočaranje. Obje su se na trenutak zamislile, a tada je Merle upitala: - Taj gospodin Barrett, je li ljubazan? Nadam se da nije neki bezosjećajni grubijan. Erin namjerno nije spomenula svoju osobnu vezu s Lanceom Barrettom. Je li ljubazan? - Da, ljubazan je, pretpostavljam, iako je sve obavio vrlo profesionalno. Ne bih ga nazvala bezosjećajnim. Činilo se da je njenu majku zadovoljio takav odgovor. - Dobro. Na tome treba biti zahvalan. -Da.

- Kad ćeš poći kući, Erin? Puno ću se bolje osjećati kad se vratiš u Houston. Neće mi se činiti da si užasno daleko. Erin uzdahne. Nije napravila nikakve planove za povratak kući, ali zna da to mora učiniti. - Ne znam, majko - iskreno odgovori. - Želim biti sigurna da će s Melanie biti sve u redu. Za nekoliko dana, vjerojatno. Javit ću ti. - Molim te. - Merle je jedan dugi trenutak šutjela, a tada reče: - Erin, znam koliko ti je to značilo. Kad bih te mogla poštedjeti bola, učinila bih to. Znaš da je tako, zar ne? - Da, majko. - Ponekad se u životu događaju stvari za koje ne postoji objašnjenje. Nadam se da ovo nije umanjilo tvoju vjeru u to da se Bog brine za tebe. - Nije. Sad mi je ta vjera potrebija nego ikad. - Bit ćeš u mojim molitvama. Volim te, Erin. - I ja tebe volim. Do viđenja, majko. - Doviđenja. Erin je spustila slušalicu iako nije željela prekinuti vezu s dragom ženom koja joj je dala život iako je nije rodila. Žalosno se vratila u gostinsku sobu kako bi se odjenula za odlazak na pogreb. Iz Houstona je sa sobom ponijela jednostavnu Halston haljinu od crnog vunenog žerseja što ju je kanila nositi u svečanijim prilikama, ako takvih bude. Sad će je nositi na pogrebu. Stavila je crne čarape i crne cipele od antilop kože. Njezin jedini nakit bile su sićušne biserne naušnice i niska bisera oko vrata. Erin je u crnome dobro izgledala pa se često tako odijevala. Crno je dobro pristajalo uz njezinu tamnu kosu i oči, te naglašavalo njezinu svijetlu put. No Melanie je bila druga priča. Crna haljina što ju je posudila od Charlotte Winslow obavijala ju je poput mrtvačkog pokrova. Svijetlu je kosu ponovno začesljala od lica

u strogom stilu. Njezina blijeda put u crnoj je haljini djelovala nezdravo. Njezine oči, u kojima je Erin vidjela iskrice dječjeg uzbuđenja, bile su bez sjaja i prazne. 179 Čudna je pogrebna povorka krenula iz kuće do kapelice na groblju. Erin i Melanie vozile su se u limuzini što ju je osigurao ravnatelj pogrebnog zavoda. Bile su u društvu Melanienih roditelja koji su izgledali kao da ih sve to živcira. Erin se pitala je li ih pogreb omeo u turniru bridža ili igri golfa. Lance, Mike i Clark slijedili su ih u neobilježenom službenom automobilu. Činilo se da je Melanie potrošila sve svoje suze prije nego se prethodne večeri ukrcala u zrakoplov. Nakon slijetanja, kad su je Erin i Lance probudili, ostala je pribrana, ali nekako daleka. Stoički je podnijela pogrebnu službu. Žalost kakvu nije osjetila od smrti Geralda O'Shea preplavila je Erin dok je gledala skromni lijes pokriven žutim krizantemama u kojem se nalazilo tijelo njezina brata. Tako je malo nedostajalo da ga upozna i zavoli. Tako malo, a ipak ga nikad neće vidjeti živoga. Nikad neće čuti njegov glas. Neće joj se pružiti prilika da uživa u različitostima njegove osobnosti. Da se pojavila u njegovu životu nekoliko dana ranije, bi li ga to moglo skrenuti s puta kojim je krenuo? Da li bi njezino postojanje značilo nešto u njegovu životu? Tijekom pogrebne službe uglavnom se ponašala kao i Melanie. Bila je neodređena i dezorijentirana, obuzeta očajem. Već se gotovo spustio mrak kad su se vratili u Lvmanovu kuću. Erin je pošla na kat s Melanie, a tada ju je ostavila pred vratima njezine sobe. Prije 180 nego bilo što drugo učini, Erin je željela skinuti crnu haljinu. Sumnjala je da će je ikad više odjenuti. Navukla je stare traperice koje je nosila za svoje prve noći u kući i udobnu maju. Očerkala je kosu i popravila šminku koja se razmazala od suza. Osjećajući se bolje, Erin zaključila da bi, iako ne osjeća glad, mogla pojesti nešto od hrane što su je prijatelji i susjedi donijeli u kuću. Još uvijek je osjećala ostatke slabosti od bolesti, a tijekom posljednja tri dana nije pravilno jela. U dnu stubišta je zaprepašteno zastala kad je vidjela kako Melanie silazi stubama s dva kovčega u rukama.

- Melanie, što - Erin, ovo je zacijelo najnepristojnija stvar što sam je u životu učinila, ali moram te ovdje ostaviti. Erin je ostala bez riječi nakon njezine mirne izjave. - Ali... ali kamo ideš? Zašto?

- Jesi li čula moje roditelje? Bilo bi ih teško ne čuti, poželi reći Erin. Win-slowi su svoju kćerku dopratili kući nakon pogreba, a čim su ušli u kuću, počeli su uporno zahtijevati da se ona vrati u njihovu kuću. Izazvali su pravu scenu i doveli mladu udovicu u vrlo neugodnu situaciju. - Rekla sam im da želim provesti noć u vlastitoj kući, pogotovo zato što si i ti još ovdje. No obećala sam da ću se sutra preseliti k njima. Melaniene usne stisnu se u odlučnu crtu. - To obećanje nemam namjeru održati. Oni su uništili moj život, da i ne spominjem Kenov. Neću im dati priliku da me nastave kontrolirati.

181 Erin se u očajanju osvrne oko sebe i iza sebe ugleda Lancea. Slušao je Melanienu izjavu. - Ali kamo ćeš poći večeras? - upita Erin hvatajući se za slamku. - Ne znam - Melanie ravnodušno slegne ramenima. - Zapravo me nije briga. Samo što dalje odavde. Od njih. - Žalosno uzdahne. Doista još ne želim prodati kuću, ali ne mogu ostati ovdje i biti podvrgnuta njihovom neprestanom zanovijetanju. Razumiješ li me? To je bila molba za ohrabrenjem. Unatoč svojem neslaganju s Melanienim planovima, Erin reče: -Razumijem, naravno. - Hvala ti, Erin. Znala sam da ćeš me razumjeti. Na hodniku u predsoblju ostavit ću pismo za moje roditelje. Molim te, daj im ga kad sutra dođu po mene. - Ima li još nešto? - Ne. Javit ću ti se uskoro. Zapisala sam tvoju adresu i telefonski broj u Houstonu. Mrsko mi je što ovako napuštam gošću, ali to jednostavno moram učiniti. Erin se nasmiješi. - Ja nisam gošća. Ja sam član obitelji. - Treba li vam štogod, gospođo Lyman? Imate li novca? - Tiho upita Lance koji je stajao iza Erin. On je podržavao Melanienu odluku. - Da. Imam osobni račun. Žao mi je što vas time opterećujem, gospodine Barrett, ali nakon što iznesete svoju opremu, hoćete li ostaviti ključ kod prve 182 susjede? Ona to očekuje. Pristala je paziti na kuću dok se ne vratim. - Vrijedi - odgovori Lance. Melanie mu impulzivno priđe. U idućem trenutku našla se u njegovu zagrljaju. - Hvala vam što ste bili tako dragi u svemu - Erin je čula kako mrmlija. - Znam da ste učinili sve što je u vašoj moći da nađete Kena i dovedete ga natrag. Pravedno biste se ponijeli prema njemu. Lance čvrsto stisne oči. - Nizašto na svijetu ne bih dopustio da se ovako nešto dogodi, gospođo Ly-man, da sam imao moć to spriječiti. Melanie pođe prema vratima, a zatim se okrene prema njima.

- Na neki mi je način drago da Ken nije morao poći u zatvor ili trpjeti nova poniženja. Već je dugo bio nesretan. U svom pismu - ona dotakne prsa gdje je, pretpostavila je Erin, čuvala neod-aslano pismo kaže da je tražio prihvaćanje. Mislim da je uzeo novac kako biprivukao pozornost, kao da kaže: Živ sam. Ovdje sam, ja, Kenneth Lyman. Nisam nikakav filozof ili psiholog, ali su mi sad posve jasni njegovi motivi. I znam da me je volio, unatoč svemu. Iz dječjih ustiju, pomisli Erin, a suze joj nezaustavljivo poteku niz obraze. Još je jednom čvrsto zagrlila svoju šurjakinju. Ona i Lance su stajali kraj ulaza u kuću dok je Melanie unatrag izlazila iz garaže i, kratko im domahnuvši, odvezla se u noć. - Misliš li da će s njom biti sve u redu, Lance? -zabrinuto upita Erin. - Puno bolje nego do sada - promrmlja Lance, a 183 Erin nađe utjehu u njegovim jednostavnim riječima. - Evo - reče on promatrajući je s osmijehom čuđenja. - Dopusti da ti obrišem lice. - Izvuče bijeli rupčić iz džepa na boku i obriše joj suze. Koliko je vremena prošlo otkako si zadnji put normalno jela? - Ne sjećam se - nasmije se Erin. - To sam i mislio - prijekorno će on. - Pretvaraš se u pravu mršavicu. Kao da je to želio naglasiti, on joj položi ruke na rebra i okrene je u pravcu kuhinje. - Ovdje ima dovoljno hrane za cijelu vojsku, a ujutro ćemo sve morati baciti. Dakle, navalimo. Dok je ona punila svoj tanjur u kuhinji, on pođe u dnevnu sobu i podigne slušalicu crvenog telefona. - Mike, reci momcima neka uzmu stanku i dođu što god pojesti. Bio je bez kravate, a rukave je zavrnuo do lak-tova kad se vratio u kuhinju. - Nisi uzela dovoljno - reče nakon što je poput učitelja pregledao njezin tanjur. Unatoč njezinu protestiranju, stavio joj je na tanjur još jedan komad piletine i žlicu salate od krumpira. - Udebljat ću se - bunila se ona dok joj je trpao hranu na tanjur. Nasmiješio se onim otvorenim, prijateljskim, vedrim smiješkom, tako rijetkim, a tako čarobnim. -Nema šanse. Osim toga, znam nekoliko mjesta kojima bi dobro došlo da se malo popune. - Značajno spusti pogled na njezine dojke. - Ja... - otvorila je usta kako bi ga prekorila zbog drskosti, ali su se otvorila stražnja vrata i ušli su nje184 govori ljudi. Prepoznala je samo Mikea i Clarka, ali bila su još trojica. Bila je sigurna da su oni nju i ranije vidjeli, a znala je da su čuli njezin razgovor s Bartom. Porumenjela je dok ih je Lance upoznavao s njom. Svi su bili ukočeni, pretjerano pristojni i previše tihi. Erin je konačno zaključila

da se tako ponašaju iz poštovanja prema njoj. Danas je obavljen pogreb, a svi su oni dobro poznavali okolnosti. Radi sebe, ali i radi njih, nastojala je razvedriti ugođaj. Počela im je postavljati pitanja pa su uskoro otvoreno odgovarali bez prethodnog dobacivanja upitnog pogleda Lanceu. Tada su počeli pridonositi razgovoru, a prije nego su otišli, čak su se svi zajedno nekoliko puta spontano nasmijali. Erin je pokupila upotrijebljene papirnate tanjure i pribor za jelo za jednokratnu upotrebu. Bacila je sve to u plastičnu vrećicu za smeće. Lance je inzistirao na tome da joj pomogne oprati posude od hrane. Nakon što se njegova ekipa najela, nije ostalo puno hrane za bacanje. - Pretpostavljam da ću ujutro sve ovo posuđe morati odnijeti susjedi. Ona ga može vratiti vlasnicima. - Zacijelo - reče Erin dok je vlažnom spužvom brisala površinu ormarića. Nije željela pitati, ali je morala: - Kad ćete otići? Lance neko vrijeme nije odgovorio. Bio je strašno zaokupljen vezivanjem vrećice za smeće koju je potom stavio kraj stražnjih vratiju da je ujutro iznese. - Večeras ćemo razmontirati svu našu 185 opremu. Moram srediti još neke sitnice. Ako ne sutra, vjerojatno preksutra. A ti? Erin skrene pogled. Skine pregaču što ju je vezala oko struka i objesi je na kukicu u smočnici. - Ne znam. Namjeravala sam nekoliko dana ostati s Melanie, ali sada... - Njezin glas zamre. Kad se okrenula, on je stajao kraj nje. Položi joj ruke na ramena i lagano počne masirati njezin napeti vrat. - Iscrpljena si - brižno šapne. - Moram pokupiti neke papire u dnevnoj sobi. Zaključat ću kad odem. Ti pođi gore. To je bila neka vrsta otpuštanja. Zapravo nije znala što može od njega očekivati, ali se nadala da će to ipak biti nešto više od pozdrava za laku noć kakav bi čovjek uputio mlađoj sestri. U trenutku kad je stigla do vratiju što vode u predsoblje, on reče: Erin? - Njezino srce radosno zakuca, a ona se odmah okrene prema njemu. Čak je nije ni gledao. Zurio je kroz prozor. - Da? - Lance, okreni se! vikalo je njezino srce. - Ako ti tijekom noći štogod zatreba, podigni slušalicu crvenoga telefona. Nećemo ga isključiti prije jutra. To je sve? Samo je to imao reći? - U redu - malodušno odgovori Erin i teškim koracima pođe uza stube. Mehanički se pripremila za spavanje, ne razmišljajući o onome što čini. Kad se zavukla ispod pokrivača, krevet, soba i kuća djelovali su jednako hladno i prazno kao njezino srce. Sve to ima smisla, Erin, prekorila je sebe. Na 186 kraju krajeva, što je

očekivala? On je na zadatku. Sutra će taj posao biti okončan. On će se vratiti u Washington i čekati da ga pošalju na novi zadatak. Zacijelo će u izvještaju spomenuti Erin O'Shea, a možda će ponekad sa zadovoljstvom pomisliti na nju, ali će uskoro zaboraviti na strast koja ih je spojila. Polako će mu se iz sjećanja izbrisati njezino lice. Predstavljala mu je ugodnu razbibrigu tijekom teškog slučaja. Omogućila mu je da nakratko zaboravi pritiske što ih je donosio njegov posao. Ali kako je može tek tako odgurnuti? Zar je zaboravio što se dogodilo u ovoj sobi? Na ovom krevetu? Činilo joj se da zidovi ponavljaju smučene, mahnite riječi što ih je dahtao u njezine uši. Njoj su zvučile poput ljubavne pjesme. Naivno Glupo! korila je samu sebe. Ipak, i sad ga je mogla čuti. - O, slatko... Spremna si... Savršeno, savršeno... Osjećaš... Erin, čekat ću... Erin... Erin... Erin... Bilo je jako kasno kad se probudila, vjerojatno iza ponoći. U kući je vladala tišina i mir, ali ona više nije mogla usnuti. Nakon što je poravnala posteljinu, upotrijebila kupaonicu i nekoliko se minuta nemirno vrpaljila na jastuku, zaključila je da joj treba čaša hladne vode. Ponovno je ustala, navukla kućnu haljinu, ali nije stavila papuče. Ne paleći svjetla, ona tiho siđe stubištem. Kad je stigla do dna, zaprepašteno zastane. 187 Kuća gori! Obuzeta panikom, uhvati se za vrat. Srce joj je mahnito tuklo. No vrlo je brzo shvatila da je pogriješila. Nije osjećala miris dima, a vatra je gorjela samo u drvom obloženoj radnoj sobi. Na drhtavim nogama Erin pođe mračnim hodnikom i pogleda u sobu. Nije bilo upaljeno niti jedno svjetlo, ali je u dosad neupotrebljavanom kaminu veselo pucketala vatra. Erin zbunjeno korakne unutra i tada naglo stane. Lance se ispružio u naslonjaču u kojem je već jednom spavao. Iz ruke mu je visjela prazna čaša. Na stoliću kraj njega nalazila se boca konjaka. Erin mu se oprezno približi. Čvrsto je spavao. Nježno se nasmiješila kad je opazila kako mu naočale počivaju na tjemenu. Njegova razbarušena kosa imala je zlaćani odsjaj na svjetlosti vatre. Na vršcima prstiju tiho priđe još bliže i zagleda se u njegovo opušteno lice. Srce joj se ispuni ljubavlju. Ljubavlju? Da! Voli ga. I to je veličanstveno ispravno i bolno pogrešno. Milijun razloga protivi se njenoj ljubavi, ali u tom je trenutku sve njezine razumne razloge zasjenila, progutala, poništila ljubav što ju je preplavila. Nadajući se da ga neće probuditi, Erin ispruži ruku i skine mu naočale s glave.

Nije se ni pomaknuo. Stavi ih na stolić. Njegova je kosa djelovala živo i razigrano na svjetlosti vatre. Nije mogla odoljeti porivu da je dotakne. Zlačani pramenovi činili su se poput svile među 188 njenim prstima kad mu je uklonila nestašni uvojak s čela. On otvori oči. Činilo se da su se njihovi pogledi zarobili na cijelu vječnost. Nisu se usuđivali disati od straha da ne prekinu čaroliju pa su se zadovoljili upijanjem jednog drugoga nezasitnim očima. Nije pomaknuo niti jedan dio svoga tijela osim ruke. Podigao ju je i uhvatio Erininu ruku koja mu je još uvijek lebdjela nad glavom. Toplim i snažnim prstima obujmio je njene. Privukao je njezinu ruku svom licu i pritisnuo je uz obraz. Tek neznatno pomaknuvši glavu,

ustima joj je milovao dlan dok nije osjetila dodir njegova jezika. Tada ga je poljubio žestinom koja je podsjećala na druge ljubavne igre. Polako, kao da su glumci u sceni sna, on ju je povukao u svoje krilo. Čaša što ju je držao u ruci padne na sag uz tupi zvuk. Njezina se stražnjica udobno smjestila u njegovu krilu, a noge mu je prebacila preko desnoga bedra. Odgurnuvši ovratnik kućne haljine, Lance uroni svoje lice u udubinu njezina vrata.

- Erin, ako si san, nadam se da se nikad neću probuditi. - Njegov je glas bio strastven i vruć od žudnje. Erin zabaci glavu i tako njegovim pohlepnim usnama omogući bolji pristup svom vratu i prsima. - Lance, nisam san. Previše sam stvarna. Lance... -Njegove se usne lakomo spuste na njezine. Obujmio ju je rukama i čvrsto stisnuo uza se. Snažno lupanje njegova srca odjekivalo joj je u uhu. Njihova su se usta stopila, zapaljena vatrom što im je preplavila duše. - Opet imaš okus po konjaku - reče ona grickajući mu usne. - Postaješ li ovisan o tome? - Ovisan sam o ovome - promrmlja Lance dok je jezikom činio predivne stvari njenom uhu. - I ovome - reče i obaspe joj lice sitnim poljupcima. - I ovome. - Počne spuštati bradu niz njezina prsa. - I ovome - zastenje uz njezine dojke. Jednom je rukom nježno obuhvati. Zatim raširi ruku na njenom trbuhu i položi dlan iznad brežuljka gdje se njezino krilo izvijalo u bedra. - I ovome. - Intimno pritisne ruku na njeno tijelo i prilagodi je svim skrovitim tajnama. Njezini udovi zadrhte i u njoj sve uzavre, čineći je vlažnom i podatnom od nezadržavane čežnje. Njezino tijelo potraži još njegovoga tako da se još više privinula uz njega obavivši mu ruke oko vrata. Lance je zaustavi uhvativši je za ramena i zagledavši joj

se duboko u oči. - Erin, večeras te želim više nego bilo koju ženu u životu. Ali nikad si ne bih oprostio ako bih iskoristio tvoju ranjivost, a sada si jako ranjiva. Danas je za tebe bio jako emotivan dan. Jesi li sigurna da želiš ovo? Umjesto odgovora ona mu nježno makne ruke sa svojih ramena. Zatim svuče kućnu haljinu. Lance naglo udahne kad ugleda njezinu spavaćicu. Bila je to ona što ju je zapazio kad je prvoga dana prekopavao po njezinim kovčezima, baš u ovoj prostoriji. Svjetloplava svila naglašavala je svjetlucavost njene 190 kože. Gornji dio sastojao se od čipke koja se tijesno pripijala uz njezine dojke ništa ne skrivajući.

- Erin... - promuklo izusti Lance. Ohrabrena njegovim očitim divljenjem, Erin spusti s ramena najprije jednu naramenicu, a potom drugu. Za nekoliko se trenutaka čipkasti dio spavaćice spustio do njena struka. Promatrao ju je očima punim obožavanja. Svjetlost vatre okupala je njeno tijelo zlatnim sjajem, a njenoj kosi dala aureolu treperavog svjetlucanja. Ona je najljepše stvorenje što ga je ikad vidio. I nekako nadzemaljsko. Ponovno se upitao je li doista stvarna. Kako bi se uvjerio da jest, ispruži ruku i kažiprstom ovlaš dotakne ružičasti vršak njene bradavice. Fascinirano je gledao kako reagira. Spusti glavu i stvrđnutu bradavicu dotakne vrškom jezika. Čuo je kako ona uzdiše njegovo ime iako ga je zaglušivala kakofonija njegova vlastitog srca. Kao što je znao, jedan dodir nije mu bio dovoljan. Ustima prekrije istureni vršak i iz njene dojke izvuče nešto od čega mu se daleko više zavrtjelo u glavi nego od konjaka. Lance ustane i podigne Erin, a njezina se spavaćica spusti na pod. Korakne unatrag i spusti je na sag točno ispred kamina. Iznenadilo ga je, kao i ranije, kako ga je ona bez nelagode promatrala dok se razodijevao. Prvi put otkako je odrastao postao je svjestan svoje nagosti. Njezine željne ruke koje su ga privukle k sebi kad 191 se spustio kraj nje, raspršile su njegov strah da ga možda neće smatrati privlačnim. Strastveno ju je poljubio priljubivši se uz nju cijelom dužinom svoga tijela. Cjepanice su pucketale u kaminu. Njihova je glazba predstavljala slatku pratnju ljubavnim riječima što su ih razmjenjivali. Erin nikad nije doživjela ovakav osjećaj bespomoćne predaje, a ipak je u njemu uživala. Lance je pokorio njezino tijelo, um, dušu, ali ona nije imala ništa protiv toga. Njegove ruke i usta bile su oružje kojima je osigurao svoju nadmoć, ali je pobjeđivao s

beskrajnom nježnošću. Volio ju je na načine koje nije mogla ni zamisliti. Klečeći pred vratima njezine ženstvenosti, milovao ju je, ljubio je, dovodio do ruba ispunjenja, ali bi je tada poveo natrag samo da bi još više uvećao njenu strast, uvijek iznova. Njezine su ruke lutale preko njegova velika tijela s radoznalošću i čuđenjem. Gledala je kako se tvrdi mišići trzaju pod vršcima njenih prstiju dok ih je polako istraživala. Njegove su se bradavice stvrdnule pod njenim nježnim dodirom. Preplavila ju je sramežljivost kad se njezina ruka spustila niže, do gnijezda svilenkastih, zlatnih dlačica. Cijelo se njegovo tijelo ukočilo od iščekivanja. Čekao je. Tada je ispustio dugotrajni drhtavi uzdah kad ga je plaho dodirnula.

- Da, Erin. Miluj me. Nikad me se nemoj bojati. Nikad. Diraj me. Miluj me... Njegove isprekidane riječi ulile su joj samopouzdanje i potrebu da mu uzvрати jednakim blažen¹⁹² stvom kakvo je on njoj priuštio. Ohrabrila se i sklopila šaku oko njega na način za koji se nadala da mu pruža zadovoljstvo. Pulsirajuća snaga što ju je osjetila pod prstima i dahćući izgovorene ljubavne riječi bile su dovoljan dokaz da je njezina smjelost nagrađena. Pokrivši njezine ruke svojima, on je privuče k sebi i šapne: - Ti stvaraš čaroliju kakvu nikad ranije nisam upoznao, Erin. Ti si... ti... Nije uspio dovršiti misao. Njihovo je spajanje bilo slatko, brzo i potpuno. Trenutak kasnije, dok su mirno ležali i uživali u dubini svog zagrljaja, on podigne glavu i zagleda joj se u snene oči. - Ti si čarolija. ¹⁹³ 11. poglavlje vftš - Hej, pospanice. Erin se promeškolji uz toplo tijelo kraj svojega i mrmrljajući se pobuni. Prebaci bedro preko dlakave noge kraj sebe. - Trebali bismo ustati - primijeti Lance u blizini njezina uha. Lijeno joj je grickao uho, a taj se čin kosio s njegovim riječima. - Ne - promrmlja Erin i priljubi se uz njega okr-znuvši mu prsa svojim dojčkama. - Zar si zaboravila da sam ja ovdje vrlo važna osoba? - Njegova ruka nije mogla odoljeti mekanom dijelu tijela koji je oživio pod njegovim razigranim prstima. - Moji ljudi ovise o meni. Ne mogu cijeli dan provesti u krevetu s nezasitnom ženskom. Erin ga pljesne po čvrstoj stražnjici. - Tko je nezasitan? - upita i neznatno podigne glavu kako bi ga mogla ljubiti po vrtu. Njezino se koljeno polako pomakne duž njegova bedra te je dobila očekivani ¹⁹⁴ odgovor. Lance je okrene na leđa i strastveno poljubi, pijujući s njenih usta kao čovjek koji umire

od žeđi. Baš kad je postala spremna i podatna u njegovim rukama, on joj pusti usne i osloni svoje čelo o njezino.

- Ti bi i sveca dovela u iskušenje, Erin O'Shea, ali dovraga, doista moram ustati. Gotovo je osam sati. - Lance prebaci noge preko ruba kreveta. Tijekom noći preselili su u gostinsku sobu. Lance navuče iznimno seksi gaćice. Erin, gola i blistave kože nakon noći provedene u ljubavi, požuri do ruba kreveta i rukama ga obujmi oko struka položivši obraz na njegov ravni trbuh. - Lance - pobuni se - zar moraš tako rano ustati? - Njezine ruke prijeđu preko napetih mišića njegovih bokova i niz stražnju stranu nogu. Osjetljivu kožu s unutrašnje strane bedara mučili su vršci njenih prstiju. Njezine su ga dojke pritiskale i stvarale osjećaj čudesne intimnosti. - Erin... - Lance se prekine i naglo udahne zrak kad je na goloj koži osjetio vršak njezina jezika. Nastojeći ponovno uspostaviti kontrolu koja mu je izmicala iz ruku, on strogim glasom zaprijeti: - Erin, tražiš nevolje. Ona ga pobjednički pogleda i kimne glavom. -Aha. - Polako spusti tkaninu što se napela do krajnjih granica. Lance pokušava potisnuti smiješak što mu se pojavio na usnama. - Znaš li koji je moj moto? Erin odmahne glavom i okrzpe ga svojom kosom. - Ne. Koji? 195 - Uvijek daj ljudima ono što traže. - Krevet se udubio pod njegovom težinom kad je legao do nje i čvrsto je zagrlio. Ostavio ju je da drijema dok se on tuširao, brijao i odijevao. Nagnuo se nad nju i poljubio je u obraz. - Idem skuhati kavu. Njezine su oči bile pune ljubavi kad je kimnula i rekla: - Začas ću sići. Kad je Lance zatvorio vrata za sobom, Erin se protegne poput zadovoljne mačke, a potom zagnjuri lice u Lanceov jastuk duboko udišući njegov miris koji se još uvijek zadržao na posteljini. Zar je ljubav uvijek ovakva? Jesu li svi na svijetu poznavali ovo predivno ushićenje što joj juri venama i elektrificira svaki živac njezina tijela? Može li njeno srce izdržati još veću ljubav prema tom čovjeku? Protekla je noć daleko nadmašila i njene najsmjelije maštarije o tome što ljubav prema muškarcu može značiti. Njihove fizičke intimnosti nisu ometale nikakve zapreke ili stid. Tempo je bio raznovrstan, ponekad žestok i strastven, a zatim polagan i nježan, odgađajući vrhunac dok ih sam od sebe nije obuzeo. A između tih trenutaka ekstaze dijelili su svoje najdublje strahove, snove i filozofije. Sjećali su se svojega djetinjstva, smijali doživljajima iz mladena-štva. Sitnice su postale jako važne. Oboje je

žarko željelo saznati sve o onom drugom. 196 U svemu što je činio, Erin je osjećala Lanceovu ljubav. Svaki pogled, svaki dodir govorio je o emocijama, iako nisu izgovorene u tako običnom obliku kao što su riječi. Erin skoči s kreveta jer joj je želja da ga ponovno vidi obnovila nedavno potrošenu energiju. Znala je da je samo pitanje vremena kad će joj izjaviti ljubav. Neće joj dopustiti da nestane iz njegova života. Nekako će uskladiti dva različita načina života, dvije odvojene karijere. Sve će srediti. Moraju. Lance. Lance Barrett. Lawrence Barrett. Obožavala je to ime i vikala ga je zidovima pokrivenim pločicama dok se tuširala. Odjenula je crne vunene hlače, ali se osjećala krajnje ženstvenom, a tako je željela i izgledati, pa je stavila ružičastu bluzu od žoržeta. Čipkasti dijelovi umetnuti kraj ovratnika omogućavaju izazovni pogled na bijelu kožu ispod bluze. Nanijela je provokativni parfem iza ušiju i u dnu vrata, a zatim je nagoniski namirisala udubinu između dojki. Još uvijek su treperile od sjećanja na milovanje. U prizemlju je razgovarala s Mikeom koji je predstavniku telefonske kompanije pomagao raz-moritirati crveni telefon. Pogledao ju je i nasmiješio se vedro joj zaželjevši dobro jutro. Zna li on gdje je Lance proveo noć? Zabrinjava li nju ako zna? Ne! Miris svježih kuhane kave povede je prema kuhinji. Lance je stajao kraj ormarića i mazao prepečenac maslacem. Ona mu priđe straga i obujmi ga rukama oko 197 struka. - Dobro jutro, gospodine Barrett - koketno će ona. Zavuče mu ruku ispod pojasa.

- Dobro jutro, gospođice O'Shea. Vjerujem da ste se noćas dobro odmorili. - Lance pritisne stražnjicu o njezin trbuh. Ona se tiho nasmije. - Nisam se baš odmorila, ali je noć bila vrlo ugodna, hvala. - Potom tihim, zavodničkim glasom doda: - Na svemu. - Njezina ruka razdvoji prednje dijelove njegove košulje ispod hlača i smjelim prstima dotakne toplu muškost. Nož što ga je koristio uz zveket padne na površinu ormarića. Gospođice O'Shea, možda bih vas trebao upozoriti... ahhh, Erin... upozoriti da je protuzakonito napadati agenta savezne vlade. - Isprekidanost njegova glasa odgovarala je otežanom disanju. - Je li? - izazovno će ona. - Da. - Lance naglo udahne. - O, prokletstvo - izusti kroz stisnute zube. - Radije prestani s tim ili - Ili što? On se naglo okrene prema njoj. Položi joj snažnu ruku na leđa i privuče je k sebi dok nije mogla osjetiti posljedice svog izazivanja. Oči mu zablistaju od žudnje te zareži: - Ili znaš ti što. -

Tada je brzo poljubi u usta i odgurne od sebe. Požudno je odmjeri pogledom. - Kako možeš izgledati poput anđela, a ja znam da ispod te čiste, nedužne vanjštine kuca srce požudne bludnice? Erin se podboči, a od te se kretnje senzualno nategnula bluza preko njenih dojki. - Kako mi možeš 198 reći nešto tako ružno - ona će vatreno. - Želim ti staviti do znanja - Što? - Želim ti staviti do znanja - Erin se vragoljasto nasmiješi - da si posve u pravu. - Uzdigne lice prema njegovim usnama, ali se tada glasno oglasi zvonce na vratima. - Spasilo te zvono, gospođice O'Shea, od sudbine gore od smrti. - Prokletstvo. - Pogledaj tko je na vratima. Mike ima posla, a ja moram dovršiti ovaj prepečenac. Iz nekog razloga jutros imam lavovski apetit. - Ti imaš lavovski apetit za mnoge stvari. - Ona mu pohotno namigne. Lance je veselo pljesne po stražnjici i pošalje iz kuhinje. Još uvijek se rastreseno smiješila kad je otvorila ulazna vrata. - Bart! vrisne kad ugleda svog zaručnika s druge strane praga. - Zdravo, šećeru - plaho će on. - Nisam te želio uplašiti. Nisam očekivao da ćeš ti otvoriti vrata. Erin je naglo problijedjela, a srce joj se našlo u grlu. Već satima nije čak ni pomislila na Barta. Danima? Sigurno ne od sinoć. Kad ga je ugledala pred vratima, doživjela je neugodan šok.

- Dušo, znam kroz kakav si pakao prošla, ali ja sam umoran. Smijem li ući? Još uvijek je bila previše zaprepaštena da bi mogla razumno razmišljati, ali je odgovorila: - O, na199 ravno. Oprosti. To... samo sam iznenađena da te vidim, to je sve. Bart uđe u predvorje i sve se odmah učini patuljastim. Kao da je zauzeo golemi prostor i potrošio sav kisik. Erin nije uspijevala udahnuti dragocjeni zrak pa je počela naglo gutati, pokušavajući ispuniti stegnuta pluća. - Bart, kako...? Zašto...? - Nije mogla složiti suvislu rečenicu. - Dušo, malo sam ljut na tebe. Zašto mi nisi rekla u kakvu se gužvu uvalio tvoj brat? Dovraga, ja sam dobar u nevoljama. Možda sam mogao pomoći. O svemu sam čitao u jučerašnjim novinama. Ime mi je odmah upalo u oči. Sredio sam nekoliko hitnih poslova, a tada sam s Jimom doletio ovamo, kasno sinoć. Znala je da će Kenova smrt iznijeti u javnost priču o pronevjeri. Preuzele su je nacionalne novinske agencije. Nešto tako neobično nije se zauvijek moglo držati u tajnosti. Jasno da je Bart, koji je svakodnevno čitao nekoliko novina, uočio priču i sjetio se imena njezina brata. Nije gubio vrijeme

i odmah je svojim zrakoplovom doletio u San Francisco. - Zašto me nisi obavijestila o tome i dopustila da ti pomognem, šećeru? - Jednostavno nisam - oštro će Erin. Kad je vidjela njegov povrijeđeni izraz, odmah je ublažila svoje držanje. - Žao mi je zbog ovoga, Bart. Nisam se htjela obrecnuti na tebe. Proživjela sam nekoliko vrlo napornih dana. - Znam, dušo. Ali sad sam ja ovdje. Više ni za 200 201 šta ne moraš brinuti. - Položi joj tešku ruku oko ramena i privuče je k sebi. Pritisne njenu glavu na svoja prsa i utješno je potapša po tamnim uvojcima. - Doista si mi nedostajala. - U njegovu se glasu osjeti prizvuk kojeg je Erin poznavala. Borila se protiv iznenadnog gađenja što ju je obuzelo. No kad joj je on stavio prst pod bradu i nagnuo joj glavu unatrag, nije se opirala. Ovo nije ni vrijeme ni mjesto da mu kaže kako je među njima sve gotovo, da je zaljubljena u drugog muškarca. Poljubac koji je počeo gotovo očinskom nježnošću, produbio se i postao posesivan. Obujmio ju je rukama i priljubio uz svoje krupno tijelo. Bart zapravo nije debeo. No njegovi mišići nemaju čeličnu žilavost. On nema zbijenu snagu i vitkost... trkača. Lancea. Nitko ne izgleda poput Lancea i nema njegovu čvrstinu. Lance. Lance. Mora Bartu reći za Lancea. Zar ne osjeća Lancea na njenim usnama? Ne vidi li po njenim nevoljkim usnama da želi ljubiti nekoga drugoga? Hvatala je dah kad ju je Bart konačno pustio. -Tjedan sam dana čekao na ovo - radosno reče Bart. Netko se iza njih nakašlje, a Erin se naglo okrene i ugleda Lancea koji se nemarno oslonio na dovratak. Njegova je nehajna poza bila lažna. U njegovim plavim očima pojavio se ledeni sjaj, a bradu je nakrivio arogancijom što ga je karakterizirala kad ga je prvi put vidjela. Njegova je čeljust podsjećala na željeznu zamku koja se zatvorila. - Zar me nećete upoznati sa svojim... prijateljem, gospođice O'Shea? otegnuto reče. Pokušala je uhvatiti njegov pogled, moliti ga za strpljenje i razumijevanje, ali ju je on ignorirao. Pogled je prikovao na Barta.

- Ovaj... Bart Stanton, a ovo je Lance Barrett iz Ministarstva financija. Lance je vodio Kenov slučaj. - Drago mi je, gospodine Barrett - srdačno reče Bart i prijeđe nekoliko koraka do Lancea pa mu svojom uobičajenom pretjeranošću stisne ruku. - Stantone - kratko će Lance. Bart je zacijelo osjetio hladnoću jer je povukao ruku i iskosa zbunjeno pogledao Lancea. - U ovom je slučaju došlo do

neobičnog preokreta, zar ne, gospodine Barrett? - razgovorljivo upita Bart. - Jesu li svi vaši slučajevi tako zanimljivi? - Nisu. Ovaj je bio posebno... stimulativan. Lance podrugljivo pogleda Erin koja porumeni do korijena kose. Njegov izbor riječi ostavio je prostora za raznovrsna nagađanja. Erin u samoobrani vikne: - Voljela bih da obojica prestanete o mom bratu govoriti kao o slučajul On je mrtav. - Pokrije lice rukama kako bi sakrila bol što su joj je nanijele Lanceove grube i okrutne riječi. Zašto se ovako ponaša? Kao da je hladan kamen zamijenio srce koje je strastveno kucalo uz njezina prsa. Bart je ponovno zagri. - Žao mi je, dušo. Imaš pravo. - On je utješno potapša po ramenu. -Rado bih upoznao tvoju šurjakinju. Melanie? Tako se zove? 202 Erin podigne glavu obuzeta iznenadnim očajem. - Ona... ona nije ovdje. Otišla je sinoć nakon pogreba.

- Otišla? Kako to misliš? Jednostavno te samu ovdje ostavila? Erin dobaci uspaničeni, preklinjući pogled Lanceu. - Da. - Kad je vidjela da Bart ponovno kani nešto reći, žurno doda: - Njezini suroditelji užasni, Bart. Željela je na neko vrijeme otići što dalje od njih. Ne zamjeram joj što je otišla. - Pa, volio bih da sam znao da si bila ovdje sama. Došao bih sinoć čim smo sletjeli. Erin osjeti slabost u koljenima pri pomisli da je Bart mogao doći dok su ona i Lance goli ležali u zagrljaju ispred kamina. Uhvati se za rub stola kako ne bi pala. - Ja sam pazio na nju, gospodine Stanton -kratko će Lance. - Bio sam budan veći dio noći. Dvostruko značenje bilo je tako očito pa je Erin bila sigurna da će Bart shvatiti. Sklopila je oči od postidjenosti. Bart očito nije Lanceove sugestivne riječi slušao obuzet krivnjom kaoona. Govorio je: - Šećeru, izgledaš posve iscrpljena. Jesi li sigurna da ti je dobro? Otvorila je oči i ugledala ga kako se za zabrinutim izrazom na licu naginje nad nju. - Da - drhtavo promuca. - Samo sam malo umorna. - Budući da je Melanie otišla, nema razloga da se ovdje zadržavaš, zar ne? - blago je upita. Erin pogleda Lancea čije se pribrano, nehajno dr203 žanje nije promijenilo. Ipak je opazila da su mu svi mišići zgrčeni od napetosti. Podigavši pogled prema njegovim očima, potražila je neki znak nježnosti što ju je ranije u njima vidjela. Nije ga bilo. Bile su hladne i bezlične, neprobojne poput metalnog štita između njih. Ne može sada otići! Mora znati što on misli. Protekla je noć za oboje bila predivna.

Morala se i njemu činiti rajem, kao i njoj. Nije se mogao tako uvjerljivo pretvarati. Ako sad ode, nikad neće znati.

- Bart, ja... - počne ona. - Gdje ti je prsten? Bart ju je uhvatio za ruku i odmah opazio da nema velikog dijamantnog prstena. Erin ga bez riječi pogleda, s mukom se nastojeći dosjetiti nekom odgovoru. Odgovor stigne s druge strane. - Skinula ga je zbog mene. Ona i Bart se istodobno okrenu i zagledaju u Lancea. On je gledao ravno u Erin. Hoće li reći Bartu o njima? Da! To će biti okrutno, ali čisto. Javno će izjaviti svoju ljubav prema njoj. Njezino se srce nadme od zahvalnosti. No dok ga je s očekivanjem promatrala, opazila je da u očima koje je prikovao na nju nema topline i blagosti, već su hladne od... čega? Izazova? Čekao je dugi trenutak, a potom su se njegove usne prezirno iskrivile te je pogledao Barta. - Kako u početku nismo znali koliko daleko seže zločin gospodina Lvmana, držao sam najpametnijim da dame ne nose tako vrijedan nakit. Zahtijevao sam da gospođica O'Shea skine prsten radi vlastite sigurnosti. r 204 205 To je bila bezočna laž, ali se činilo da Bart drži mogućim njegovo objašnjenje. - O, shvaćam. Hvala vam, gospodine Barrett. - Okrenuo se prema Erin koja je, onako ukočena, podsjećala na stup soli. - Koliko će ti trebati da spakiraš svoje stvari? Erin ponovno pogleda Lancea, ali je on zurio u pod kraj svojih blistavih cipela. Nije imao namjeru ništa reći Bartu. Njegova je jedina namjera dobacivati joj prikrivene uvrede, natjerati je da se osjeća poniženom i postuđenom zbog onoga što je učinila iz ljubavi. Njegovo podrugivanje govorilo je o njezinoj izdaji prema Bartu poput bučnih fanfara. Lance tada podigne glavu i pogleda je. Njezino se srce stisne od bola kad po njegovim neprobojnim očima shvati da su mu njihove intimnosti predstavljale samo razbibrigu. Erin spusti glavu i promrmlja: - Neću se dugo zadržati. - Na olovnim nogama pode uza stube. Nije se uopće mogla sjetiti kako je spakirala torbe i pregledala gostinjsku sobu da vidi nije li štogod zaboravila. Sjećala se da je uzela prsten iz kutije za nakit i stavila ga na prst. Nije se predomislila glede Barta. Nikad se ne bi mogla udati za njega, ali to će mu reći kasnije. Kasnije. Ne sada. Prsten je osjećala kao željezni okov oko vrata. Iduću svjesnu misao imala je kad se ponovno našla na ulaznim vratima. Bart je govorio: - Došao sam taksijem iz zrakoplovne luke.

Odvest ćemo se natrag tvojim unajmljenim automobilom i vratiti ga prije nego se nađemo s Jimom.

- Da - nezainteresirano reče jer je nije bilo briga hoće li morati hodati do Houstona. - Evo, šećeru, daj da odnesem tvoje torbe do automobila. Bart siđe niz betonske stube s njezinim torbama, a ona ostane sama s Lanceom i Mikeom u predsoblju. - Zbogom, Mike - reče Erin i shvati da uopće ne zna kako mu je prezime. - Gospođice O'Shea. - Mike kratko kimne glavom u znak pozdrava. Lance joj nehajno priđe. Uzme je za ruku. Smiju-ljio se uzdignuvši usnu u kutu usana. - Gospođice O'Shea, ne mogu vam reći kakvo je zadovoljstvo bilo... poznavati vas. - Pogledom potraži intimna mjesta na njezinu tijelu što su ih njegove ruke i usne tako dobro upoznale. To je predstavljalo krajnju uvredu pa mu ona is-trgne ruku. Bijesno ga pogleda otrovnim pogledom, okrene se na peti i žustrim korakom pođe prema automobilu što ju je čekao. Lance nije odmah zatvorio vrata. Gledao je za mercedesom dok nije nestao iza ugla. Zatim se nemoćno nagnuo na zid. Njegov bolni uzdah kao da je stigao iz dubine pakla. - Bože, ne, molim te. Ne! Kako ću to podnijeti? Mike je vidio kako je Lance stisnuo oči u izrazu nevjerojatne agonije i stisnute šake uzdigao do sljepoočnica na kojima su iskočile žile. Pogrešno je pomislio da je njegov šef govorio o dolasku roditelja 206 gospođe Lyman koji su se bahato približavali ulaznim vratima. Na interkomu se upalila lampica i oglasilo se zvonce. Podigavši slušalicu, Erin reče: - Da, Betty? - Ona je žena iz Boutique Four u Tulsi ponovno na liniji jedan. Ovo je već četvrti put ovaj tjedan da zove i pita za mogućnost revije s linijom Billa Blassa. Erin iznervirano protrlja bolno čelo. - Tada joj po četvrti put reci da je gospodin Blass u Europi, a ja ne mogu s njim o tome razgovarati dok se ne vrati. Odmah požali svoj grubi odgovor, duboko udahne i reče: - Oprosti, Betty.

- Nemaš se zbog čega ispričavati. Zar se danas ne osjećaš dobro? - Malo sam umorna - prizna Erin. - Zašto malo ne prillegneš? - Ne. Imam previše posla. - Dobro - neuvjerljivo će Betty. - Dok te imam na vezi, nazvao je Lester i molio dopuštenje da nekoga povede sa sobom na reviju za Walsha u Albu-querqueu. Treba ostati preko noći, a on kaže da će se ubitfako ne može povesti osobu s kojom živi. Lester je bio jedan od modela kojeg je Erin često koristila na

svojim modnim revijama. - Je li ta osoba muško ili žensko? Betty se tiho nasmije i reče: - Znaš Lestera. - Onda mu reci da će se jednostavno morati 207 ubiti. Walshovi su jako konzervativni, jako moralni i jako bogati, a meni je potreban ugovor s njima. Ne možemo ga ugroziti. Osoba s kojom živi, muško ili žensko, ostaje kod kuće. - Već sam mu rekla neka napuni pištolj, ali sam obećala da ću pitati. Erin se nasmije i u sebi zahvali Betty što u ovaj depresivni dan unosi malo vedrine. - Hvala, Betty, prava si prijateljica. - Možeš se kladiti da jesam. Sad me ispričaj. Moram se vratiti onoj ženi iz Tulse. Ako ti nešto treba, viči. - Betty prekine vezu, a Erin se opusti u svom kožnatom naslonjaču. No imala je osjećaj da je mekani jastuci guše pa ustane i priđe prozoru. Zagleda se u vrhove nebodera, okupane vrelin, vlažnim sjajem blistavog neba. Ovo je užasna srpanjska klima. Sparina pritišće, vlaga guši, a zrak je težak. Ne može se disati. Pogotovo ako je netko u petom mjesecu trudnoće. Erin nesvjesno prijeđe rukom preko trbuha koji je još uvijek bio prilično ravan. No budući da ona nikad nije imala trbuščića, osjećala je da je golem. Još uvijek je mogla stati u većinu svojih odjevnih predmeta, ali je radije nosila ležerniju odjeću. Bila je ravnodušna prema privlačnoj okolini, kao i prema svemu ovih dana. Njezin je ured uređen u bojama breskve, slonove kosti i zelenkastoplavima. Vrlo ukusno dekoriran, trebao je impresionirati klijente, što je uvijek i činio. Danas se njezina haljina uklapa u dekor ureda. 208 Mekana svila neodređenih boja odgovarala je bojama u prostoriji. Albert Nipon nije ju kreirao kao trudničku haljinu, ali je upravo tome poslužila. Zakopčavala se s jedne strane, preko dojke. Donji je dio plisiran i elegantno je padao niz njezin struk. Trudnoća joj je donijela vrlo malo problema. Uvijek je imala neugodan osjećaj da se najela do sita, čak i kad je bila gladna. Liječnik je rekao da je to zato jer je inače vrlo mršava. Nekoliko je tjedana patila od jutarnje mučnine, ali je tome pomogla sićušna žuta tableta prije doručka. Sad je jako pazila koje lijekove uzima. Još od San... Nije važno kako je dolazila na to, ali misli su joj se uvijek onamo vraćale. U San Francisco. Lanceu Barrettu. Na mrski i okrutni izraz lica što ga je imao kad ga je zadnji put vidjela prije nego je otišla s Bartom. Bart. Dragi Bart. Zašto ga je morala povrijediti? Sjećala se dana kad mu je vratila raskošni zaručnički prsten.

- Što je ovo? - pitao je glupavo se zagledavši u prsten. - Ne mogu se udati za tebe, Bart - jednostavno je rekla. Bart je protresao svojom krupnom glavom kao da je želi razbistriti. Kako to misliš, Erin? Zašto? - Zato jer sam trudna. Zurio je u nju s izrazom nerazumijevanja u očima. Kao da je govorila njemu nerazumljivim jezikom. Na koncu je trepnuo i zatvorio usta koja je 209 maločas od zaprepaštenja otvorio. - Trudna? - upitao je. -Da. Gledala je kako se njegovo zaprepaštenje postupno pretvara u razumijevanje, a potom se mijenja u bijes. - Trudna!? - Ovoga je puta riječ viknuo optužujućim glasom. - Kako? Tko? - Prije no što je uspjela izustiti neko objašnjenje, on je ljutito zahtijevao: - Odgovori mi, prokleta bila. Ona je mirno susrela njegov optužujući pogled. Čvrsto je stisnula ruke u krilu, a to je bio jedini znak njezina straha pred čovjekom čiji je bijes izazvala. - Nije važno, Bart. Dijete je moje. Samo moje. - Nemoj glumiti nevinašce, ti kučko. Potrebno je dvoje da se napravi dijete. Čak i ovaj stari seljak, kojeg zacijelo smatraš vrlo glupim, to zna. - On je čvrsto uhvati za ruke. - Tko je taj čovjek, jer, tako mi Boga, znam da to nisam ja! I to ne zato što nisam pokušavao!

- Bart, molim te - preklinjala ga je - nanosiš mi bol. Pogledao je bijele zglobove svojih prstiju kojima je stiskao njezine nježne ruke. - Oprosti - promrmljao je. Odmah ju je pustio i ustao. Nekoliko je puta prešao preko sobe, a zatim je rekao: - Bio je Barrett, zar ne? Ona ga je iznenađeno pogledala. Kako je pogodio? Nije imalo smisla lagati. - Da - tiho je rekla. - Prokletstvo! - opsovao je tresnuvši šakom o 210 dlan druge ruke. - Ubit ću toga gada. Je li te silovao? Ako te je povrijedio Ona žestoko odmahne glavom. - Ne. Nije me silovao. Njezino ga nijekanje smiri. Tiše i smirenije, Bart je s nadom u glasu, patetično, upitao: - Je li te zaveo, šećeru? Nisi mu se mogla oduprijeti. Je li riječ o tome, dušo? Suze su joj se slijevale niz obraze, ali je podigla glavu prema njemu i iskreno odgovorila: - Nije, Bart. Točno sam znala što radim. Masivna su se ramena zgrbila od spoznaje da je izdan i odbačen. Stavio je ruke u džepove. - Shvaćam - samo je rekao. Dugo su šutjeli. Erin je tiho plakala. - Pretpostavljam da te kujin sin ne želi oženiti. Bezvrijedno smeće. Samo reci riječ, Erin, i ja ću se pobrinuti za gospodina Barretta. Znam koje ljude treba nazvati. Tako će ga brzo srediti Erin je skočila s kauča, pograbila ga za ramena i mahnito protresla. Lice joj je bilo

vlažno od suza. -Ne! - vrisnula je. - Ne. Da se nisi usudio povrijediti ga. Reci da nećeš. Bože! Ne smiješ ga povrijediti. -Bart je zaštitnički obujmi i potapša po leđima, a ona se osloni na njega. Umirujućim joj je glasom rekao: - Ššš. Dušo, smiri se. Neću učiniti ništa što ti ne želiš. - U glasu mu se osjećao strah kad je upitao: - Je li ti sada dobro? - Bart Stanton predstavljao je strah i trepet dvorana u kojima su se sastajali upravni odbori, i ni211 tko ga nije mogao zaplašiti. Ali pred histeričnom je ženom postajao manji od makova zrna. Erin se odmaknula od njega i kimnula glavom. -Da - šmrknula je. Podigla je uplakane oči prema njemu i rekla: - Bart, on čak niti ne zna. Obećaj mi da mu nećeš reći ili ga na bilo koji način povrijediti. Pažljivo ju je pogledao s mudročću koja ga je i dovela na glas što ga je uživao. - Dakle tako je to

- polako je rekao. - Voliš ga, zar ne? - Da - odgovorila je bez oklijevanja. Pošao je do prozora i zagledao se u stablima okruženu tratinu. Svježina ranog proljeća prostirala se pred njim. Sve je bilo bujno i zeleno, netaknuto, bogato. Bila mu je mučna i sama pomisao, ali je ipak rekao: - Znam kako se osjećaš u vezi religije i tako, ali možda bi bilo bolje, kad se sve uzme u obzir, da pođeš na... ovaj... operaciju. Nasmiješila se njegovom kukavičluku pri izgovaranju jedne riječi. Odmahnula je glavom žalosno se osmjehnuvši. - Ne, Bart. Nije riječ samo o religiji. Radi se o meni. Nikad to ne bih mogla učiniti. - Nećeš ga dati na usvajanje. - To nije bilo pitanje. Već je znao odgovor. - Zar doista misliš, poznavajući moje podrijetlo, da bih učinila tako nešto? - blago ga je prekorila. - Ne, Bart. Sama ću odgajati svoje dijete. On se brzo vratio k njoj. Žurno je govorio, kao da M se mogao predomisлити prije nego uspije izgovoriti - Dušo, udaj se za mene. Nije me briga zbog djeteta. Nisam mislio sve ono što sam rekao. 212 Bio sam ljutit, dušo. Tako te već dugo želim. Kunem se da nije važno. Prokletstvo, ionako će svi misliti da je dijete moje. - Ali mi bismo znali da nije tako, zar ne? -nježno je rekla. - Ne želim živjeti u takvoj laži, Bart. I ne želim da ti tako živiš. - Volim te. Želim te pod bilo kakvim uvjetima. Erin je uzdahnula i provukla mu prste kroz gustu tamnu kosu. - Znam. Ali moj odgovor je i dalje niječan. Odbila je njegovu ponudu i nastavila ju je odbijati. Bart nije navaljivao kao prvi put kad ju je zaprosio, ali je stalno bio u blizini kao da se nadao da će se predomisлити. Međutim, nije se predomisllila.

S ljubavlju dotakne trbuh, a baš se tada ponovno oglasi interkom i trgne je iz sanjarenja. - Da, Betty? - upita pritisnuvši tipku na aparatu. - Netko te želi vidjeti, Erin. Imaš li vremena? - Da. Tko je to? - Neki gospodin Lance Barrett. 213 12. poglavlje Njezino srce naglo stane. Disanje postane nemoguće. Oči joj se sklope zbog naleta vrtoglavice od koje je zamalo pala na debeli sag. Svijet klizne s osovine i divlje se zaljulja prije nego se ponovno izravnao. Uspjela se uhvatiti za rub pisaćeg stola i srušiti na stolicu. - Erin, jesi li me čula? - upita Betty. - D... da. - Što bi mogla učiniti? Lance je ovdje. Odmah iza vratiju. Mora ga vidjeti. Ali kako to može podnijeti? Što želi? Što ako shvati u kakvom je ona stanju? Što bi mu mogla reći? Pitanja su joj jurila glavom, ali nije bilo odgovora. Morat će se nekako snaći i nadati se najboljemu. - Pošalji ga unutra, Betty - odgovori glasom koji je donekle odavao staloženost koju uopće nije osjećala. Nervoznom rukom prijeđe preko kose, ovlaži 214 usne i zagladi gornji dio haljine preko dojki, nabreklih od trudnoće. On ne smije primijetiti. Ima tako dobru moć zapažanja. Učili su ga da zamjećuje stvari Lance uđe kroz dvostruka hrastova vrata. Ako je mislila da joj je sjećanje uvećalo njegove fizičke atribute, pogriješila je. Bio je još privlačniji no što se sjećala. Kosa mu je malo duža, izbljedjela od ljetnog sunca. Plave oči nisu izgubile ništa od svog sjaja, a svijetle obrve predstavljaju izrazitu suprotnost preplanulom licu. Iz kuta očiju šire se sitne bijele bore kojih se nije sjećala, ali su sad zacijelo vidljivije zbog pre-planulosti kože. Rupica na njegovoj bradi odavala je još veću aroganciju. Međutim, kad joj se nasmiješio, oko njegovih je strogih usta opazila ranjivost kakve nije bilo u veljači. Najdrastičniju razliku u njegovu izgledu predstavljala je odjeća. Zadirivala ga je da nosi odoru od tamnih odijela, bijelih košulja i tamnih kravata. Branio se govoreći da državni službenici ne smiju privlačiti pozornost skupim sportskim jaknama i upadljivim košuljama. Njegova svijetložuta košulja nije upadljiva, ali je kroz njegove smeđe jakne zasigurno europski. Hlače mu stoje savršeno pa se odmah vidi da su šivane po mjeri. Nema kravatu. Ovratnik mu je raskopčan i omogućuje pogled na žutosmeđe dlačice koje mu prekrivaju prsa. Erinina odluka da ostane hladna i bezlična ispaUspješnapotruga 215 rila je jer je on svojom izrazitom

muževnošću nekako potisnuo ženstveni ugođaj njezina ureda. Postala je žrtvom.

- Zdravo, Erin - reče Lance. Trebala bi ustati, poći prema njemu i pružiti mu ruku, ali se bojala maknuti iz svoga skrovišta iza pisaćeg stola. Ako ustane, on bi mogao primijetiti da je trudna. - Zdravo, Lance - toplim mu glasom odgovori na pozdrav. Usne su joj podrtavale, ali je čvrsto odlučila biti ljubazna, kao da pozdravlja starog prijatelja. - Dođi i sjedni. - Erin pokaže na stolicu ispred pisaćeg stola. - Ovo je pravo iznenađenje. On je bio jednako dalek kao i ona dok je prelazio prostoriju i prodornim pogledom upijao okolinu. Od tih se očiju ne može pobjeći. Držat će se svoje mudre odluke i ostati na svome mjestu iza stola. - Ovo je vrlo lijepo, Erin - reče i zamahnuvši rukom pokaže ured. Impresioniran sam. Nasmiješio joj se dok se spuštao na ponuđenu stolicu, a njezino srce zatreperi. Zubi mu zablistaju na tamnom licu. Čaroban je. - Hvala. U ovo doba godine nemamo tako puno posla. Stvari se tijekom ljeta nekako usporavaju. Nećemo imati gužvu sve dok naši klijenti na jesen ne počnu održavati modne revije za božićnu sezonu. - Tada će njena trudnoća već jako uznapredovati. Kako li će izdržati onaj mahniti tempo? - Vjerojatno sam trebao nazvati prije dolaska ovamo, ali držao sam pametnijim osobno te vidjeti. Gotovo je doslovce ponovio ono što je ona 216 njemu rekla kad je stigla u kuću Lvmanovih. On je pogleda. Sjeća li se? Da. Nasmiješe se jedno drugome. - Imao si pravo. Drago mi je da si došao ravno ovamo - Erin ponovi njegov tadašnji odgovor. Tada se oboje smeteno nasmiju. Na trenutak zavlada napeta tišina dok su se gledali. Lance otkopča jaknu, a to izazove Erininu iduću primjedbu. - Izgledaš drugačije. -Kako?

- Tvoja odjeća. Nije onako... konzervativna kao ono što si ranije nosio. On je zapazio njezinu stanku pa se nasmiješio onim podrugljivim osmijehom kojeg se tako dobro sjećala. - Misliš ne onako dosadna, zar ne? Ona se nasmije i prizna: - Da, dosadna. Zar vam je Ministarstvo financija dalo nove odore? Lance slegne ramenima i, promatrajući njezinu reakciju na njegove riječi, reče: - Ne znam. Više ne radim za njih. Erin se zaprepasti. - Što? - Oči joj se rašire od neizgovorenih pitanja. - Dao sam otkaz prije nekog vremena. Zapravo, danas sam ovdje po posljednjoj službenoj

dužnosti. Otvorio sam samostalan posao s još jednim čovjekom. - Lance... - s mukom je tražila riječi. - Ne znam što bih rekla. Jesi li zadovoljan? Je li to ono što želiš? Bio si tako dobar u svom poslu. - Hvala ti. - Lance se nasmiješi. - Iskustvo iz prošlosti koristi mi u poslu kojim se sada bavim. 217 Taj moj prijatelj je otišao iz Ministarstva prije nekoliko godina i osnovao vlastitu kompaniju. Odlazi u banke i druge poslovne organizacije gdje održava seminare o tome kako spriječiti i otkriti unutrašnje nezakonite radnje. Također uvježbava djelatnike navedenih organizacija u tome kako će se ophoditi prema zločincu, recimo tijekom pljačke ili tako nešto. Podigne gležanj jedne noge na koljeno druge. -U svakom slučaju, nazvao me je prije nekoliko mjeseci. Posao mu je počeo izmicati iz ruku. Nije mogao udovoljiti svim klijentima pa je želio znati hoću li mu se pridružiti. Već je prošlo prilično vremena otkako je otišao iz Ministarstva pa bi mu dobro došlo malo osuvremenjivanja. Lance ponovno spusti nogu na pod i nagne se naprijed naglašavajući svoje naredne riječi. - Erin, za-panjuje me profitabilnost ovoga posla. Korporacije su nam spremne platiti goleme svote novca kako bi uštedjele puno više. Puno zarađujemo, a istodobno pružamo vrijedne usluge. Njegovo je oduševljenje djelovalo zarazno, a Erin se radovala njegovu uspjehu. Bio je puno opušteniji, manje na oprezu nego ranije. - Iskreno rečeno - nastavi Lance - moj me posao prestao zanimati nakon... San Francisca. - Njegov se glas stišao i snizio pri izgovaranju zadnjih dviju riječi, a prodornim se očima zagledao u nju. Prošlo je pet mjeseci, ali je svako spominjanje Kena stegnulo Erin u grlu. Njegova smrt prije nego ga je uspjela upoznati još uvijek je predstav218 ljala ranu što se često otvarala. Erin promrmlja: -Mislim da to mogu razumjeti.

- Javlja li ti se često gospođa Lyman? Erinino se lice odmah razvedri. - Da, Melanie je preselila u Oregon i zaposlila se u cvjećarnici, što joj savršeno odgovara. Često dobivam njezina pisma. Prodala je kuću u San Franciscu. Obožava svoj posao i maleni stan. Nazvala me je prošli tjedan, a ja sam sigurna da će biti sretna. - Erin se zagonetno nasmiješi. - Zašto? - upita Lance s radoznalim osmijehom na licu. Doista ga je zanimalo. - Pa, čini se da postoji neki gospodin Alan Čarter, vlasnik rasadnika koji prodaje sadnice cvjećarnici. On je dragi, ljubazni čovjek blizu tridesete. Oboje su se

nasmijali Melanienu opisu. - Ostao je udovac prije godinu i pol kad mu je žena poginula i ostavila ga s dvogodišnjim sinom. - Aha! - reče Lance. - Melanie me prošli tjedan nazvala i pitala mislim li je li od Kevinove smrti prošlo previše malo vremena da bi mogla poći na večeru s gospodinom Čarterom. Naravno, to ne bi bio pravi izlazak. Samo dvoje usamljenih ljudi koji zajedno večeraju. I njegov dječačić, koji je tako sladak, poći će s njima. Mislim da je točno tako rekla. - Ona je divna žena. Nadam se da je sretna -ozbiljno reče Lance. - Mislim da je gospodin Čarter, ili netko poput njega, baš ono što joj je potrebno. Drago mi je da nije ostala u San Franciscu sa svojim roditeljima. 219 - Potpuno se slažem. Među njima se ponovno ispriječi tišina. Izbjegavali su se pogledati, ali su itekako bili svjesni jedno drugoga. Zapravo, bili su obuzeti jedno drugim. Svaki je pokret zamijećen. Svaki dah zabilježen. Čuli su najneznatniju promjenu u glasu. Zrak je ispunjavala napetost. Rekao je da je trenutno na posljednjem službenom zadatku za Ministarstvo financija. Dijelom iz radoznalosti, a dijelom iz potrebe da prekine opipljivu tišinu, Erin upita: - Zašto si me došao posjetiti? Ima li to neke veze s Kenom? Rekao si da si ovdje službeno. - Da. Imam nešto za tebe. - Lance posegne u džep jakne i ustane. Zašto ne dođeš ovamo? - Zaputio se prema kauču blizu velikoga prozora. Očito je očekivao da će ona poći za njim. Morala bi ustati i izložiti se njegovu pogledu. No ako se ne pomakne, samo će na sebe privući još više pozornosti, a to treba izbjeći. Erin uvuče dah kako bi što je moguće više uvukla trbuh, a zatim ustane na nesigurnim nogama. Strepeći da će on svakog trenutka otkriti njezino stanje, prijeđe do kauča gdje ju je čekao. Tek kad je sjela, on zauzme mjesto na drugom kraju kauča.

- Erin, ovo imam već nekoliko mjeseci. - Lance pokaže običnu bijelu kuvertu. - Prije nego je gospođa Lyman prodala kuću, pregledala je ladice i dokumente. Poslala mi je u Washington sve što je mislila da bi mi moglo zatrebati u sređivanju izvještaja. Zastane i zagleda joj se duboko u oči. - Mislim 220 da ovo nije kanila poslati. Vjerojatno nije ni znala da se nalazi među drugim papirima i dokumentima. Pretpostavljam da sam joj to trebao poslati natrag, ali znao sam da bi ti to rado imala, a ona bi se zacijelo složila sa mnom. Erin osjeti bezgraničnu radoznalost. Ako ju je kanio zainteresirati, posve je uspio. Lance joj pruži kuvertu. Potrajalo je nekoliko sekundi prije no

što je Erin otrgnula pogled s njegovih očiju i spustila ga na kuvertu u ruci. Otvori preklop i posegne unutra. Prstima obuhvati rub tvrdog papira. Izvadi ga i otkrije da je riječ o crno-bijeloj fotografiji požutjeloj od starosti. Srce joj počne lupati, u ušima začuje urlanje, a grlo joj se osuši. Po odjeći što su je nosile osobe na fotografiji, Erin zaključi da je snimljena prije tridesetak godina. Mlada je žena sjedila na kamenoj klupi u okruženju koje je podsjećalo na gradski park. Kraj njezina je koljena sramežljivo stajao maleni dječak. U krilu je držala novorođenče. Okrugle, tamne oči gledale su ispod čipkaste kapice na glavi novorođenčeta. Žena je zurila ravno u fotoaparatus, ali se nije smiješila. Činilo se kao da zapravo ne vidi fotografa. Kao da je u mislima jako daleko. Njezine su oči djelovale žalosno, ali su jako sličile očima dječaćića i novorođenčeta. Imala je nježne, gotovo lomne crte lica, kao da je još tek tanka nit drži sa životom. Njezina nepostojanost jasno se vidjela i po načinu na koji je držala glavu, po tome kako je uza se pri vinula novorođenče, te po nježnoj ruci koju je držala 221 na ramenu dječaćića. Kao da prenosi neku vrstu očaja. Mekoća crta lica otkrivala je njezinu rezigni-ranost u odnosu na tragediju što ju je snašla, bez obzira o čemu se radilo. Suze su davno zastrle Erinin pogled, a ipak je nastavila zuriti u fotografiju. Minute su prolazile dok je upijala svaku pojedinost fotografije, pokušavajući prodrijeti kroz površinu i zagledati u treću dimenziju, u ženin um. Lance je nije ometao. Nije se micao. Jedva je disao. Erin konačno podigne pogled prema njemu. Bože, kako je lijepa, pomisli Lance. Iako joj je lice mokro od suza, ljepša je od svih žena koje je ikad vidio. Trebalo mu je jako puno hrabrosti da uđe u ovaj ured. Kad ju je zadnji put vidio, iz njezinih su tamnih očiju sijevale otrovne strelice. Razuman bi se čovjek povukao s mjesta na kojem nije poželjan. Ali ne on. Ne Lance Barrett. Ne. On je žudio za kaznom. Morao ju je još jednom vidjeti. Morao je sam sebe uvjeriti da je ono što se u San Franciscu dogodilo bila samo trenutna zaluđenost. Takve su veze osuđene na kratkotrajnost. Previše strastvene da se ne bi ohladile. Ne glase li tako riječi pjesme? Vidjet će je i tada zauvijek istjerati iz svog opsjednutog uma. No znao je da neće biti tako i imao je pravo. Nešto mu se dogodilo prošle veljače i otad više nije onaj stari. Zaljubio se. Sam je sebe korio i govorio si da je prestar da bi se zbog žene ponašao poput proklete budale. Vikao r

222 je na svoje ljude za najmanju grešku, iskaljujući na njima svoju nervozu. Jedan se probudio s naprslom čeljusti nakon što je predložio da bi noć s dražesnom bludnicom mogla popraviti Lanceovu narav. Nije mogao spavati, nije mogao jesti. Njegovi prijatelji i članovi obitelji počeli su ga izbjegavati. Počeo je sam sebe prezirati.

Erin ga je jednom poslala u pakao. Pa, bio je ondje i nije mu se svidjelo. Jedini djelić raja što ga je iskusio u posljednjih pet mjeseci bio je pogled na njezino lice kad je ušao u ovaj ured. Prokletstvo! Sad mu je gore nego ranije. Drhtao je u sebi od njezine blizine, želio joj je izjaviti ljubav, a nije se usuđivao. Predivno miriše. Njezin ten blista kao da je osvijetljena iznutra. Usne su joj vlažne i rastvorene. Može vidjeti njezin nježni ružičasti jezik iza niza savršenih bijelih zuba. Bože, želi ga osjetiti na svojim usnama, u ustima, kušati je. Dok ga je ovako gledala suzama oblivenim očima, trebala mu je sva njegova volja da je ne stisne uza se i više je nikad ne pusti. Drugačija je, a ipak bolno poznata. Ona je žena koja ga je tako potpuno voljela, savršeno mu odgovarala. Ona je Erin O'Shea. Njegova Erin. No ima nešto...

- Otraga nešto piše - blago joj reče. Erin okrene fotografiju i glasno pročita: - Ke-nova majka, Mary Margaret Conway, i njegova sestra. Umrla je od tuberkuloze dva tjedna nakon snimanja fotografije. Mala djevojčica je već bila usvo223 jena kad smo mi dobili Kena. Bog ih blagoslovio. -Ispod je bio datum i potpis MRL. - To su inicijali Kenove pomajke. Pretpostavljam da je dobila fotografiju kad je posvojila Kena. Našao sam je u žutom fasciklu na kojem je Ken napisao Majčini dokumenti. Vjerojatno je ovo dobio tek kad je umrla. - Znači da je znao za mene. - Pretpostavljam da jest. Suze ponovno poteku. - Lance, ovo je moja majka - šapne i prstima pogladi lice na fotografiji. - Mary Margaret Conway. Znam njezino ime. - I ona te je voljela. Vjerojatno je znala da će uskoro umrijeti pa vas je odvela u širo tište u nadi da će se pobrinuti za vas. - Moj otac? - Erin ga s iščekivanjem pogleda. On samo žalosno odmahne glavom. - Ne znam, Erin. Ali sad imaš ime. To je trag ako želiš odatle početi. Erin uzdahne, ali to nije bilo od tuge. Uzdah je proizašao iz osjećaja spokoja i zadovoljstva. - Ne znam. Možda jednom drugom prilikom. Zasad mi je ovo dovoljno. Više nego dovoljno. Ja... - Gušilo ju je u

grlu od emocija. - Ne znam kako bih ti zahvalila. - Polako podigne pogled prema njemu. Ugleda neobični sjaj što je prekrrio plave šarenice.

- To je najmanje što sam mogao učiniti, Erin. Osjećao sam se odgovornim zbog gubitka tvoga brata. Kad sam ovo ugledao, želio sam donijeti tebi. Mislím da gospođa Lyman neće imati ništa protiv. 224 Neprimjetno su se približili jedno drugome. Oboje su se našli uhvaćeni u vrtlogu emocija. Njegov čisti, muževni miris ispunio joj je glavu i onemogućio razmišljanje. Njegovo čvrsto, snažno tijelo obećavalo je utjehu onome tko je želio i trebao podršku. Nekome koga su mučili naoko nerješivi problemi. Nekome čije je srce slomljeno prije pet mjeseci i još uvijek se nije oporavilo. - Erin - promuklo izusti Lance. - Erin -Vrata se naglo otvore i Bart uleti u prostoriju. Šećeru, jesi li dobro? - Na brzinu pogleda Erin, a zatim se bijesno zagleda u Lancea koji je skočio s kauča i ratoborno se postavio ispred Barta. -Koga vraga radite ovdje? - upita Bart. - To se vas uopće ne tiče - opasno mirno reče Lance. - Vraga me se ne tiče - izazovno će Bart. - Trebao bih vam polomiti sve kosti. - Mogli biste pokušati - mirno će Lance. Erin je ostala na kauču, previše uzrujana da bi se borila protiv obojice. Glava ju je strahovito boljela, a u ustima je osjećala kiseli okus. Molim vas, molim vas. Obojicu. - Je li te uzrujao, dušo? Plakala si. - Bart spusti svoje golemo tijelo u nešto nalik čučnju ispred kauča i pokrije Erinine hladne ruke svojima. - Ne, on... - počne Erin. - Morao sam posjetiti Erin u vezi osobnih stvari koje se vas ni najmanje ne tiču, Stantone - drekne Lance. 225 - Sve što je u vezi s njom tiče se i mene - ustvrdi Bart i uspravi se do svoje pune visine. - Ne ono što on i ja kažemo jedno drugome. -Erin je poznavala taj ton Lanceova glasa. Bio je bijesan, a hladni, oštri glas djelovao je poput komadića stakla što po njima padaju. Ledeni pogled svojih očiju prikovao je na Bartove. Bart nije bio kukavica, ali je znao prepoznati jakog protivnika. Lagano se povuče. - Onda ćemo njoj prepustiti odluku. -Na trenutak skrene pogled s Lancea i okrene se prema Erin. Šećeru, imaš li još nešto reći gospodinu Barrettu? Nije joj promaknula važnost pitanja. Znala je što pita. Želi li Lanceu reći za njihovo dijete? Bože, što bi trebala učiniti? Željela mu je reći. Vidjeti bljesak sreće i ljubavi umjesto prijetećeg sjaja u njegovim očima bio bi najljepši prizor na svijetu. No usuđuje li se riskirati? Što

ako je pogleda s gnušanjem? Ako je ukori zato što nije uzimala kontraceptivna sredstva? Bi li mogla podnijeti pokroviteljski stav nastao zbog krivnje i osjećaja odgovornosti? Da li bi se on osjećao obveznim postupiti pošteno! Nemoj me se nikad bojati, Erin. Nikad... Ne. Ne može ga uhvatiti u zamku objavljivanjem svoje trudnoće. Bez obzira koliko ga želi, neće ga uzeti na taj način. Spletkarice su se tim načinom koristile otkako je svijeta i vijeka. To je bilo zadnje oružje za osiguravanje pobjede, posljednji adut. Ona voli Lancea. To je neosporna činjenica. Ali

226 227 on joj nikad nije izjavio ljubav. Tijekom svih onih strašću ispunjenih sati što su ih dijelili u San Francisco, nikad je nije zavaravao ljubavnim izjavama. Savršeno, savršeno... čekat ću... Privlačila ga je isključivo fizički. Istina, privlačnost je bila golema. Ali za Erin, koja je oduvijek željela jake obiteljske veze temeljene na ljubavi, to nije dovoljno. Ne znam što se sa mnom događa... Erin podigne pogled prema njemu i osjeti svu moć njegovih očiju. Kao da su joj dotaknule dušu i zapalile duh. Dugo ga je gledala, svjesna da bi ovo mogao biti posljednji put. Možda će joj ovaj pogled morati dostajati za cijeli život. Imaš dvije vrlo ženstvene navike, Erin O'Shea... Konačno spusti pogled i odmahne glavom. - Ne. Nemam više što reći. U sobi zavlada teška tišina pa su čak mogli čuti buku prometa na hjustonskim ulicama. Erin sklopi oči od žestokog bola u srcu kad je čula kako se Lance okreće na peti i odlazi prema vratima. Škljocaj zatvaranja vratiju bio je poput metka što je okončao njezin život. Srušila se unatrag na kauču i prepustila se svom bolu. Grčeviti je plač

trajao tako dugo da se Bart zabrinuo za njezino zdravlje. Pokušao ju je utješiti na svoj nespretni način, ali nije uspio. Na koncu je njegovo očajanje prešlo u ljutnju pa je naredio: -Slušaj, Erin, ne želim da izgubiš to svoje dijete i zato se priberi! Više nego njegove riječi na nju je djelovala upotreba njezina imena. Sjedne i potisne suze.

- To mi se više sviđa - progundā Bart. - Nazvao si me imenom, Bart. - Zar te ne zovem uvijek tako? - upita sa zbunjenim izrazom lica. Erin se osmjehne i nježno mu dotakne obraz. -Ne - šapne. Bart ustane i nekoliko se koraka udalji od nje. -Šećeru, ovo je najteže što sam ikad morao izgovoriti, ali čuj me. Trebala bi Barrettu reći za dijete. Način na koji te gledao, na trenutak sam pomislio... pa... bilo je kao

da... znaš. Kao da te voli. Dopusti mi da pođem za njim. - Ne, Bart. Ne mogu mu reći. Bart polako, s oklijevanjem, reče: - Ima pravo znati, draga. To je i njegovo dijete, znaš. Erin uzdahne. Razmišljala je o tome. - Da. Morat će znati, naravno. Ali ne sada. Možda kad se dijete rodi, moji odvjetnici ili tako nešto... Glas joj zamre. Više nije imala snage. - Znaš da te još uvijek želim oženiti. - Bart pročisti grlo. - Hoćeš li se predomisлити? Volim te. - Neopisiva žalost zastrla je njegove tamne oči. - I ja tebe volim, Bart. Ti si mi najdraži prijatelj - iskreno će Erin. - Da, znam - Bart se neveselo nasmije. Nešto kasnije upita: - Želiš li da nazovem liječnika kako bi ti poslao nešto za umirenje? Iskreno rečeno, užasno izgledaš - doda. Erin se žalosno nasmiješi. - Pa, u ovom slučaju 228 229 izgled ne vara jer se baš tako i osjećam. - Kad se bora između njegovih očiju produbila, Erin reče: -Ne, ne treba mi sredstvo za umirenje. Dan je bio pun uzbuđenja. Samo želim poći kući u krevet. - Mogu li te odvesti? - Ne, hvala. Bit će mi dobro. Dok su hodali prema vratima, Bart upita: - Zašto je Barrett uopće došao ovamo? Erin čvršće stisne kuvertu u kojoj se nalazi dragocjena fotografija. To je sve što joj je ostalo od majke i brata. To je također jedina stvar koju joj je Lance ikad dao. Htjela je da to zasad bude njezina tajna.

- Samo zbog nekih nedovršenih poslova u vezi s Kenom - neodređeno odgovori. Erin je osjećala iscrpljenost od sparine i emotivnih uzbuđenja. Ušla je kroz stražnja vrata svoje kuće i opazila kako petunije u cvjetnjaku venu zbog pomanjkanja vode. Trebala bi izaći i zaliti ih, ali je sumnjala da će za to večeras imati snage. Uključila je sustav za klimatizaciju što ga je nedavno ugradila u kuću. S mukom se uspne stubama, uđe u spavaću sobu i uključi ventilator na stropu kako bi pomaknuo sparni zrak dok klimatski uređaji ne počnu obavljati svoj zadatak. Presvuče se u široku haljinu s tankim naramenicama. Svijetloplava prozirna tkanina obujmi je poput oblačka. Više nije mogla podnositi ništa što ju je stezalo pa skine hulahup čarape i navuče bikini gaćice, a sve drugo rublje svuče. Bila joj je mrska pomisao na hranu, ali je sišla u kuhinju i uzela čašu ledenog čaja s puno limunova soka. Pođe u dnevnu sobu i, kao uvijek, zastane uživajući u prizoru. Obožava ovu sobu. Zidovi su oličeni tamnom bež bojom koja predstavlja lijepu suprotnost bijeloj drvenariji i škurama. Kauč i naslonjači su također bijeli, ali puni

jastuka živih nijansi plave, zelene i narančaste boje. Kao po naređenju, njezin pogled skrene do kamina od bijelih cigli. To je jedan od tri koliko ih ima u kući. Lance je one noći upalio vatru u dotad neupo-trebljavanom kaminu. Što mu je bilo na umu kad je to učinio? Je li mislio o njoj? Je li želio da dođe dolje Prestani! Erin se spusti u jedan od naslonjača i podigne noge na otoman. U ruci je držala fotografiju koju je Lance danas donio. Dok je pijuckala čaj, zurila je u snimak svoje obitelji. Sutra će kupiti zlatni okvir za fotografiju. Kakav želi? Nešto viktorijansko s filigranskim radom na rubu? Ili nešto jednostavno što neće odvlačiti pozornost sa same fotografije? Prvi put u životu osjeti da ima svoje nasljedstvo. Može biti zadovoljna. Gotovo. Da nije bola u srcu zbog muškarca Erin zasteje na zvuk zvona na ulaznim vratima. Vjerojatno je došao momak iz novina po mjesečnu 230 pretplatu. Erin umorno ustane i odvuče se do ulaznih vratiju. Lance je stajao na trijemu između dviju žara s ge-ranijima što su se nalazile s obje strane vratiju. Skinuo je smeđu jaknu i raskopčao još jedan gumb košulje. Rukave je zavrnuo do laktova. Erin ustukne pred ljutitim izrazom njegova lica.

- Svuci se. Zaprepašteno se zagleda u njega. Zacijelo se sluh poigrava s njom. Što - Rekao sam da se svučeš. - Lance ljutitim koracima prođe kraj nje i uđe u dnevnu sobu. - Ako ti to ne učiniš, onda ću te ja svuci. - Erin zatvori vrata i okrene se prema njemu. Njegov glas nije dopuštao pogovora, a ona ni na trenutak nije sumnjala da je sposoban učiniti ono čime je zaprijetio. Pa, ona se neće prestrašeno stisnuti uz vrata. Odgurne se od lažnog utočišta i prkosno uzdigne bradu. - Najprije ćeš me morati ubiti. - Nemoj me dovoditi u iskušenje - zareži Lance. - Samo je malo potrebno da ti zavrnem tim ljupkim vratom. - Čime sam te tako naljutila? - Srce joj je mahnito tuklo. Zna li on? Naravno da zna. Nikad mu ništa ne promakne. On se pogledom okomi na nju. - Dok sam bio u tvorn uredu, nisam mogao dokučiti o čemu je riječ, ali znao sam da je nešto drugačije. Baš sam se kanio ukrcati u zrakoplov kad sam shvatio. - S njegovoga lica odjednom nestane ratobornosti. Da je skinuo masku, promjena ne bi mogla biti očitija. - Erin 231 Nije dovršio. Umjesto toga, pođe prema njoj i ispruži ruku kako bi je dotaknuo. Ona refleksnom kretnjom rukama zaštiti trbuh. Lance odmakne njezine ruke i na trbuh joj položi svoje dlanove. Trbuh

kojeg je poznao kao gotovo uvučenog sad je nadut i lagano izbočen. Lance se nagne prema njoj, zadržavši ruke na njenom trbuhu, i duboko isprekidano uzdahne. U očima mu se pojavi izraz nalik bolu te upita: - Stanton? Njezine su usne zadrhtale kad se pokušala osmjehnuti. - Ne, Lance. Plave oči postavile najvažnije pitanje, a ona mu odgovori kratkim potvrdnim sklapanjem očiju. Polako, gotovo bojažljivo, on je obujmi rukama i stisne dok nisu postali kao jedno. Pritisne svoje čelo o njezino. - Bože, Erin, zašto mi nisi rekla? Zar si namjeravala roditi moje dijete i nikad mi ne reći? Zašto? Nikad nije osjetila takvu smućenost u Lanceovu glasu. Zbunjenost se nazirala u svakoj crti njegova lica. Nije nepobjediv. Samo je čovjek. Erin ga čvrsto zagrlila. - Ne misliš li da sam ti željela reći? Ali kako sam mogla? To nije nešto o čemu ćeš pisati u pismu ili reći preko telefona. Koliko sam ja znala, moglo se dogoditi da te više nikad ne vidim. Kanila sam ti reći nakon rođenja djeteta, ali dotad nisam mogla riskirati.

- Riskirati? - upita Lance odmaknuvši se od nje, ali zadržavši joj ruke na ramenima. - Kako to misliš, riskirati? Erin okrene glavu od njegovih prodornih očiju. 232 233 Lance, nisam znala kako ćeš reagirati na... dijete. Možda bi želio da...

- Shvatio je što je htjela reći. - A ti to ne bi mogla učiniti. - To nije bilo pitanje. - Ne! - usklikne Erin. - Zašto? Erin nervozno ovlaži usne. - Za... zato jer to zabranjuje moja vjera. - Nema drugog razloga? - Ima, ja. Ne vjerujem da bih ikad mogla tako nešto učiniti. - Postoji li još nešto što te spriječilo da pobaciš moje dijete? - Snažan stisak na njezinim ramenima govorio joj je kako željno očekuje odgovor. - Ne - odgovori Erin. Nije joj vjerovao. - Da, postoji, Erin. Reci mi. - Ne. - Reci mi, do vraga! - vikne Lance. - Zato jer te volim! - odgovori Erin na isti način. Riječi su se odbijale od zidova mirne kuće dok je dvoje ljudi, uzrujano dišući, zurilo jedno u drugo. Tada je Lance privuče k sebi. Jednu je ruku poput željezne trake držao preko njenih leđa, a prste druge zavukao je u kratke, tamne uvojke i pritisnuo njezinu glavu na svoja prsa. Osjećala je kako se njegove usne miču po njezinoj kosi. - Erin, Erin, znaš li kakav smo pakao sami sebi nametnuli? Kad pomislim da si sve ovo vrijeme ovdje bila sama, a ja sam trebao biti uz tebe. Želio sam biti. Bože, kako sam želio biti s tobom, s djetetom ili bez njega. Ona ga obujmi rukama oko struka i

poželi da je može upiti u sebe. Što mi to govoriš, Lance? - Kad si me ostavila u San Franciscu, mislio sam da ću umrijeti od čežnje za tobom. Od ljubavi prema tebi. - Lance spusti glavu i vatreno je poljubi u vrat. - Ali morao sam te pustiti. Kad si imala priliku Stantonu reći za nas, nisi to učinila. Mislio sam da se želiš vratiti s njim i zaboraviti mene. - O, Lance. Bio si tako sarkastičan i okrutan, tako hladan. Mislila sam da sam ti poslužila za zabavu i da ti je laknulo kad me Bart odveo. Njegove se ruke još jače stegnu oko nje, govoreći joj kako je pogriješila. - Moje ponašanje bilo je samo način obrane. Borio sam se protiv ljubavi za tebe cijelim putem, a bojao sam se da ćeš ti znati kako sam se zaljubio. Zamišljao sam kako se ti i Stanton dobro zabavljate na moj račun. Lance usnama okrzne njezina mirisna ramena. Erin izvuče košulju iz njegovih hlača i zavuče mu ruke ispod, milujući mišiće na njegovim leđima. - Sjećaš li se Higginsa? - upita Lance. - On je momak iz Houstona koji je onoga prvoga dana provjerio tvoju priču. Zamolio sam ga da te drži na oku, a on je to otad činio. Znao sam da se nisi udala za Stantonu. - U tom slučaju, zašto nisi ranije došao? - Znam da to vjerojatno nećeš razumjeti, ali nisam mogao doći k tebi dok ti nisam imao što ponuditi. Lance je pusti iz zagrljaja, priđe kauču i sjedne, stisnuvši ruke između koljena. - Kad sam te upoznao, bila si uspješna i daleko imućnija nego ja. Divio sam ti se zbog toga. Nisam baš onakav šovinist kakvim si me držala, Erin. Nasmiješi joj se, a potom se opet uozbilji. - Ali nisam ti mogao izjaviti ljubav i predložiti brak dok još nisam imao ni vlastiti dom u koji te mogu povesti, osim prašnjavog stana u Washingtonu. Zapravo nisam imao nikakvu budućnost, barem ne onakvu kakvu sam tebi želio ponuditi. Nisam mogao doći k tebi prije nego se potvrdim na novom poslu i počnem više zarađivati. Erin sjedne kraj njega i položi mu ruku oko širokih ramena. - Meni to ništa nije značilo. Nikad. Rekla sam ti.

- Pa, meni je vraški puno značilo. - Lance je privuče u zagrljaj i duboko udahne. - Hoćeš li se udati za mene, Erin? Nisam ni slučajno bogat kao Stan-ton, ali ja Erin mu položi prste na usne. - Dao si mi ono što sam u životu najviše željela. - Uzme njegovu ruku, položi je na svoj trbuh i drhtavo se nasmiješi. - Već sam godinama, još otkako je Joseph umro, nešto tražila. Mahnito sam radila, misleći da je moj cilj uspjeh na profesionalnom planu. Međutim, nije tako. Neumorno

sam tražila Kena i presretna sam što sam saznala za njegov život s Melanie. Zahvaljujući tebi dobila sam odgovor na pitanja što su me proganjala o ženi koja me rodila. Sad shvaćam zašto me ostavila u sirotištu. Ali, Lance... Njezin se glas promijeni i slomi od emocija. - ...zapravo nisam znala što tražim dok nisam našla tebe. Tada ju je poljubio, pokrivajući njezina usta svo235 jima i uživajući u okusu koji mu je stalno bio u sjećanju. Erin je otvorila usta i jednakom strašću odgovorila na njegovu. Kad su se razdvojili, Lance reče: - Razgledavao sam kuće u Georgetownu, ali sviđa mi se ova. -Nije se osvrtao po kući. Promatrao je njezina prsa i prstima prelazio po rubu haljine. Erin pokuša potisnuti iznenadno uzbuđenje. -Može li ovo biti...? Mislim, možemo li ovdje živjeti s obzirom na tvoj posao? - Treba mi samo poslovni telefon i zračna luka -Lance se nasmiješi. Kad mogu useliti? Znala je da bi to mogla biti golema žrtva s njegove strane, profesionalno i psihološki. To čini za nju. Zbog toga ga još više voli. Kao odgovor na njegovo pitanje, ona reče: - Kad od mene učiniš poštenu ženu. Ponovno su se strastveno poljubili. Njegova ruka nestane pod mekanom tkaninom njezine haljine te joj počne milovati bedro. Dok mu je usnama milovala vrat, Erin upita: -Hoćeš li me povesti u Shreveport da upoznaš moju majku? - Podigne glavu i pogleda ga s molbom u očima. - Lance, ona ne zna ni za tebe ni za dijete. Nisam je željela zabrinjavati prije nego nađem razumno rješenje. - Zar sam ja samo to? Razumno rješenje? - Glumio je uvrijeđenost, ali se smiješio. Poigravao se čipkastim obrubom njezinih gaćica.

- Možda će te prisiliti da me oženiš kad joj ka236 žemo. - Erin se nasmiješi i vrsćima prstiju prijeđe preko njegovih usana. - Nikad nisam uzmicao pred silom - reče Lance i ponovno je strastveno poljubi. - Moj posao bi neko vrijeme mogao zahtijevati putovanja dok ne uvježbam druge za održavanje seminara. - Ja ću poći s tobom - vedro će ona. - Ne, nećeš. Ostat ćeš kod kuće i brinuti se za dijete. - Dijete može poći s nama. Neću biti jedna od onih žena koje zanemaruju muža zbog djece. Poći ću s tobom. Lance se počne smijati, a Erin se namršti što se on smije dok ona pokušava biti ozbiljna. - Što je tako smiješno? - Ti. Ne znam zašto sam mislio da ćeš postati poslušna i krotka nakon udaje. Uvijek ćeš mi prkositi. Ona ga odgurne od sebe. - Neću! On se još glasnije nasmije. - Vidiš!

I sad to činiš. - Pokazat ću ti što znači prkos, gospodine Bar-rett! - vikne Erin i skoči s kauča. Prije nego se uspio pobuniti, ona ljutito pođe na kat. Trenutak kasnije začuo je tresak vratiju. - Ta će me žena otjerati u smrt - promrmlja Lance i prođe prstima kroz kosu. Zastane u dnu stubišta i pogleda gore. Tada mu se licem razlije širok smiješak. - Ali ću umrijeti sretan. - Počeo je svlačiti košulju prije nego je stupio na prvu stubu. Sva su vrata na katu bila otvorena osim jednih. Trebala mu je samo minuta za ono što je trebao učiti prije otvaranja vratiju. Stajao je na vratima poput divljeg osvetnika. Njegova nagost bila je njegov štit i doprinosila je dojmu divljaštva. Erin, koja je ležala na krevetu i čekala ga, prasne u smijeh. Njihove su misli imale isti tijek. Imala je na sebi samo gaćice. Arogantno se smiješio dok joj je šepireći se prilazio. Krevet se udubio kad je spustio koljeno kraj njezina bedra i kleknuo kraj nje. - Misliš da si doista duhovita, zar ne? - upita. Erin se vragoljasto nasmiješi, okrene se prema njemu i izazovno ga dotakne. - Šti ti misliš? S drskim izrazom lica, Lance zavuče prste ispod rubova njezinih gaćica i polako ih spusti niz vitke noge. Kanio je nastaviti sa šalom, ali nije mogao kad je vidio tijelo obogaćeno materinstvom. Podigne pogled prema njoj i promuklo reče: -Mislim da si prekrasna. Posve ju je prekrpio svojim tijelom te su ponovno uživali u harmoniji što je omogućavala da se njihova tijela ovako slažu i dopunjavaju.

- Kako obična ljudska koža može biti ovako mekana? - promrmlja Lance poljubivši je ispod ruke. Njegove usne nađu put uz njezin vrat, a potom zastanu iznad uzdrhtalih usana. Poigravali su se usnama i jezicima dok im se usta nisu stopila, a tada više nije bilo mjesta ni za što osim za osjete što su se širili s jednoga na drugo. Kad su ostali bez daha, Lance se neznatno povuče da bolje vidi njezino tijelo. Suptilne promjene njezinih dojki posebno su ga zaintrigirale. Nježno ih je pomilovao. Bole li te? - zabrinuto upita. Erin prijeđe prstom niz njegov nos. Ne jako. - Ne želim te povrijediti. - Nećeš. Pružit ćeš mi olakšanje - reče Erin i lagano uzdigne dojke prema njemu. Njegove usne su se jedva micale po osjetljivoj koži. Tada njegov jezik okupa nježne bradavice pružajući im predivnu toplu vlažnost. Erin se izvije uz njega, a on prstima pokušava ublažiti pulsirajuću žudnju u njezinom središtu, ali to nije bilo dovoljno. Kliznuvši naniže, Lance položi glavu na onaj dio njezina tijela u

kojem se ugnijezdilo njegovo dijete i počne ga ljubiti. Erin mu zavuče prste u od sunca pobijeljelu kosu i privuče ga još bliže. Njegova su usta ostavljala sićušne poljupce po njezinu trbuhu i milovala je usnama dok nježnost nije ustupila mjesto strasti. - Lance - dahne Erin kad su njegove vatrene usne stigle do tajanstvenog trokuta koji čuva najdragocjenije blago. Uživao je u njezinim mirisima. - Erin, Erin - šap-ťao je uz njezinu orošenu kožu. - Tako si slatka. Njegovo je ime zvučilo gotovo poput jecaja kad joj se otrglo s usana. Lance, molim te... Lance se uzdigne iznad nje i smjesti između svilenih bedara. - Erin, reci mi ako Riječi su mu zastale u ustima kad ih je Erin prekrila gladnim usnama. Njezine željne ruke na njegovim bokovima uvjerile su ga da je njegov oprez nepotreban. Prihvatio je ono što mu se tako slobodno nudilo, zavukavši ruke ispod nje i podigavši je kako bi ostvario posvemašnju pripadnost. Privremeno su se zadovoljili. Isprepleli su noge; sad je ona ležala na njemu. Podigavši se na lakat, Erin čupne dlačicu na njegovim prsima.

- Lance, imaš još jednu sijedu dlačicu! Lance se tiho nasmije. - Čudo je da nisu sve po-sijedjele otkako sam tebe upoznao. Erin spusti lice na čupava prsa i poljubi ga. On joj je odsutno milovao kosu. - Erin, kako si se osjećala kad si otkrila da si trudna? Uzrujano? Sretno? Erin podigne glavu, a licem joj se razlije toplina ljubavi. - Bila sam ushićena, Lance - reče. - To je bio posve izniman osjećaj i ja... ja... ne mogu ga objasniti. Predivno nije dovoljno jaka riječ. I bila sam iznenađena. Danima nakon što sam primijetila prve simptome, nisam imala pojma što me je snašlo. - Lance se nasmije. - Gospođice O'Shea, zar niste znali da bi ono čime smo se tako zdušno bavili moglo stvoriti dijete? Kazna za njegovo bezobrazno pitanje bio je bućan poljubac u uho. Jasno da sam znala! Samo kad smo mi... ovaj... dok si ti... pa, nikad mi to nije palo na pamet. - Preplavio ju je osjećaj sramežljivosti, ali je uspjela dodati: - Kad volim tebe, Lance, ne mislim ni na što drugo. Lance joj obuhvati lice dlanovima i zagleda se u njezine crne oči. Erin, voliš li me doista? - Već sam ti rekla. - Reci mi ponovno - zatraži Lance prijetećim glasom. Oboje su se nasmiješili sjetivši se dana kad ju je zasipao pitanjima u radnoj sobi Lvmanovih. Sada mu je, jednako kao i tada, iskreno odgovorila: - Volim te, Lance. Baš kad ju je htio poljubiti, osjetio je neznatni treptaj uz svoj trbuh. Erin se nije pomaknula. Što

je...? Njegove su se plave oči raširile kad je shvatio o čemu je riječ. -
Je li to...? Erin se nasmiješi i spusti svoje usne na njegove. - Da,
dragi. Jedva čeka svog tatu, baš kao i ja.